

புதுக்கல்

இரு மாத இலக்கிய திதம் ■ ஜூலை - ஆகஸ்ட் : 2022 ■ திதம் - 50

சிறப்பிதம்

மாதுட நெய்ப் பேராசிரியர்
சோ.சந்திரசேகரம்

பேராசிரியர்
எம்.ஏ. நுஃமான்

Best Wishes to Padihal Magazine

SHERIEN GOLD HOUSE

83, Bank Town,
Anuradhapura
Tel - 025 22 22 766

Since 2003

நல்லன காணவும்
நல்லவற்றுடன்
இணையவும்
முயல்பவர்களின்
எண்ணிக்கை
சிறியதாக இருப்பினும்
அது
முயற்சியின்மையிலும் பார்க்க
மேலானது

ஆலோசனையும் வழிகாட்டலும்
கலாபூஷணம் அன்பு ஜவஹர்வா

சஞ்சிகை மதியுறைக் குழு
கைத்தியக் கலாநிதி தாஸிம் அகமது
சிவசிறி பா. ஞானச்சந்திரன் குருக்கள்
கெகிராவ ஸாலைஹா
கலாநிதி எம்.சி. ரஸ்மியன்
நாச்சியாதீவு பர்வீன்

பிரதம ஆசிரியர்
எல். வள்ளிம் அக்ரம்

துணை ஆசிரியர்
எம்.சி. நஜிமுதீன்

துறை ஆசிரியர்கள்
நேகம கைவ. சியாட்
ஏ.ஏ. பஸான்
எம்.ஜே.எம். வரிமாஸ்

இதழ் : 50

படிகள்

இருஷை இலத்தை திதழ்
ஜீலை - ஆகஸ்ட் : 2022

ISSN 1800 - 4598

தலையினர்

அதூராதபுரம்

நண்பர்கள் இலத்தை குழு

தனிப்பிரதி : 200.00

தபால் மூலம் : 300.00

வெளிநாடு : 3 \$

வருட சந்தா : 1500.00

ஆயுட்சு சந்தா : 10000.00

வங்கிக் கணக்கில் கவப்பிலிருவோர்

L.Waseem Akram, Peoples Bank

0512 002 1001 8538 என்ற

இலக்கத்திற்கும்: காசோலை,

காசுக்கட்டளை அனுப்புவோர்

L.Waseem Akram எனப் பெயரிட்டு

பின்வரும் முகவரிக்கும் அனுப்பவும்.

சுக்க தொடர்புகளுக்கும்

PADIHAL PUBLICATION

52, THURUKARAGAMA,
KAHATAGASDIGILIYA# 50320

+94 76 9 266 446,

+94 71 8 42 34 59

padihal@gmail.com

Www.padihal.blogspot.com

உதவை: துருக்கிண்ண கண்ணுரை

உங்கள் பர்வைக்கு

எங்கள் கருத்து

பிரதம ஒசிரியர்
எல். வள்ளுவு அக்ரம்

துணை ஒசிரியர்
எம்.சி. நஜிமதீன்

2003ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாத இறுதியில் படிகள் சுஞ்சிகையின் பயணம் ஆரம்பமானது. அப்போது நாம் தரம் 12 (டி.தரம்) கற்கின்ற பாடசாலை மாணவர்களாவோம். பாடசாலை மாணவர்களைக் கொண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஒரு சிற்றிதழ் 50ஆகு திட்டமை எட்டியிருக்கின்றது எனில் அது மகிழ்ச்சியான விடயம் என்பதில் ஜயமில்லை.

அநுராதபுரம் போன்ற தமிழ் மொழி சமூகம் மிக அரிதாக வாழும் சூழிலில் படிகள் சுஞ்சிகை தனது இருப்பை தக்கவெத்து, 50ஆகு திட்டமை அடைந்துள்ளமை சிற்றிலக்கியச் சூழில் ஒரு மைற்கல் என்பதே எமது கருத்தாகும்.

படிகள் சுஞ்சிகையின் முதலாவது திட்டம் கணனி முறையில் அச்சமைக்கப்பட்டு அநுராதபுரம் ஸாஹிரா தேசியப் பாடசாலையில் கலாசூழனம் அன்பு ஜவஹர் ஷா அவர்களின் முன்னிலையில் இரு மாத திட்டம் என்ற அடையாளத்துடன் வெளியீடு செய்யப்பட்டது. அதனைத் தொடர்ந்து இவ்விதம், இரு மாத இலக்கிய திட்டம் என்ற பரிணாமத்துடன் இன்றுவரை வெளிவருகின்றது.

லெங்கை போன்ற ஒரு நாட்டில் ஒரு சிற்றிதழ் வெளிவருதலில் உள்ள பெளதிக, பண வளங்கள் மற்றும் விநியோக இடர்கள் போன்றனவற்றின் மூலம் மழுந்த சவால்கள் படிகளுக்கு அனுந்தம். அவற்றினை முறியத்துக் கொண்டு இச்சிற்றிதழ், சூழில் தித்துணை காலம் தாக்குப்பிடித்தது என்பது எம்மைப் பொருத்தமட்டில் அது சாதரண விடயம் அல்ல. அதற்கு நாம் கடந்து வந்த துன்பங்கள், மனக்கசப்புகள், இழப்புகள் சொல்லில் வடிக்க முடியாதது. ஒரு சிற்றிதழ் ஆசிரியன் இவ்வாறான கடினமான பாதையை கடக்க வேண்டும் என்பது எமக்கு மட்டும் விதிவிலக்கானது கிடையாது என்பதையும் மனங்கொண்டு அதனை ஈழத்துச் சிற்றிதழின் விதி என்றே குறிப்பிடுவது தகும்.

கிட்டத்தட்ட இருபது ஆண்டுகளை நெருங்கும் படிகள் சிற்றிதழை ஏனைய முன்னணி திட்டங்களுடனோ அல்லது வணிக திட்டங்களுடனோ ஒப்பிட நினைப்பது தவறாகும். இதன் கால தாமதத்தையும் பிற குறைபாடுகளையும் இதன் வெளியீட்டுப் பின்புலம், பொருளாதார பலம், விநியோகத் தளம் என்ற கோணங்களில் இருந்தே நோக்க வேண்டும் என்பது எமது வேண்டுகோளாகும். இந்த யதார்த்தமான காரணங்களினாலே இதழின் கால தாமதம் முகிழ்ந்து விடுகின்றது என்பது எமது தாழ்மையான அபிப்பிராயமாகும்.

50ஆம் வது திட்டமை மிகப் பெரிய சிறப்பிதழாக வெளியீடு செய்ய வேண்டும் என்று கடந்த மூன்று மாதங்களாக துணின்து வந்தோம். துறதிஷ்டவசமாக நாட்டில் ஏற்பட்ட அரசியல் பொருளாதார நெருக்கடி, பண வீக்கம் போன்ற தொடர் அவலங்கள் இந்த திட்டமின் காலதாமத நீட்சியை வழுவடையச் செய்ததுடன் பருமனையும் குறைத்தது என்பதை இங்கு சட்டுக்காட்ட வேண்டும்.

50ஆகுது இதழுக்கு பொருத்தமான ஆக்கங்களை பெற்றுக் கொள்ளுதல், பொருளாதார நெருக்கடிகளை தகர்க்க விளம்பரங்களைப் பெற்றுக் கொள்ளுதல் போன்ற விடயங்களில் முழுமையான அடைவை காணக்கூடிய சூழல் நாட்டில் இல்லாத நிலையில் இவ்விதமை இந்த அளவில் ஒப்பேற்றி முத்துள்ளோம்.

எமது இந்த நீண்ட பயணத்தில் பல்வேறு துறைசார்ந்தவர்களின் பங்களிப்பு நினைவு கூறுத்தக்கது. அவற்றில் 10ஆவது ஆண்டுசூ சீர்ப்பிதழில் பலரை நன்றியுடன் நினைவுகூறந்தோம். அதையும் தாண்டி தொடர்ச்சியாக இந்தச் செயற்றிட்டப் பொறிமுறையில் எம்மோடு கைகோர்த்துள்ளவர்களுக்கு நன்றி கூறுதலே இங்குள்ள பணியாகும்.

கலாபுஷணம் அன்பு ஜவஹர் ஷா அவர்கள் எமக்கு என்றும் வழிகாட்டியாகச் செயற்படுகின்றார். அவருக்கே எமது முதல் நன்றி. எம்மோடு தொடர்ந்து பயணிக்கும் சீவசிரி பா. ஞானச்சந்திரன் குருக்கள் அவர்களையும் நன்றியுடன் நினைவுகூர வேண்டும். கடந்த 10 ஆண்டுகளாக எமது மதியுரைக் குழுவில் இணைந்து செயற்படும் வைத்திய கலாநிதி தாலிம் அமைது அவர்களுக்கு இத்தால் விசேட நன்றிகள். அவரின் பெரும் பொருளாதார பங்களிப்பட்டன படிகள் சஞ்சிகையின் 50ஆகுது இதழ் வெளிவருகின்றது. மேலும் படிகள் சஞ்சிகையின் 10ஆவது இதழில் இருந்து எமக்கு பொருளாதார நீதியாக பங்களிக்கும் தேசமான்ய அல்லாது ஏ.ஆர்.எம். தாரிக் அவர்களுக்கும் என்றும் நன்றியுடையவர்களாக இருக்கின்றோம். அவ்வாறே ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர் ஏ.எம். நிஸார் அவர்களுக்கும் நன்றிகள் உரித்தாகுக.

மேலும் எம்மோடு ஒத்துழைக்கும் கலாநிதி எம்.சி. ரஸ்மின், நாச்சியாதீவு பற்வீன், அதிபர் கெளிராவ சலைஹா, சட்டத்தரணி வை.சி.யாட், சட்டத்தரணி எம்.ஜே.எம். ஹீமாஸ், நேகம் ஏ.ஏ. பலான் ஆகியோருக்கும் எமது நன்றிகள். படிகள் இதழின் துணையாசிரியர் எம்.சி. நஜிமுதீன் அவர்களுக்கு என்றும் நீங்காத நன்றிகள் உண்டு.

2011ஆகும் ஆண்டு ஜனவரியில் கொழும்பில் நடந்த உலகச் சிற்றிதழ் மாநாட்டில், வளர்ந்து வரும் சஞ்சிகைக்காக “இனிய மணா” இலக்கிய விருதும் சான்றிழும் கிடைத்துடன், அதே அண்டு கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட பல்வேறு சஞ்சிகைகளுக்கு இடையில் படிகள் சஞ்சிகை சீர்ப்பிடம் பெற்றது. 2021ஆண்டு ஞானம் சஞ்சிகை அதன் ஆசிரியர் வைத்தியக் கலாநிதி தி. ஞானசேகரன் அவர்களின் பெயரில் நடத்திய காலை இலக்கியம் போட்டியில் சிற்றிதழ் பிரிவில் 3ஆகும் இடத்தினைப் படிகள் பெற்றது. இவை எமது சிற்றிதழ் தடத்தில் கிடைத்த கெளரவாங்களாகும்.

படிகள் சஞ்சிகையின் இந்த நீண்ட பயணம் எமக்கு திருப்தியையும் இலக்கிய வாய்ப்பையும் அறிவியல் விருத்தியையும் நட்புறவுகளையும் தந்துள்ளது என்பதில் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி.

இதழின் விலையும் வருட சந்தாவின் தொகையும் அதிகரிக்கப்படும் என்ற கவனமையான விடயமும் இங்கு பதிவு செய்யப்படுகின்றது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஆக்கங்களையும் விமர்சனங்களையும் அனுப்பி ஒத்துழைத்த இலக்கிய நண்பர்களுக்கும், விளம்பரங்களைத் தந்துதவிய உறவுகளுக்கும், சந்தாதாரர்களுக்கும் ஒத்துழைத்த அனைவருக்கும் நன்றிகளைத் தெரிவித்து விடைபெறுகிறோம்.

நன்றி
- எல். வல்ரீ ஆர்சர்

கட்டுரைகள் □

**சன்ன ஒலிம் எதும் அருக் கலந்து
மன்குர் ஏ காதிர்**

நாடகத் துறையில் எஸ்.ஏ முத்துவில் அநீபர்
ஏ எம் கல்புள்ளா

மொழிபெயர்ப்பும் பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஸ்மாலூம்
ஸமக்கவி

மாண்ட நேயம் பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம்
தாளிம் ஓகமது

**ஜீன் அரசநாயகம் கவிதைகள்
கெக்கிறாவ ஸாகலஹா**

சிறுகதைகள் □

**அவர்யார்பூர் சு
ப. தனங்ஜெயன்**

சீமேந்து
கல்லாலி அஷ்டவீழம் ஸ்

மொழிபெயர்ப்பு □

உள்ளின்மை

மாட்டின் விக்கிரமசிங்க தமிழில் எம்.எம். மன்குர்

கவிதைகள் □

பாத்திமா நல்ரின்
ஜின்னா ஷரிபுதீன்
மேமன்கவி சே கார்கவி
ஜமீல் எஸ். ஃபாயிஸா அலி
முல்லை முல்ரிபா

மானுட நேய உதார புருஷராம் வாழ்ந்து மறைந்த பேராசிரியர் சோ.சந்திரசேகரம்

பேராசிரியருடன் அறிமுகமான கதை

எதுவித பயணக் கட்டுப்பாடுகளும் இல்லாது, ஒடி ஒடி கலை இலக்கிய செயற்பாடுகளில் ஓயாது ஈடுபட்டிருந்த காலகட்டம். ஆம் நினைவில் இன்றும் நிலைத்திருக்கும் அந்த நாள் ஞாபகங்கள்.

கொழும்பு புறநகர் வெளியூர் வெளிநாடுகள் என இலக்கியக் கூட்டங்கள், விழாக்கள் கவியரங்குகள், மருத்துவக் கருத்தரங்குகள், கல்வி மாநாடுகள், பாராட்டு நிகழ்வுகள் ஆகியவற்றில் பங்குபற்றியும் ஏற்பாடு பண்ணியும் இயங்கிக்கொண்டிருந்த காலங்களில், ஓராண்டில் (ஆண்டு நினைவில்லை) மலையகத்தின் எழில் கொஞ்சம் நகரங்களுள் ஒன்றான பண்டாரவளையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட தமிழ் விழா நிகழ்ச்சிகளுள் ஒன்றான காப்பியக்கோ எழுதி வெளியிட்ட “பனிமலையில் பூபாளம்” அறிமுக விழாவும் காப்பியக்கோ ஜின்னாவுக்கான கெளரவிப்பும் நடத்தவிருக்கும் அழைப்பை ஏற்று காப்பியக்கோ, கவிஞர் நியாஸ் ஏ சமத் ஆகியோருடன் நானும் கலந்துகொண்டேன். காலஞ்சிசன்ற கவிமணி “கல்முனை பூபால்” ஏற்பாட்டாளர்களில் ஒருவர் பனிமலையில் பூபாளம் அறிமுகமும் காப்பியக்கோ கெளரவிப்பும் சிரேஷ்ட ஒளி ஒலிபரப்பாளர் எழில்வேந்தன் தலைமை. மலரன்பன் மலையக கலை இலக்கிய ஆளுமைகள் பாடசாலை மாணவர்கள் பண்டாரவளையின் முக்கிய பிரமுகர்கள் எனப் பலரும் கலந்து கொண்ட மண்டபம் நிறைந்த கூட்டம், பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் அவர்களும் சிறப்பு விருந்தினராக கலந்து கொண்டார்.

விழா ஆரம்பிக்க முன்னர் என நினைக்கிறேன். திடீரென ஒரு பெருமழை பெரும் சத்தத்துடன் வாழ்நாளில் நானும் என்னுடன் சென்றவர்களும் கண்டிராத சத்தத்துடன் பெருமழை. நாம் விழா மண்டபத்துள் எல்லோரும் வெளியே வந்து என்ன சத்தம் எனப் பார்த்தபோது, வானத் திலிருந்து பனிக்கட்டிகள் விழுந்து கரைந்து ஒடிக் கொண் டிருந்தன. அதிசயம் ஆச்சரியம் எமக்கு. பண்டார வளை வாசிகளோ பழக்கப்பட்டவர்கள் போல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர்.

தாஸிம் அகமது

விழா முடிந்து திரும்பும் வழியில் பண்டாரவளை டவுனில் ஓரிடத்தில் பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் அவர்களை நேருக்கு நேர் சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அதுதான் பேராசிரியர் அவர்களை முதன் முதலாக சந்தித்த தருணம் பேராசிரியர் நாம் நின்று கொண்டிருந்த இடம் நோக்கி வந்து ஒரு சாதாரண மனிதரைப்போல் எம்முடன் உரையாடி, அவர் பதுளைக்குப் பயணம் எனச் சொல்லி பஸ்ஸில் ஏரிச் சென்று விட்டார். ஒரு பேராசிரியர் எதுவித பகட்டோ பந்தாவோ இல்லாமல் எம்மை நெருங்கி வந்து எம்முடன் பேசியது எமக்குப் பெரும் ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்தியது இதை கவிஞர் நியாஸ் ஏ சமத் மனம் திறந்து எம்முடன் “ஒரு பேராசிரியர் மிகவும் எளிமையாக எம்முடன் பேசிச் சென்றது இதுதான் வாழ்வில் முதல் முதலாக கண்டது” என்றே சொல்லி விட்டார். பண்டாரவளை சந்திப் பிலிருந்து பேராசிரியர் சந்திர சேகரம் பற்றிய தேடல் ஆர்வம் மேலிடத் தொடங்கியது கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அடிக்கடி நடைபெறும் கூட்டங்கள் இலக்கிய விழாக்கள் எனக்கு வழிவகுத்து தந்தது.

எனக்கு கிடைத்த அரிய வாய்ப்பு

2011 களில் சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியம் ஏற்பாடு செய்த சர்வதேச தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாட்டின்போது அவ்வாய்ப்பு கிடைத்தது எழுத்தாளர் லெ.மருகபுதி ஏற்பாட்டில் இலங்கை இணைப்புச் செயலாளராக சிரேஷ்ட எழுத்தாளரும் கவிஞருமான தமிழ்மணி அஷ்ரப்: சிஹாப்தீன் பணியாற்றினார். அம்மாநாட்டின் பல அரங்குகளுள் வீரமணி அய்யர் அரங்கில் பேராசிரியர் சோ சந்திரசேகரம் அவர்களுடன் என்னையும் இணைத் தலைவரைமை தாங்கும்படி வேண்டியதின் பேரில், அவ்வாரங்கை ஆரம்பித்து வைக்குமாறு பேராசிரியர் என்னை வேண்டிக் கொண்டதும் நான் தொடக்க உரை நடத்திய விதத்தை அவதானித்த பேராசிரியர் அவர்கள், தொடர்ந்தும் அவ்வாரங்கை கொண்டு நடத்துமாறு அன்பாய் வேண்டிக்கொண்ட அந்த அரிய வாய்ப்பை என்னும் போது இன்றும் எனக்கு அது வியப்பாய் இருக்கிறது. அப் பேராசான் என் திறமைமீது வைத்திருந்த நம்பிக்கையை என்னி என்றும் அவர்மீது எனக்குப் பெருமதிப் பும் மரியாதை யும்

எற்பட்டதும் அந்த அரிய வாய்ப்பினை, எனது வாழ்நாளில் கிடைத்த பெரும் கௌரவமாக எண்ணி மகிழ்வதுண்டு. அந்த நிகழ்வின் பின்னர் பேராசிரியர் அவர்கள் என்ன எங்கு கண்டாலும் நின்று நிதானத்துடன் “எப்படி தாலிம்” என்று கேட்டு கைகுலுக்கிச் செல்லாமல் எனைத் தாண்டி சென்றது கிடையாது. சில சந்திப்புகளில் “வீட்டுக்கு வாருங்கள் நிறைய விஷயங்கள் பேச வேண்டும்” என்று சொல்வார். அதை நிறைவேற்ற முடியாது போனதையிட்டு இன்னும் வருந்துகிறேன்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நான் ஆயுள்கால உறுப்பினர் பேராசிரியர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்கு குழுவில் பல நிலைகள் வகுத்து வந்தவர். பேராசிரியரை அதிகம் அடிக்கடி சந்திக்கும் இடமாக கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் இருந்து வந்தது.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் ஏற்பாடு செய்யும் நிகழ்ச்சிகளிலும் நான் ஏற்பாடு செய்யும் நிகழ்ச்சிகளிலும் பேராசிரியர் கலந்துகொள்ளத் தவறுவதில்லை. எனது “கவிதைச் சிற்கு” நூல் வெளியீட்டு விழா 2019ம் ஆண்டு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் நடைபெற்ற எனது ஐந்தாவது கவிதைத் தொகுதியாகிய கவிதைச் சிற்கு நூல் வெளியீட்டு விழாவில் சிறப்பதித்தியாய் கலந்துகொண்டு ஆற்றிய உரை சபையோரைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. அந்திகழ்வு “சாகித்யரத்னா” பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்றது. பேராசிரியர் தில்லை நாதன், பேராசிரியர் ரமீஸ் அப்துல்லாஹ் ஆகியோருடன் காப்பியக்கோ, தாயக ஒலி ஆகிரியரும் முன்னாள் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவருமான தம்பு சிவா, சட்டத்தரணி மர்ஸலம் மௌலானா

ஆகியோர் கலந்துகொண்டு உரை யாற்றினர் புரவலர் ஹாஃபி உமர் முன் னிலையில் நடைபெற்ற இந் நிகழ்வில் ஓய்வெற்ற மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி கலாநிதி யூ.எல்.ஏ. மஜீத் கௌர விக்கப்பட்டார்.

பிறப்பும் கல்வியும்

சோமசுந்தரம் சந்திரசேகரம் 23.12.1944ல் பதுளையில் பிறந்தார். பதுளை ஊவா கல்லூரி, தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரி போன்வற்றில் கற்றபின்னர் 1967ல் பேராதனைப் பல் கலைக் கழகத் தில் பயின் றார். அங்கு கல்விமானிப் பட்டம் (Bed) பெற்றபின் 1977 -1978ல் ஐப்பான் ஒசாக்கா அயல் மொழி பண்பாட்டு சான்றிதழையும் 1978-1980களில் ஹிரோஷிமா பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வி முதுமாணி பட்டத் தையும் பெற்றார்.

பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் கொழும்பு பல் கலைக் கழக கல்விபீட்டத் தலை வராகவும் அரசகரும் மொழிகள் ஆணைக்குழுவில் கல்வித் துறை சார்ந்த நிபுணத் துவ ஆலோசகராகவும் கொழும்பு பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் உறுப்பினராகவும் பணியாற்றியுள்ளார்.

பட்டங்களும் கௌரவங்களும்

கொழும்பு பல்கலைக் கழக கல்வி பீடத்தின் தலைவராக கடமையாற்றி னார் 1968ம் ஆண்டு பேராதனைப் பல் கலைக் கழகத்தில் போதனா சிரியராகவும் கடமையாற்றினார் மத்திய வங்கியில் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் சேவையாற்றியுள்ளார். அவர் வாழ்நாளில் பெற்ற பட்டங்களும் விருதுகளும் ஏராளம். அவற்றுள் “வித்யாநிதி” தேசிய விருது, கல்விமான் விருது, மேல்மாகாண சாகித்ய விருது என்பன குறிப்பிடத்

தக்கன. அவரால் விருதுகளும் பட்டங்களும் கெளரவங்களும் மேன்மை யுற்றன எனச் சொன்னால் அது மிகையாகாது. பேராசிரியர் இதழிய லிலும் சிறப்பான அனுபவங்களைப் பெற்றிருந்தார். 1982களில் மூஸ்லிம் களின் உயர் கல்வி தொடர்பான ஆய்வுக்கட்டுரைகள் பல எழுதி வெளியிட்டார்.

அகில இலங்கை மூஸ்லிம் கல்வி மாநாட்டின் “பொன் விழாக்குழு” தலைவராக நான் தெரிவு செய்யப்பட்டு இயங்கிக் கொண்டிருந்தவேளை, பேராசிரியர் இலங்கை மூஸ்லிம்களின் கல்வி தொடர்பாக மேற்கொண்ட ஆய்வுகள் பற்றி அறிந்திருந்தேன்.

அகில இலங்கை மூஸ்லிம் கல்வி மாநாட்டின் பொன்விழா நிகழ்ச்சியில் உரையாற்ற பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் கல்வி மாநாட்டின் தலைவர் மறைந்த பேராசிரியர் ஹாசைன் இஸ்மாயில் அவர்களால் அழைக்கப்பட்டிருந்தார்.

எழுதி வெளியிட்டநூல்கள்

பேராசிரியர் 30க்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார் அவற்றுள் இலங்கை இந்தியர் வரலாறு, கல்வியியல் கட்டுரைகள், புதிய நூற்றாண்டுக்கான கல்வி, கல்விச் செயற்பாட்டில் புதிய செலவெறிகள், மலையக்கல்வி சில சிந்தனைகள், கல்வி ஒரு பன்முக நோக்கு என்பன கல்விப் புலத்தில் உசாத்துணை நூல்களாக பயன்மிக்கவையாகப் போற்றப் படுகின்றன.

மணிவிழா வாழ்த்து மலர்

2004ம் ஆண்டு பேராசிரியரின் பன்முகப் பணிகளைப் பாராட்டி அவரது அறுபதாவது வயதில் 114

பக்கங்கள் கொண்ட “மணிவிழா வாழ்த்து மலர்” மணிவிழாக்குழுவினரால் வெளியிட்டு கெளரவிக்கப்பட்டார்.

தேசிய சர்வதேசிய மாநாடுகளே

தேசிய சர்வதேசிய மாநாடுகளில் கல்வி தொடர்பான இவரது பங்களிப்பு சிலாகித்துப்ப பேசக்கூடிய ஒன்றாகும். நான் அறிந்தவகையில் இவருக்கு நிகராக கல்விப் புலத்தில் அரப்பணிப்புடன் தொய்வில் லாமல் செயற் பட்டவர்கள் காணப்பது அரிது. தன்னலம் கருதா ஒரு கல்விச் செயற்பாட்டாளர் பேராசான் வித்யா நிதி சந்திரசேகரம் அவர்கள் வெளிநாடுகளில் நடைபெற்ற கல்வி தொடர்பான மாநாடுகளில் இலங்கையின் உயர் கல்வி, தேசியக் கல்வி, மலையக்கல்வி பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்து சர்வதேசு புகழை ஈட்டிக்கொண்ட கல்விப் பேராசான்.

பன்முக ஆளுமையுடன் தனது 77வது வயதிலும் தேனீயைப்போல் உறுசுறுப்பாய் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் அவர்கள் தனது மனைவிமக்களுடன் குடும்பமாக வெள்ளவத்தையில் வசித்துக்கொண்டு எவ்வாறு நேரமுகாமைத்துவத்தை தனது கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்துவந்தார் என்பது வியப்புக்குரிய விடயமாகும்? நேரமில்லை நேரமில்லை என்று சாக்குப்போக்கு சொல்லிக் கொண்டிருப்பவர்கள் மத்தியில் பேராசிரியர் சந்திரசேகரம் அவர்கள் ஒரு மனவலிமை மிக்க மகானாக வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார் என்றே சொல்ல வேண்டும்.

எல்லோருக்கும் வாய்க்காத ஒரு ஆத்மார்த்தமான சக்தி அவரை இயக்கிக் கொண்டிருந்திருக்க வேண்டும். தீமர்

மரணத்தின் முன்னால் எந்த வலிமையும் எதித்து நிற்காது என்பது இயற்கை நியதி. தனது 77வது வயதில் ஏப்ரல் 4ம் திங்கள் இவ்வுலகை விட்டுப்பிரிந்த செய்திகேட்டு நான் உட்பட அதிர்ச்சியில் உறைந்தோர் அநேகர். பேராசிரியரின் இழப்பின் இடைவெளி நிரப்ப முடியாத ஒன்றாகும். அவர் ஆற்றிச் சென்றுள்ள கல்விப்பணிகள் கல்விப்புலத்தில் எல்லாத் தலைமுறைக்கும் வழிகாட்டி நின்று பல கல்வியலாளர் களை உருவாக்கும் என்பது திண்ணைம். எனது விழிகள் உருகும் கண்ணீர் அஞ்சலிகள்.

இசையின் மென் துலாவல்
அதன் நூண்ணொலி செவியின்பம்
ஆணந்தத்தின் ஒரு கணம்
கடிகார முட்களில் வழிகிறது இசை
துவாராங்களில் நுழைந்த காற்றின்
குரலிலென் புல்லாங்குழல் மிதக்கிறது

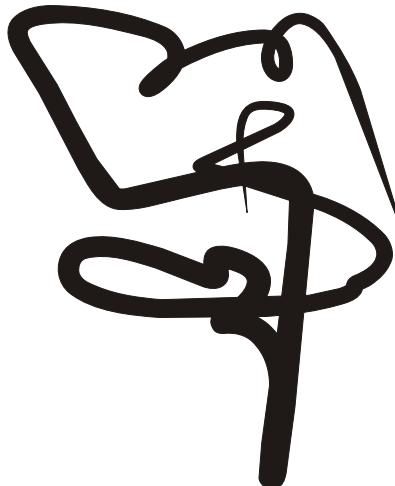
நீ
இசை
உள் நரம்பிலூறி அதிருமுணர்வு
யாழில் சங்கீதத்து மலர்கிறதொரு மூல்லை
இசை
நீ
ஆதிபொழுதொன்றின்
அந்திமத்தில்
ரபானிசை
இதயத்தின் பைத்தென
நீ

கதவு மெல்லத் தீற்றேன்
இசையின் வாசலில்
நீ
சாளரத்தின் வழி
மென்தென்றலிசையென கொடி
மலரடூகு

அதையை இறுக மூடினேன் ஆயிரம்
மெளனப்பொழுதிடை நீள்கிறது

இசையன்றொரு இதயத்தின் தூஷப்பு..
முனகவின் மொழி...
ஏகாந்தத்தின் மீதம்...
மெளனத்தின் பெயர்ப்பு....
நீ
இசை
நான்
இசைந்தேன்

இன் குரல்கள் கலந்ததென
இசையனும்
நவீன பழமம் நம்மைச்சூழ்கிறது
பண்ணீர் வாசமென

மூல்லை முஸ்ரிபா

நீ எழுங் நீ

பொராத காலம் புறவாசல் வழியா வந்தா என்ன பன்றாது. என்னைக்கு இந்த கூத்து எல்லாம் நடந்தது. மாட்டுக்கு உடல் பரிசோதனை, மாடு பிடி வீரர்களுக்கு ஊசியாம், சர்ட்டிபிக்கெட்டாம் என்று முன்முனுத்தார் பெரியவர் கூந்தரம்.

“எலேய் தெற்கத்தியானுவனா சும்மாவா, மண்ணுள்ள வந்து வீழ்ந்தாலே சும்மா வீரம் ஒடம்புல பாயும். எந்த கொரோனாவுக்கும் அடங்காது, எப்படியும் ஜல்லிக்கட்டு நடந்தே தீரும். இந்த சாமியிடம் சும்மா வீரத்தைக் காட்ட இயற்கை தந்த விளையாட்டுடா இது” என்று தான் பாதுகாக்கும் காளை அப்புவை பார்த்தவாரே பேசினான் கொம்பன்.

“ம....” என்று சீரியது காளை அப்பு.

“எலேய் அப்பு, நாளைக்கு அவனியாபுரம் வாடிவாசலுக்குப் போய் ஆடோனும். சும்மா நின்னாகுத்தி ஆட்டத்தை காட்டுடா” என்றான் அப்புவை பார்த்து. கொம்பன் பேசத் தலையாட்டியது அப்பு காளை.

அப்பு மீன்கும், ம் என்ற ஆமோதிப்பது போல தன் கூரிய கொம்பால் மண்ணை கிளையிது. “சரி மாமா நாம் இன்றைக்குச் சீக்கிரம் போய் படுப்போம் வெடிய போய் சேரனும், சீக்கிரம் போய்ச் சேர்ந்தால் தான் கொஞ்சம் ஓய்வுக்குப் பிறகு அப்புவால் நின்னு ஆடமுடியும்” என்று சுந்தரத்திடம் சொன்னான் கொம்பன்.

பச்சை முட்டையையும் பேரீச்சை பழத்தையும் அப்புவிற்கு ஊட்டினான். அன்று காலை சீக்கிரமாகவே வண்டி புறப்பட்டது. கொஞ்ச நேரப்பயணத்தில் மாட்டுக்குப் பக்கத்திலேயே படுத்துக் கொண்டே சென்றார்கள் சுந்தரமும் கொம்பனும். அப்பும் அமைதியாகப் படுத்துக் கொண்டது. வண்டியில் ஏறினாலே அதற்கு சல்லிக்கட்டு உணர்வு வந்துவிடும்.

அவனியாபுரம் மண்ணை தொட்டதும் தன் ஆடுகளத்தை உணர்ந்து வீர செருக் கோடு எழுந்து நின்றது அப்பு.

நம்ம முதலாளியோட பேரை இது வரைக்கும் காப்பாற்றி வந்த அப்பு நான்கு சக்கர வாகனத்தில் இருந்து அவனியா புரத்தில் குதித்தது. மதுரை மன் என்றாலே வீரம் தான்.

வாடிவாசல் அமைந்த விதம் பாரம் பரியமானது. வெளியிலிருந்து ஒரு மாடு உள்ளே செல்லும் அளவிற்கு வழி. மாடு செல்லும் அளவிற்கு இடம்விட்டு அதற்கு மேல் பரன் அமைத்திருந்தார்கள். சில அடி மாடு சென்று வாடிவாசலை அடைந்து ஆடத்துவங்கும் அல்லது ஒடத்துவங்கும்.

வாடிவாசல் முன்பகுதியில் இரண்டு தென்னை மரங்கள் ஒவ்வொன்றும் சுமார் பத்தடி உயரத்தில் நின்றிருந்தது. பக்க வாட்டில் ஆனுயரத்தில் பெரிய மேடை, அதில் மந்திரிகளும், பெரியமனிதர்களும் அமர்ந்திருந்தார்கள். அதில் மைக்கை பிடித்த ஒருவர்,” இன்னும் கொஞ்சம் நேரத்தில் சல்லிக்கட்டு ஆரம்பமாகப் போவது எல்லாரும் தயாராக இருங்கப்பா” என்ற குரவில் மைக்கில் பேசினார். வாடிவாசல் முன் பக்க வாட்டில் இருப்புமும் கழிகளைக் கட்டி மாடு நேராக மைதானத்திற்குச் சென்று மாட்டு உரிமையாளர்கள் பிடித்துக் கொள்ளும் படி அழகான விளையாட்டு இடத்தை கட்டமைத்துக் கட்டி இருந்தார்கள். அன்று அவனியாபுரம் எங்கும் ஓரே சலசலப்பு தான்.

முனியாண்டிக்கு முதலில் படைய லிட்டார்கள். பின்பு அழகாத்தேவனுக்கு படையலிட்டு ஆரம்பமானது விளையாட்டு. வாடிவாசலில் முதலில் சாமி மாடு

சீறிப்பாய்ந்தது. “அங்கன பாரு அழகாத்தேவனே ஓடி வாராரு” என்று கத்தினார்கள். அழகாத் தேவனை யாரும் பிடிக்கக்கூடாது. நானாறு ஆண்டு மரபில் ஓடிவரும் காளை அழகாத்தேவன். வாடி வாசலைத் தொட்டு பெரும் வீரச் செறுக்கோடு தன் அருளைக் கொடுத்துச் சென்றதாக வேண்டிக் கொண்டார்கள். ஆழகாத் தேவனை சில மாடு பிடி வீரர்கள் வணங்கினார்கள்.

கூட்டத்தில் சலசலப்பு. தொலைவில் இருந்து சல்லிக்கட்டு பார்க்கவந்த ஒருவர் மதுரைக்காரனிடம் “ஏங்க இந்த மாட்டைப் பிடிக்கக் கூடாது” என்றார்.

“இதுவா, இது ஒன்னுதான் எங்கு ஊரோட பகுமானம். இது பழைய வரலாறு, சுருக்கமா சொன்னா நானாறு வருச காதல் கதை. அதோ அங்கன தெரியுது பாரு அதேன் அழகாத்தேவன் கோவில். சிறந்த மாடு பிடி வீரன் அவன். அவன் நினை வாகத்தான் இந்த சம்பிரதாயம். என்னைக்குமே அழகாத்தேவனுக்கு முதல் மருவாத என்றார்” மதுரைக்காரர். கண்இமை திறப்பதற்குள் அழகாத்தேவன் ஓடி மைதானத்தில் நின்றது.

அழகாத் தேவன் காளையைத் தொடர்ந்து, இராவணன் காளை வாடிவாசலில் சீறிப்பாய்ந்து ஆடியது. இது மிகவும் மூர்க்கமான மாடு. கிடையில் இருந்து தேர்வு செய்யப் பட்டு சல்லிக்கட்டிற்கு நன்கு பழக்கப் படுத்திய மாடு. திமிலைப்பிடிக்க பாய்ந்தவனை முரட்டுதனமாகக் காக்கி வாடிவாசலை விட்டு, மைதானத்தை நோக்கி ஓடியது. ”

இராவணன் வெற்றி, இராவணன் வெற்றி” என்று குரல் ஒலித்தது. முதல் பரிசை தட்டிச்சென்றான் ராவணன் காளை.

அடுத்து நம்ம கருப்பன், மந்திரியடைய மாடு என்கிற குரலில் மக்கள் வெள்ளம் விசில் அடித்து வரவேற்றது. கருப்பன் வாடிவாசலில் புகுந்தான். ஆட்டம் சற்று நேரம் ஆட்டம் காட்டியது. கருப்பன் காரி நல்ல பெருத்த உருவம், ஆளையே மிரட்டியது. மாடு பீடி வீரன் பாய்ந்து கருப்பன் திமிலில் பிடி போடச் சற்று நின்று, உடன் ஆவேசமாகப் பிடியைத் தளர்த்தித் தாக்க ஆரம்பித்தான் கருப்பன். சற்று நேர ஆட்டத்திற்குப் பிறகு கருப்பன் ஒட ஆரம்பித்தது. இரண்டாவது பரிசை பெற்றான் கருப்பன் காரி.

அடுத்து... “பிருந்தா தமிழச்சியடைய மாடு, முடிஞ்சா தொட்டுப்பாரு” என்று குரல். வாடியினுள் புகுந்து பிருந்தா தன்மாட்டின் கயிறுகளை அவிழ்த்தாள். மாட்டைவிட பிருந்தா வின் துணிச்சல் அனைவருக்கும் பிடித் திருந்தது. தன் காளையை அடக்கும் ஒரு வீரனைத் தான் கல்யாணம் செய்யச் சபதம் கொண்டிருந்தாள் பிருந்தா. அவளைச் சமாதானத் திற்குக் கொண்டுவரப் பாடுபட்டார்கள் அவள் வீட்டுப் பெரியவர்கள். “எலே எடுபட்ட சிறிக்கி மாட்ட அடக்கி எல்லோரும் வந்து பொண்ணு கேட்டா எங்கள் வச்சிகிறது இந்த மூஞ்சியை, அதெல்லாம் வேண்டாம். சும்மா மாட்ட கட்டிகிட்டு அழுகாதே” என்று சொல்லிச் சொல்லி மெல்ல மனம் மாறிப்போனாள் பிருந்தா.

ஒரு பெண் மாட்டைவளர்த்து வாடி வாசல் வரை வந்து தன் மாட்டிற்குப் பரிசை கொடுத்தும் நிராகரித்துச் செல்லும் பழக்கமுடையவள் இந்த பிருந்தா. ஏன் என்று கேட்டதற்கு, “மாடு வீரமா விளையாடோனும் அவ்வளவுதான். ஆதைப் பரிசை கொடுத்து தரம் தாழ்த்திவிடக்கூடாது” என்பாள்.

அடுத்து வாடிவாசலில் சீறிப் பாய்ந்தது மங்கலட்சுமி வளர்க்கும் காளை. மாடுதான் அவஞக்கு எல்லாமும். அம்மா அப்பா இறந்துவிட பிறகு கல் யாணம் கூடச் செய்யாமல் மாட்டிற்காகவே வாழ்ந்தவள். வாடிக்கு வெளியில் வரிசையில் தனி பெண் ணாகக் காளையை அழைத்து வருவாள்.

ஆண்களின் உரசல் அவள் மேல் பட்டானும் தன் காளையின் வீரத்தை நெஞ்சில் சுமந்து வீரத்தோடு சல்லிக் கட்டுக்கு வந்து போவாள். அப்படித் தான் அவள் வாழ்ந்த ஏழைக் குடிசையின் அருகில் மாட்டுத் தொழுவும் இருந்தது. கடுமையாக இடைவிடாமல் மழை பெய்தது. மாட்டிற்கு உணவு இல்லை. ஐவக் கோல், புல் இல்லை. மாடு வளர்ப்பவர் களுக்குத் தெரியும் அந்த துன்பம் எவ்வளவு கொடியது என்று. தொழுவத் திலிருந்து வீட்டையே பார்த்து நிற்கும் காளைகளைப் பார்ப்பாள். அவஞும் வயிற்றுக்குக் கஞ்சி இல்லாத காலங்களையும் சந்தித்து வயதாகிப்போயிருந்தது மங்கலட்சுமிக்கு.

அவஞக்கு இப்பொழுதெல் லாம் தனக்குப் பிறகு தம் பிகள் இந்த மாடு களை யெல் லாம் எப்படி வைத்திருப்பார்கள் என்கிற கவலை

தோன்ற ஆரம்பித்தது.அப்படியே தன் காளை ஆடும் ஆட்டத்தை ரசித்தாள். முதல்பரிசு வாங்கியது அவள் காளை. அதை வாங்கிக் கொண்டு காளையைப் பிடிக்கக் கொம்பின் மேல் கயிற்றைப் போட்டாள் மங்கலட்சுமி.

அடுத்த சில மாடுகளின் திமிலை அடக்கி முதல் பரிசை பெற்றார்கள் வீரர்கள்.அடுத்தடுத்த சில மாடுகள் வாடி வாசலை மிதித்த சில கண்த்திலேயே மைதானம் நோக்கிச் சீறிப்பாய்ந்து. அடுத்தது வரப்போவது அப்பு டா, நம்ம ஐல்லிக்கட்டு பேரவை தலைவரோட மாடு. “தோட்டுப்பாரு.. தொட்டுப்பாரு இரண்டு பவுன் தங்கக் காசு, பத்தாயிரம் பணம்” என்று மைக்கில் அறிவிப்பு குரல் ஒலித்தது. மாடு பிடி வீரர்களுக்கு மத்தியில் கலக்கம் எச்சரிக்கையும் இருந்தது.

கதவை திறந்ததும் உள்ளே நுழைந்தது அப்பு. கூரிய பார்வையால் நோட்டமிட ஆரம்பித்து. சுந்தரமும் கொம்பனும் அப்புவின் மூக்கானங்கயிறையும் பக்க வாட்டில் இருந்த இரண்டு கயிற்றையும் அறுத்துவிட்டார்கள். அப்படியே பரண் கழிகளின் மேல் ஏறி அமர்ந்து விட்டார்கள். கயிறு அறுந்தவுடன் முழு சுதந்திரம் கொண்டு துள்ளியது அப்பு. அதே கூரிய பார்வையோடு வாடிவாசல் வழியே களத்திற்குள் ஒரே பாய்ச்சல். வாடிவாசல் திறப்பில் பக்கவாட்டில் நின்றிருந்த பத்து அடி உயரத் தென்னை மரத்தின் பின் மறைந்திருந்து பிடிக்க நினைத்த வீரர்களின் வேகத்தைத் தாண்டி களத்தில் புகுந்து, அவர்களைத் திரும்பித் தாக்க வந்து வீரமாகப் பார்த்தது தான், ஒரே விசில்.

தன் கால்களால் மண்ணை புரண்டியது அப்பு. கொம்பால் மண்ணை குத்தி

கிளறியது. மேலே உட்கார்ந்திருந்த கொம்பன் மீசையை முறுக்கினான். அனைத்து வீரர்களும் பக்க வாட்டில் கட்டியிருந்த பாதுகாப்பு தடுப்பு கழிகளின் மேல் மாட்டுக் கொம்பு தொடும் அளவிற்கு மேல் ஏறி அமர்ந்து கொண்டார்கள். அவர்களை தாக்க ஆவேசமாக ஓடிவந்து வீரத்தோடு நிமிர்ந்து பார்த்தது. யாரும் கழிகளை விட்டு இறங்கவில்லை. சுற்றி நின்றிருந்த மக்கள் கூட்டத்திலிருந்து மீண்டும் விசில் மற்றும் கைதட்டல் சப்தம் விண்ணைப் பிளந்தது.

மற்ற மாடுகளைப்போல ஒரே வீச்சில் ஆடுகளத்தைத் தாண்டி இதுவரை ஒடாத அப்பு இந்த முறை சற்று தூரம் ஒடவே மேலே உட்கார்ந்திருந்த மாடு பிடி வீரர்கள் தொப்பு என்று கீழே குதித்தார்கள். அந்த கணம் சட்டென்று திரும்பியது அப்பு. இது அப்புவின் புதிய விழுகமாக இருந்தது. யாரும் எதிர பார்க்கவில்லை. ஓடிவந்து வீரர்கள் அருகில் சட்டென்று நின்றது அப்பு. வீரர்கள் அப்புவோடு மோத ஆரம்பித் தார்கள் மாடுபிடி களம் சூடாக மாறிப் போனது. வீரர் கள் அப்புவை நெருங்கவே முடியவில்லை.

நான் ஒத்த ஆளு, நீங்க இத்தனைபேரு வாங்கடா என்பதைப் போல் எதிரில் நின்று ஆடியது அப்பு. பின்வாங்கவே இல்லை. நின்னு குத்தி ஆட்டத்தை ஆட ஆரம்பித்தது. வீரர் ஒருவர் ஒரே பாய்ச்சலில் அப்புவின் கொம்பைப் பிடிக்கத் தாவும் பொழுது அதே சமயத்தில் தாமதிக்காமல் அந்த வீரரை அனாவசியமாகத் தூக்கி தூரமாக வீசியது அப்பு. மீண்டும் மற்றொரு வீரரைத் தூக்கி வீச அனைவரும் பயந்து மக் களைக் கட்டுப்படுத் தக்

கட்டியிருக்கும் கழிகள் மேல் ஏறினார்கள் பாதி வீரர்கள். மற்றொரு பாதி வீரர்களை நோக்கி தன் வீரத்தைக் காண்பித்து தன் கொம்பால் தாக்கியது அப்பு. களத்தில் சளைக்காமல் ஆடியது. மாடு பிடி வீரன் மணி ஆவேசத்தோடு அப்புவின் திமிலில் பாய, சுழன்று சுழன்று, மணியைதூக்கிவீசியது.

பக்கவாட்டில் நின்றிருந்த இருவர் “அப்புனா சும்மாவா. இதுவரை எந்த வாடிவாசலிலும் எவனும் தொட்ட தில்லை அப்புவ, இவனுங்க அதுகிட்ட எம் மாத் திரம்” என்று பேசிக் கொண்டார்கள்.

ஒத்த மாடு ஜல்லிக்கட்டையே பிரமிக்க வைத் தது. அப்புனாலே தனி ஆட்டம்தான். வாடிவாசல் அருகிலேயே பயங்கரமாக நின்று ஆடியது. ஒன்றும் புரியாமல் அனைவரும் விழி பிதுங்க அங்கிட்டும் இங்கிட்டும் ஓடினார்கள். சளைக்கவே இல்லை அப்பு. களத்தை விட்டு ஒடவும் இல்லை. மூவீரனைப் போல் நின்று ஆடியது. ஓர் அறிவிப்பு ஒலித்தது. மாடு ஜெயிச்சிடுத்து, மாடு

ஜெயிச்சிடுத்து என்று மைக்கில் குரல். கொம் பன் மீசையை முறுக்கிக் கொண்டே மாடு பிடி கயிற்றோடு வாடிவாசல் அருகே நான்கு சக்கர வாகனத்தில் ஏறிவந்தான்.

அப்புவை தூரத்திலிருந்தே முத்த மிட்டான். “அப்பு, நின்னுகுத்தி செல்லம்” என்று கயிற்றை லாவகமாகத் தூக்கி வீசி இரண்டு கொம்புகளிலும் மாட்டி இழுத்தான்.

அப்பு திமிறியது. வாடிவாசலைத் திரும்பத் திரும்பப் பார்த்தது. மெல்லக் கயிறு கொம் பில் மாட்டியதும் சாதுவான நிலைக்கு வந்தது. ஒரு வழியாகக் கொம்பனும், சுந்தரமும் மாட்டை வண்டியில் ஏற்றிக்கொண்டு பரிசுகளையும் வாங்கிக் கொண்டும் கிளம்பினார்கள்.

வனாந்தரமான இடத்தில் அன்று அப்பு ஓய் வெடுத்துக் கொண்டிருந்தது. தென்னைமரத்து நிழல். கவனித்துக் கொள்ளக் கொம்பனும்

Lovers

Different

The Future Of Fashion

Whole sale & Retail Dealer

071 455 44 20 | 077 625 73 06
No 99, Main Street, Anuradhapura

பழையமூடுப்பு

படிப்படியாய் வாழ்க்கையிலே உயரு வோர்கள்
பின்னடையார் ஒருநாளும் மேலே செல்வார்
படித்தறிந்தோர் கூற்றிடுவாம் அனுப வத்தின்
புகலுகரயம் பற்றிடுங்கால் வெற்றி கைமேல்
எுத்ததுடன் நிறைவேறல் கூடும் தப்பி
இடைவிட்டும் நிறைவேறும் முயற்சிக் குங்கால்
பதைத்தவனின் அருள்முயற்சி கொண்டோ ருக்கே
"படிகள்"வழி பகலுகின்றேன் புலன்கொள் வீரே!

பலபடிகள் வாழ்க்கையிலே உண்ட தாகும்
பாலபாடம் அனைத்திலுமே தொடக்க மாகும்
நிலைதளரா தொவ்வொன்றாயத் தாண்டிப் போனால்
நிச்சயமாய் வெற்றியுண்டு தொடர்தல் வேண்டும்
மகலயினையுந் தூர்த்திடலாம் முயற்சி யாலே
மாநபிகள் சொன்னதிது பிழைக்க மாட்டா
பொரிதுகளே பெருந்தீயாய் பரவர் கூடும்
"படிகள்"வழி பகலுகின்றேன் புலன்கொள் வீரே!

ஒன்றிரண்டு மூன்றுபின்தான் நான்கென் றாகும்
ஒரடியாய் நூற்றுவே ஆவ தில்லை
நன்றிதனை மனங்கொள்விர் பொறுமை வேண்டும்
நின்றுநன்றய் நிதானித்தே நகர்தல் வேண்டும்
மன்றிலிலே முதன்மைபெற வேண்டும் மாகில்
முற்றும்நாம் மேட்டிமைகொண் டிருப்பின் சாலும்
பொன்றாத திருக்கல்வி பிறிதில் மேலாம்
"படிகள்" வழி பகலுகின்றேன் புலன்கொள் வீரே!

ஜன்னாஹ் ஷர்புத்தீன்

நுஃமான் 10, ஆகஸ்ட், 1944 அன்று, கிழக்கிலங்கையின் கல்முனைக்குடியில், சின்ன மீரா வெப்பை சுலைஹா உட்மா, பக்கீர் மொஹிதீன் மக்பூல் ஆவிம் (1896-1973) ஆகியோருக்கு மகனாக பிறந்தார். காழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் சிறப்புத்துறையில் கற்று, முதல் பிரிவிலே தேர்ச்சி அடைந்து கலைமாணிப் பட்டத்தினைப் பெற்றார். 1976இல் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் விரிவுரையாளரானார். பின் னர் மொழியியல் விரிவுரையாளராக பணிபுரிந்தார். “மட்டக்களப்பு முள்ளிம் தமிழ் சொற்றொகை ஆய்வு” என்ற ஆய்வேட்டினை யாழ் பல்கலைக்கழகத்திற்கு சமர்ப்பித்து, முதுகலைமாணிப் பட்டத்தினைப் (1982) பெற்றார்.

பேராசிரியர் எம்.ர்.நுயீமான்

1984ஆம் ஆண்டு கலாநிதி பட்டத்திற்காக இந்தியாவின் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்திற்கு சென்று, மூன்றாண்டுகள் “தமிழ், சிங்கள மொழிகளின் பெயர்த்தொடர் அமைப்பு ஒரு முரண்நிலை ஆய்வு” (A Contrastive Study of the Structure of the Noun Phrase in Tamil and Sinhala) எனும் விடயம் பற்றி ஆய்வினை மேற்கொண்டு கலாநிதிப் பட்டத்தினைப் பெற்றார்.

1976 - 1990 வரையில் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பணி புரிந்த கலாநிதி நுஃமான், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக தமிழ்த்துறையில் முதனிலை விரிவுரையாளராக இணைந்துகொண்டார். 2001இல் பேராசிரியராகப் பதவியேற்றார். 2009ஆம் ஆண்டு ஓய்வு பெற்ற பேராசிரியர் ஆனார். தஞ்சாவூர் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழியியல் துறையில் அதிதி பேராசிரியராக ஓராண்டு (1988) கடமைப்புரிந்துள்ளார். இலங்கையின் திறந்துநிலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும், தென்கிழக்குப் பல்கலைக் கழகத்திலும் (1999-2000), மலேசிய மலாயா பல்கலைக்கழகத்திலும் (2007-08), 2013 ஆம் ஆண்டு முதல் சிங்கப்பூர் “SIM” பல்கலைக்கழகத்திலும் வருகைதரு பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்துள்ளார்.

எழுத்தில் நான்கு தலைமுறைகளாக தன்னுடைய முதன்மையான இருப்பை நிலை நிறுத்திக்கொண்டு தனித்துவமான அடையாளங்களுடன் தமிழக்கு வளம் சேர்க்கும் பேராசிரியர், கலிஞர், மொழிபெயர்ப்பாளர், பதிப்பாசிரியர், இலக்கண ஆய்வாளர், ஆய்வாளர், திறனாய்வாளர், மொழியியல் அறிஞர் என பல்வேறு தளங்களில் நீண்ட காலம் இயங்கி வருபவர்.

1960 முதல் கலிதை எழுதி வரும் இவர், சில சிறுகதைகளும் எழுதியுள்ளார். “கவிஞர்” என்ற காலாண்டுக் கலிதை திட்டமை சில காலம் (1969-1970) நடத்திய இவர், வாசகர் சங்க வெளியீடாக பல இலக்கிய நூல்களையும் வெளிக்கொண்டிருந்துள்ளார். ஆங்கிலத்தின் ஊடாக பிறமொழிக் கலிதைகளை தமிழில் மொழிபெயர்த்தும் வருகிறார்.

மொழிபெயர்ப்பும்

பேராசிரியர் எம். ஏ. நுஃமானும்

- ஈழக்கவி

மொழி ஒரு கருவி. அதாவது பேச்சாலும் எழுத்தாலும் மனிதன் தனது கருத்தைப் பிறருக்குத் தெரிவிக்கும் கருவி மொழியாகும். “சொற்களை நாம் எமது பேச்சிலும் எழுத்திலும் கருவிகளாகப் பயன்படுத்துகின்றோம். மொழி என்பது, ஒரு கருவியை இயந்திரங்கள் அமைப்பதற்கு பயன்படுத்துவது போன்றது” என விட்கின்ஸ்டைன் (Wittgenstein) கூறுகின்றார். மொழியை ஒரு கருவி மட்டுமே என்று கருதுதல் கூடாது. அது புரிதல் திறனோடு இயற்கையாக இணைந்து பிரிக்க முடியாத அங்கமாகும். மனித மனத்தின் செயலாற்றலாகவும் உள்ளுணர்வாகவும் சக்தியாகவும், ஒருவரின் மனச் சாட்சியாக வும் மொழி இருக்கிறது. அப்படியென்றால், மொழி மனித மனத்தின் ஒட்டு மொத்த அறிதல் என்றாகிறது. மனிதன் மொழி கொண்டுதான் வாழ்கிறான். மனித சமூகம் மொழியால் கருத்துப்பரிமாற்றம் செய்கிறது. மொழியியல் ஆய்வாளர் பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் அவர்களின் மொழி பற்றிய கருத்து பின்வருமாறு அமைகின்றது: “மனிதன் பயன்படுத்தும் தொடர்பாடல் ஊடகங்களுள் மொழியே மிகவும் பிரதானமானது. நமது அபிப்பிராயங்கள், உணர்வுகள், தகவல்கள் முதலியவற்றைப் பிறர் இலகுவில் அறிந்துகொள்ள அல்லது புரிந்துகொள்ளச் செய்வதே தொடர்பாடல் (Communication) என அகராதிகள் தொடர்பாடலுக்கு வரைவிலக்கணம் கூறும். சைகைகள், அடையாளங்கள், நிறங்கள், பேச்சு, எழுத்து, போன்ற பலவகையான ஊடகங்கள் தொடர்பாடலுக்குப் பயன்படுகின்றன. ஒரு பரந்த பொருளில் இவையெல்லாவற்றையும் நாம் மொழி என்று கூறலாம். எனினும், இங்கு பேச்சையும் எழுத்தையுமே மொழி என்ற சொல்லால் நாம் சுட்டுகிறோம்” (“மொழியும் இலக்கியமும்” 2007 (2006): 149).

“மொழி ஒரு சமூகத்தின் சமூக பண்பாட்டு அரசியல் வாழ்வுடன் மிக நெருக்கமான உறவு கொண்டுள்ளது. கோட்பாட்டு மொழியிலாளர் வரையறுப்பதுபோல அது முற்றிலும் ஒரு தொடர்பாடல் ஊடகம் மட்டுமல்ல, அது ஒரு சமூகத்தின் தேசிய அல்லது இனத்துவு அல்லது பண்பாட்டு அடையாளமாகவும் மாறுகின்றது. மொழி இல்லாத எந்த ஒரு சமூகமும் உலகில் இல்லை. அவ்வகையில் மனித சமூகத்தில் மொழி ஒரு பெரும்பங்கு வகிக்கிறது. சமூகவாழ்வில் அது பிரிக்க முடியாத ஒரு

அம்சமாகும். இன்று உலகில் சுமார் ஏழாயிரம் மொழிகள் பேசப்படுவதாக ஒரு கணக் கெட்டுப்பு உண்டு. எனினும் இவற்றுள் நூறு மொழிகள்தான் உலக சனத்தொகையில் எண் பத்தைந்து வீதமான மக்களால் பேசப்படுகின்றன. மக்கள் தொகையைப் பொறுத்தவரை சீனம் முதல் இடத்திலும், ஆங்கிலம் மூன் றாவது இடத் திலும், அரபு ஜந்தாவது இடத்திலும், வங்காளம் ஏழாவது இடத் திலும், தமிழ் இருபதாவது இடத்திலும், சிங்காளம் அறுபத்தி இரண்டாவது இடத்திலும் உள்ளன (எம்.ஏ.ரு.:மான் முகநூல் : 21.02.2022).

பேச்சு மொழி என் பது ஒலிக் குறியீடுகளாகும். அதைப் போல், எழுத்து மொழி என்பது பார்க்கும் அளவில் உள்ள உருவக் குறியீடுகள் அல்லது வரிவடிவங்களாகும். இங்கு வரிவடிவங்கள் என்றால், எழுத்துக் களைக் குறிக்கும். அகரந்திரவில் உள்ள எழுத் துக்கள் அல்லது கூட்டு எழுத்துக்கள் ஒலிகளைக் குறிக்கின்றன. எழுத்துக்களின் வரிவடிவங்களை ஒலிகளுடன் தொடர்பு கொள்ளும் முறையும் தன்னிச்சையான - ஆனால், உலகெங்கும் ஒப்புக்கொள்ளப் பட்ட ஒன்றாகும். எழுத்து மொழியை நாம் எப்பொழுதும் மனத்திற்குள் பேசும் மொழியாக மொழிபெயர்ப்பு செய்து, பிறகு அதன் மூலம் அர்த்தத்தை அறிந்து கொள் கிறோம். மொழிபெயர்ப்பு செயற்பாடு என்பது எம் மனதுக்குள் எப்பவும் நிகழ்ந்தவாறுதான் உள்ளது. அதனால்தான் “மொழிபெயர்ப்பு என்பது அடிப்படையில் மொழியின் செயல் பாடல்ல, உள்மொழியின் செயல் பாடே ஆகும்” என்று

வோல்: ரோம் வில்ஸ் கூறியுள்ளார் போலும். மொழியின் தோற்றுத்தோடு மொழிபெயர்ப்பும் தொடங்கிவிட்டது.

பல்வேறு மொழிகளைப் பேசும் மனித சமூகத்திடம் தொடர்புகளை ஏற்படுத்துகின்ற ஊடகமாக மொழிபெயர்ப்பு செயற் படுகின்றது. மொழியின் வளர்ச்சிக்கூறுகளில், மொழிபெயர்ப்பு முக்கியமானது. 'Translation' என்ற சொல் 'Translatus' (carried across) என்ற இலத்தீன் (Latin) சொல்லிலிருந்து உருவானது. இலத்தீன் மொழியில் இச் சொல் தாங்கு, காவு என்ற அர்த்தத்தைப் பெறுகின்றது. “மொழி”, “பெயர்ப்பு” எனும் இருசொற்களின் இணைவில் தோன்றுவது மொழி பெயர்ப்பு. தமிழில் “பெயர்ப்பு” என்பது போக்குதல், செலுத்துதல், கொண்டு செல்லுதல், வேரோடு பெயர்த்தல் எனப்பொருள் படுகின்றது. பெயர்ப்பு, பெயர்த்தல், பெயர்ச்சி என்பன பொருள் தொடர்புடைய சொற்களாகும். ஒரு மொழியில் சொல்லப்பட்டுள்ள செய்திகளையும் கருத்துக்களையும் இன்னொரு மொழிக்கு மாற்றீடு செய்யும் பிரத்தியேக மொழியியல் நடவடிக்கையே மொழிபெயர்ப்பாகும். ஒரு மொழியில் சொல்லப் பட்ட செய்திகளை மற்றொரு, மொழிக்கு மாற்றியமைக்கும் செயல் (Activity) மொழிபெயர்ப்பு எனப்படுகின்றது. இச்செயல் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. எவ்வளவு வேறு பாடுகள் இருப்பினும் அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ள வரையறை என்னவெனில், மூலமொழியில் (Source Language) சொல்லப்பட்ட கருத்துக்களை மாற்றாமல் குறிக் கோள்

மொழியில் (Target Language) பெயர்க்க வேண்டும் என்பதாகும்.

மொழிபெயர்ப்பு ஒரு கலை என்றும், அறிவியல் என்றும் வாதிடும் அறி ஞர்கள், மொழிபெயர்ப்பு பற்றி பல் வேறு கருத்துக்களை முன் வைத் தூள்ளனர். அவற்றில் சில பின்வருமாறு,

மூலமொழியிலுள்ள ஒரு செய்தியை அதற்கு நிகரான பெறு மொழிச் செய்தியாகப் பெயர்ப்பதே மொழி பெயர்ப்பு ஜே.சி.காட்பேர்ட்.

ஒரு மொழியல் எழுதப்பட்ட பிரதியை மற்றொரு மொழியில் பிரதியீடு செய்யும் கலையே மொழி பெயர்ப் பாகும். பீட்டர் நியுமார்க்.

மூலமொழியிலிருக்கும் செய்தியை இலக்கு மொழியில் மீண்டும் எடுத்தியம்புவது மொழிபெயர்ப்பு - லோத்:பியூர்சையதி.

மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு மொழியி னுடைய பனுவலை மற்றொரு மொழியின் நிகரன் பனுவல் கொண்டு பதிலீடு செய்யும் செயல். - கேட்ட:போர்டு.

மூலமொழியின் பொருண் மையை இலக்கு மொழியில் மாற்றுவதே மொழிபெயர்ப்பு-பாஸ்நெட்.

மொழிபெயர்ப்பானது ஒரு வகை அமைப்புக் குறியீடு களின் பொருண்மையை மற்றொரு வகை அமைப்புக் குறியீடுகளுக்கு மாற்றும் செயல் ஆகும். - டோஸ்டெட்.

மொழிபெயர்ப்பு என் பது ஒரு மொழியின் பொருண்மையை மற்றொரு மொழிக்கு எந்தவித பொருண்மைக் குறைப்புமின்றி மாற்றுவது ஆகும். - ஏ:ஹெச்.ஸ்மித்.

மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு நன்கலை. - எரிக் ஜாக்கோப்ஸன்.

மொழிபெயர்ப்பு என்பது மூலப் பொருண்மையின் நிழலாகும். கருணாகரன்.

ஒரு மொழியின் கற்பனை வளத்தையும் கலை நயத்தையும் செஞ்சு சொற் கவியின்பத்தையும் படம் பிடித்துக் காட்டவல்லது மொழி பெயர்ப்பு. - க.த.திருநாவுக்கரசு.

மொழிபெயர்ப்பே ஒரு முறையில் கடினமான இலக்கியவேலை. அது முதல் நூல் எழுதுவதைக் காட்டிலும் அதிகமாகத் தொல்லை கொடுப்பது. சீமை ஒட்டைப் பிரித்து விட்டுக் கீற்று வைக்கும் வேலை போன்றது. ஒரு கட்டுக்கோப்பைக் கலைத்து மற்றொரு கட்டுக்கோப்பை ஏற்றுவதில் வெற்றி கொள்ள முடியாமல் அடிக்கு அடி நிர்ப்பந்தம். எல்லைக் கோட்டை தாண்ணடினால் மொழி பெயர்ப்பாவ தில்லை, வியாக்கியானம். கு.ப.ராஜ கோபாலன்.

மூலநூலின் முழு உணர் வினையும் கருத்துக்களையும் நிகழ்வுகளையும் சிறிதும் விடுபடாமலும் மாறாமலும் அதிகப்படுத்தாமலும் ஒரு மொழியில் இருந்து மற்றொரு மொழிக்கு மாற்று தலே உண்மையான மொழிபெயர்ப்பு. ச.ஈஸ்வரன்.

மொழிபெயர்ப்பு என்பதை பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.மான் பின்வருமாறு தெளிவு படுத்துகின்றார்: “மொழி பெயர்ப்பு என்பது ஒரே கருத்தை வெளிப் படுத்துவதற்காக ஒரு மொழிக்குப் பதிலாகப் பிறிதொரு மொழியைப் பிரதியீடு செய்வதாகும். அதாவது, ஒரு மொழியில் கூறப்பட்ட அதே கருத்தைப் பிறிதொரு மொழியில் கூறுவதாகும்.” இது மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிய ஒரு குறுகலான வரை விலக்கணமே. மொழிபெயர்ப்புப் பற்றி விரிவான ஒரு வரைவிலக்கணம் கூறுவதானால், “இரு ஊடகத்தில் கூறப்பட்ட விஷயத்தை இன்னுமொரு ஊடகத்துக்கு மாற்றுவது” எனலாம். இவ்வாறு மாற்றும்போது குறியீட்டு முறை அனைத்தும் முற்றாக மாறுகின்றது. சொல்லப்பட்ட விஷயப் பொருள் மட்டுமே எஞ்சி இருக்கின்றது. உதாரணமாக:

விட்டிலது விட்டில்
விளக்கொளியை
விட்டிலது விட்டில்

என்ற வரிகளை எடுத்துக்கொள்வோம். இது செய்யுள் ஊடகத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதில் கூறப்பட்ட செய்தியை உரை நடைக்கு மாற்றுவதானால், “அந்த விட்டில் பூச்சி விளக்கொளியை விடாமல் சுற்றியது” என்று மாற்றலாம். இன்னும் ஒரு மொழி ஊடகத்திற்கு மாற்றும்போதும் நாம் இவ்வாறே செய்ய முடியும். “விட்டிலது விட்டில் விளக் கொளியை விட்டிலது விட்டில்” என்னும் வரியில் “விட்டிலது” என்ற ஒரே குறியீடு இரு பொருளில் பெயராகவும் வினை யாகவும் வருகின்றது. இதே பொருளை உணர்த்தும் இதற்குச் சமமான ஒலிக்குறியீடுகளைப் பிறிதொரு மொழியில் தேடுவது சாத்தியமல்ல. எல்லா மொழிகளிலும் இத்தகைய

வேறுபாடுகளை நாம் காணலாம். இவ்வாறு மாற்றும் போது முதலாவது ஊடகத்தின் குறியீட்டு முறையினால் ஏற்படும் ஒரைசநயம் போன்ற அழகியல் அம்சங்கள் மற்ற ஊடகங்களின் குறியீட்டு முறையில் இல்லாது போகின்றன. சொல்லப்பட்ட விஷயப் பொருள் மட்டுமே எஞ்சுகிறது. ஆக்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பைப் பொறுத்தவரை இது ஒரு முக்கியமான பிரச்சினையாகும் (2007:23).

மேற்கூறிய மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய வரைவிலக்கணங்கள் அனைத்தும் மொழிப்பெயர்ப்பின் முழுத் தன்மை களை, பண்புகளை எடுத்துக் கூற முயற்சிக்கின்றன. இவை அனைத்தும் ஏதோ ஒரு வகையில் சரியாக அமைகின்றன. மொத்தத்தில் மொழி பெயர்ப்பு என்பது ஒரு கலையாகவோ அல்லது அறிவியலாகவோ திகழ்கின்றது. இந்தக் கலை அல்லது அறிவியல் எப்பொழுது ஒரு மொழியின் பொருண்மையை மற்றொரு மொழி பேசுவோருக்கு அவர் மொழியின் வாயிலாக எந்தவித பொருள் நீட்டல், குறைத்தல், பதிலீடு செய்தல் என்ற செயல் பாடுகள் இன்றி மூலப் பனுவலின் பொருண்மையைப் புதுமையையும், நடைப் புதுமையையும் இலக்குமொழியில் முயன் றவரை கொண்ரும் வண்ணம் அமைகின்றதோ அதுவே மொழிபெயர்ப்பின் உண்மையான பண்புக் கூறாகும்.

“மொழிபெயர்ப்பு என்பது பொன்னைச் செம்பாக்கும் அரிய இரசவாதக் கலை” என வால்ட்டர் இஸ்காட் கூறுகிறார். பாரசீக கவிஞர்கள் பலர் உமர் கையாம் எழுதிய கவிதைகள் மூன்றாம்

பேராசிரியர் எம்.ஏ. நுஸ்மான் அவர்களின் திதுவரை வெளிவந்த நூல்கள்: தாத்தாமாரும் பேரர்களும் (1977), இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத் தமிழ் லெக்கியம் (1979- கூட்டு ஆசிரியர்), பலஸ்தீன்க் கவிதைகள் (1982), அழியா நிழல்கள் (1982). மழை நாட்கள் வரும் (1983), பாரதியின் மொழிச்சிந்தனைகள் ஒரு மொழியியல் நோக்கு (1984), திறனாய்வுக் கட்டுரைகள் (1986), மார்க்சியமும் லெக்கியத் திறனாய்வும் (1987), அழப்படைத் தமிழ் லெக்கணம் (1999), மஹ்முத் தரவீஷ் கவிதைகள் (2008), மொழியும் லெக்கியமும் (2006), பலஸ்தீன்க் கவிதைகள், (2008 - விரிவாக்கப்பட்ட பதிப்பு), ஆரம்ப, இடைநிலை வகுப்புகளில் தமிழ் மொழி கற்பித்தல்: ஒரு மொழியியல் அணுகுமுறை (2002), காற்றில் மிதக்கும் சொற்கள் (2012), இரவின் குரல் (2012)

தரமானது என்று கணித்திருந்தனர். ஆனால், :பிட்ஸ் ஜெரால்டு உமர் கையாமின் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தபோது, மூலத்தில் மூன்றாம் தரக்கவிதையாக இருந்தது, ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பில் முதல் தரக் கவிதையாக பரிணமித்து விட்டது. இதன் மூலம் வால்ட்டர் இஸ்கட்டின் கூற்று பொய்ப்பிக்கப்படுகின்றது. பொதுவாக ஒரு கருத்து ஒரு மொழியில் சொல்லப்படும் பொழுது, அது படிக்கும் அனைவரையும் கவர்ந்திமுக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. அதே கருத்து பிற மொழிக்குப் பெயர்க்கப்படும் பொழுது படிப்பவரைக் கவரலாம் அல்லது கவராமலும் போகலாம். இது மூல மொழி ஆசிரியரை அல்லது மொழி பெயர்ப்பாளரின் திறனைப் பொறுத்து அமைகிறது எனலாம்.

“மொழி எவ்வாறு ஒரு கருத்துப் பரிமாற்ற ஊடகமாகத் திகழ்கின்றதோ, அதே போன்று மொழிபெயர்ப்பும் ஒரு கருத்துகப் பரிமாற்ற ஊடகமாகத் திகழ்கின்றது. ஒரு மொழி, அம்மொழி சமுதாயத்திற்குள் பயன்படுத்தப்பெறும் கருத்துப் பரிமாற்ற ஊடகமாகும். ஆனால் மொழிபெயர்ப்பு இருவேறு மொழிச் சமுதாயங்களுக்கு இடையே

பயன்படுத்தப்பெறும் கருத்துப் பரிமாற்ற ஊடகமாகும். மொழிபெயர்ப்பில் இரண்டு மொழிகள் செயல்புரிவதால் இக்கருத்துப் பரிமாற்ற ஊடகத்தைக் கையாள்வது, மொழியைக் கையாள்வதைக் காட்டிலும் கடினமானதாகும்.

ஒரு மொழியை எவ்வாறு கையாள வேண்டும் என்பது பற்றி பல்வேறு விதமான கொள்கைகள் உள்ளன. அதேபோன்று மொழிபெயர்ப்புன்னும் கலையை அல்லது அறிவியலை எவ்வாறு கையாளவேண்டும் என்ற விதமுறைகள் பல வகுக்கப்பட்டுள்ளன, வகுக்கப்பட்டும் வருகின்றன. ஒரு மொழியில் ஒரு கருத்தைக் கூறி அதே கருத்தை அதே மொழியில் திரும்பக் கூறும்போதே, இடர்பாடுகள் பல தோன்றும். அதே போன்று, அதனை வேறு ஒரு மொழியில் மொழிபெயர்த்துக் கூறும் வேளையில் இரண்டு மொழிகளுக்கு இடையே நிலவும் பண்பாட்டு வேறுபாடுகளாலும், மொழி அமைப்பு வேறுபாடுகளாலும் மூலமொழியில் கூறப்பட்ட கருத்தை அதே முறையில் இலக்கு மொழியில் கூற முயற் சிப் பதால் ஏற்படும் சிக்கல் களாலும், மூலமொழிக் கருத்துக்கு இணையான இலக்கு

மொழிக் கூறுகள் இல்லாமையாலும், இவை போன்ற இன்ன பிற காரணங்களாலும் மொழிபெயர்ப்பு நன்றாக அமையாமல் போவதற்கான வாய்ப்புக்கள் அதிகம் உள்ளன. மொழி பெயர்ப்பில் பயன் படுத்தப்படும் இரண்டு மொழிகளுக்கு இடையேயான ஒற்றுமை, வேறுபாடு, திறன், மொழிக் கூறுகள் ஆகியவை மட்டுமல்லாது, மொழிபெயர்ப்பாளரின் புரிதல்திறன், மொழித்திறன், மொழியறிவு, நோக்கம், பயன்பாட்டாளர், மொழிபெயர்க்க வேண்டிய படைப்பின் கருத்து, சூழல் போன்றவைகளும் மொழிபெயர்ப்பின் தன்மையை நிர்ணயிக்கும் காரணி களாக அமைகின்றன". (செ.சத்யா "மொழி பெயர்ப்பும் - அம்மொழி பெயர்ப்பில் ஏற்படும் சிக்கல்களும் அதன் தீர்வுகளும்" இணையம்).

மொழிபெயர்ப்பு என்பது மொழி வழியாகச் சேர்கொள்ளப்படுகின்ற ஒரு செயற்பாடு அல்லது வினை. மொழி பெயர்ப்பில் பங்கு பெறும் மொழி களைத் தருமொழி (Source Language), பெறுமொழி (Receptor Language), வழிமொழி என அழைக்கின்றனர். எந்த மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பெயர்க்கப்படுகின்றதோ அம் மொழி மூலமொழி அல்லது முதல் மொழி அல்லது தருமொழி எனப்படுகின்றது. சான்றாக, ஆங்கிலத் திலிருந்து தமிழ் மொழிக்கு மொழி பெயர்க்கப்பட்டால் அப் போது ஆங்கிலம் தருமொழி ஆகிறது. அம்மொழிக்கு மாற்றிடு செய்யப்படுகின்றதோ அம்மொழி இலக்குமொழி அல்லது வருமொழி அல்லது பெறுமொழி எனப்படும். இது இரண்டாம் மொழி எனப்படுகின்றது. சான்றாக, சிங்களத்திலிருந்து தமிழுக்கு பெயர்க்கப்

படுகின்றபோது, தமிழ் பெறு மொழி எனப்படும். ஒரு மொழி யிலிருந்து மற் றொரு மொழிக் கு மொழி பெயர்க்கப்படும் போது அதில் முதல் மொழியான தருமொழியும் இரண்டாம் மொழியான பெறுமொழியும் இருப்பது இயல்பாகும். இரண்டாம் மொழி யிலிருந்து மூன்றாம் மொழிக்கு பெயர்க்கப்படுகின்ற பொழுது, இரண்டாம் மொழி வழிமொழி எனப்படும். சான்றாக, அரபு மொழியில் எழுதப்பட்ட மஹ்முத் தரவீஷின் கவிதையை Ibrahim Mohamed ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்க்க, ஆங்கிலத்திலிருந்து எம்.ர. நுஃமான் அதனை தமிழில் மொழி பெயர்த்தால், ஆங்கிலம் வழிமொழி ஆகின்றது.

மொழிபெயர்ப்பின் வகைகள் பல பரிமாணங்களில் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. மொழிபெயர்ப்பின் தன்மை அடிப்படையில் அதன் வகைகளைப் பின்வருமாறு குறிக்கலாம்.

- (க) சொல்லுக்குச் சொல் மொழி பெயர்த்தல் (Metaphrase Translation and Literal Translation)
- (ச) விரிவான மொழிபெயர்ப்பு (Amplification)
- (ட) முழுமையான அல்லது சரியான மொழிபெயர்ப்பு (Close or Accurate Translation)
- (த) சுருக்கமான மொழிபெயர்ப்பு (Paraphrase or Abridgement)
- (ப்) தழுவல் மொழிபெயர்ப்பு (Adaptation)
- (ந்) மொழியாக்கமுறை மொழிபெயர்ப்பு (Transcreation)

மொழியின் தோற்றம், வளர்ச்சியோடு மொழிபெயர்ப்பும் முகிழ்த்துவிட்டது. “எபிரேயம்”, “அரமேயம்” ஆகிய மொழிகளில் இருந்த “விவிலியம்” கிரேக் மொழிக்கு பெயர்க்க முனைந்த முதல் முயற்சியே மொழிபெயர்ப்பின் தோற்றுத்தை சுட்டுகின்றது. கி.மு. 285-247 ஆண் டு களில் எகிப் தை ஆட்சிசெய்த பிலடெல்பஸ் என்னும் மன்னன் காலத்திலேயே இம்முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டதாக குறிப்பிடப் படுகின்றது. கிரேக்க மொழியில் ஹோமரினால் எழுதப்பட்ட “ஓடிசி” என்ற காப் பியத்தை இலீவியஸ் அந்திரோனிகஸ் இலத்தீன் மொழிக்கு மொழிபெயர்த்ததே, உலக இலக்கிய வரலாற் றில் முதல் இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பாக அடையாளப் படுத்தப்படுகின்றது. உலக இலக்கிய வரலாற் றினை அவதானிக்கையில் கிரேக்க, இலத்தீன் மொழிகள் மொழிபெயர்ப்பிற்கு அதிக இடம் அளித்துள்ளன.

கி.பி. எட்டாம் நூற்றாண்டு காலப் பகுதியில் அரேபியர்களின் ஆட்சிப் பரப்பு பரந்து விரிய, அவர்கள் பொருளாதார வளத்திலும், அறிவு வளர்ச்சியிலும் உயர்ந்து காணப் பட்டனர். இக்காலப் பகுதியில் கிரேக்க மொழியிலிருந்து இலக்கியம், மெய்யியல், கணிதம், வானியல் முதலான நூல்கள் அரேபிய மொழிக்கு மொழிபெயர்க்கப்பட்டன. பக்தாத் நகரில் மொழிபெயர்ப்பு மைமொன்றும் நிறுவப் பட்டிருந்தது. அழுயஹியா இப்னு பத்ரிக், கி.மு. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் தொலமியால் எழுதப் பட்ட வானநூலினையும் மூன்றாம் நூற்றாண்டில் “யூக்லித்” எழுதிய நிலவியலையும் மொழிபெயர்த்தார்.

கிறிஸ்தவ ஜேரோப்பா பிளேட்டோ, அரிஸ்டோடோடில் முதலான மெய்யிய லாளர்கள் மத நம்பிக்கை அற்றவர்கள் எனக்கூறி இவர்களுது நூல்களை இறந்த ஏடுகளோடு ஒதுக்கிய போதிலும், அரேபியர்கள் இவர்களது நூல்களை மொழிபெயர்ப்பு செய்து பாதுகாத்தனர். காடிஸ், கார்டோவா என்னும் இடங்களிலிருந்து “மூர்” பல்கலைக்கழகங்களின் மூலம் பிளேட்டோவை, அரிஸ்டோடோடிலை ஜேரோப்பாவிற்குத் தந்த பெருமை அரேபியர்களுக்கே உரியதாகும்.

“பன் னிரெண் டாம் நூற் றாண் டு மொழிப்பெயர்ப்பின் வாழ்விற்கும் வளர்ச்சிக்கும் அடிகோலியது எனலாம். ஏனெனில் இந்நூற் றாண் டில் தான் டொலடோ என்னுமிடத்தில் ஜேரோட் ஆப் கிராமன் என்பவர் மொழி பெயர்ப்புப் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு வந்தார். அவர்தான் மொழிப் பெயர்ப்பின் மூன் னோடியாகத் திகழ்ந்தார். குறிப்பாக, அறிவியல் படைப்புக்களை, கிரேக்க அரேபிய மொழிகளிலிருந்து இலத்தீன் மொழிக்கு மொழிபெயர்த்தார். 1494, 1536 ஆம் ஆண்டுகளில் வில்லியம் ட்டைன்டல் என் பவர் “புதிய ஏற் பாட்டை” ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். 16-ஆம் நூற்றாண்டில் பைபிள் ஜேரோப்பிய மொழிகள் பலவற்றுள் மொழி பெயர்க்கப்பட்டன. பல நூற்றாண்டுகளாக இலத்தீன் மொழியில் இருந்த படைப்புகள் இந்நூற்றாண்டில் தான் பிறமொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு ஜேரோப்பிய நாடுகளில் வழங்கி வந்தன. 16-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் மொழிபெயர்ப்பு தொடர்பான விளக்கங்களை ஆங்கில

அறிஞர்களைவிட பிரெஞ்சு நாட்டினர் சிறப்பான முறையில் விளக்கிச் சென்றனர்” (செ. சத்யா).

மொழிபெயர்ப்பு வரலாற்றில் 18ஆம் நூற்றாண்டு முக்கித் துவம் மிக் காலப்பகுதியாக அடையாளப்படுத்தப் பட்டுள்ளது. மூலமொழி குறிக்கும் விடயங்களை அப்படியே பெறு மொழிக்குக் கொண்டுவருவதால், “மொழிபெயர்ப்பாளன்” என்பவன் “போலச்செய்பவன்” (Painter) என இக்காலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டான். மொழிபெயர்ப்பின் போது மூலமொழியில் உள்ள உத்வேகம் இலக்கு மொழியிலும் இருத்தல் வேண்டும் எனும் எடுகோள் எல்லோராலும் ஏற்கப்பட்டிருந்தது. 1791இல் பிரேஸா டெய்லர் எழுதிய “மொழிபெயர்ப்புக் கொள்கைகள்” என்ற நூல் அவதானத் திற்குரியதாக கொள்ளப்பட்டது.

(1) மூலப்படைப்பிலுள்ள கருத்துக் களை மொழிபெயர்ப்பு முழுமையக் கருதல் வேண்டும்.

(2) மூலமொழியின் மொழி நடையும் அது எழுதப்பட்டுள்ள நடையும் பெயர்ப்பு மொழியிலும் அப்படியே வெளிப்படுதல் வேண்டும்.

(3) மூலத்தின் எல்லா வகையான எளிமைகளும் மொழிபெயர்ப்பிலும் இருத்தல் வேண்டும்.

என்ற பிரேஸா டெய்லரின் கருத்துக்கள், மொழிபெயர்ப்பின் தராதரங்களை மதிப்பீடு செய்வதற்கு உருதுணையாகின.

இக்காலப்பகுதியில் பெருந் தொகையான உலக இலக்கியங்கள் ஆங்கிலத் திற்கு மொழி பெயர்க்கப் பட்டன. ஹோமரின் படைப் புக்களை அலைக்ஸாண்டர் போப், வில்லியம் ஹோபர் முதலானவர்கள் ஆங்கிலத் திற்கு மொழிபெயர்த்தனர். ஜெஹாச் வாஸ் ஓடிசி (1771), இலியட் (1793) ஜெர்மன் மொழிக்கு பெயர்ப்பு செய்தார். இந்நூற்றாண்டின் இறுதிக் காலப்பகுதில் ஷேகஸ்பிரியரின் படைப்புக்கள் ஏ.டப்ஸியு. வோன் சிகள்கினால் ஜேர்மன் மொழிக்கு பெயர்க்கப்பட்டன. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் மொழி பெயர்ப்பு பற்றி பல வியாக்கியானங்கள் முன் மொழியப் பட்டன. மொழி பெயர்ப்பு என்றால் என்ன?, அதற்கு எவ்வாறு விளக்கம் சொல்வது?, மொழி பெயர்ப்பு படைப்பாற்றல் மிக்கதா அல்லது இயந்திரத்தன்மையிக்கதா? போன்ற வினாக்கள் எழுப்பப்பட்டு, மொழி பெயர்ப்பு கொள்கைகள் பற்றி ஆழமாக நோக்கவும், அவற்றை வளர்க்கவும் முஸ்தீபுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. மத்யூ ஆர்னல்ட் (1822-1868)இன் மொழிபெயர்ப்புக் கருத்தியல்கள் மொழி பெயர்ப்புக் கொள்கைகளில் ஒரு திருப்புமுனையைய ஏற்படுத்தியது. மிகுந்த அவதானிப்புக் குரிய அவரது கருத்தொன்று பின்வருமாறு அமைந்துள்ளது: “மூலமொழிப் படைப்பை வாசிக்கும் வாசகன் அடையும் திருப்தியை, பெயர்ப்பு மொழிப் படைப்பை வாசிக்கும் வாசகனும் அடையவேண்டும். மேலும், மொழிபெயர்ப்பின் போது மொழி பெயர்ப்பாளர் தன்னுடையதிற்மைக்குக் கொடுக்கும் முக்கியத்துவத்தை விட மூலநூலாசிரியரின் நடைக்கும் திறமைக்குமே அதிக முக்கியத்துவம் தரவேண்டும்.”

இருபதாம் நூற்றாண்டு மொழிபெயர்ப்பு வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட வர் டெய்லரியன் (Taylorian) ஆவார். மொழிபெயர்ப்பு கொள்கைகள், மொழி பெயர்ப்பு நெறிமுறைகள் தொடர்பாக “மொழி பெயர்ப்பியல்” எனும் பொருளில் 1931இல் அவர் ஆற்றிய சொற் பொழிவு, மொழிபெயர்ப்புலகில் பெரும் தாக்கத் தினை விளைவித் தது. மொழி பெயர்ப்புத்துறை சார்ந்த சிக்கல் களுக்கு தீர்வுகளை அது முன் மொழிந்தது. இதன் காரணமாக மொழிபெயர்ப்புத்துறை பரவலாக வளர்ச்சி அடைந்தது.

தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு என்பது தொன்மை காலம் முதலே தொன்று தொட்டு நிகழ்ந்து வந்துள்ளது என்பதனை தொல்காப்பியம் பறை சாற்றுகின்றது.

‘தொகுத்தல் விரித்தல்
தொகைவிரி மொழிபெயர்த்து
அதர்பட யாத்தலொடு அனை மரபினவே’
(தொல்.பொருள்.மரபியல்: 98)

என்ற நூற்பாவில், “மொழிபெயர்த்து அதர்ப்பட யாத்தல்” என்பது தொல்காப்பியரின் மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய சிந்தனையை வெளிக்காட்டு கின்றது. வேற்றுமொழிப் படைப் பினைத் தமிழுக்கு ஆக்குதல் என்று இதற்கு பொருள் கொள்ள வாய்ப்பு உண்டு. பிறமொழி நூல் களை தமிழுக்குக் கொண்டுவரும் போது சுருக்கியோ தழுவியோ கொண்டு வருவதில் பயனில்லை. அவற்றை தமிழ் மரபுக்கேற்ப நெறிமுறையாக நேருக்கு நேர் மொழிபெயர்த்து தமிழுக்கு கொண்டுவருதல் வேண்டும். இது மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய ஆழமான

கருத்தாகும். இதனடிப்படையில் நோக்கினால் “மொழிபெயர்ப்பு” என்ற தொடரை முதன்முதலில் கையாண்டவர் தொல் காப்பியர் என்பது புலனாகும். நிகண்டுகள், வடமொழி மாற்றம் என்பதற்கான சான்றுகளும், சங்க நூல்களிலும், சிலப்பதிகாரம் போன்ற நூல்களிலும் சில வடமொழிக் கதைக்குறிப்புகள் இடம் பெறுவதை காணலாம்.

சங்ககாலத்தில் தமிழ்மொழி பேசுபவர் களுக்கும், பிறமொழிகளை பேசுபவர் களுக்கும் இடையில் காணப்பட்ட தொடர்பாடல்களை பின்வரும் சங்க செய்யுள் வரிகள் எடுத்தியம்புகின்றன.

மொழி பெயர் தேஷ்தர் ஒயினும்
பழி தீர் காதலர் சென்ற நாட்டே
(அகநானுறு: 127)

மொழி பெயர் தேஸ் தருமார் மன்னர்
(அகநானுறு: 67)

பனிபடு சோகல வேங்கடத்தும்பர்
மொழி பெயர் தேஷ்தர் ஒயினும் நல்குவார்.
(பட்டினப்பாலை: 116-117)

“திருக்குறளின் ஒரு பகுதி மொழி பெயர்ப்பு நூல் என்று திடமாகச் சொல்லலாம். மனு, பரதர், கௌடில்யர் முதலியவர்களின் சம்லக்கிருத சூத்திரங்களைக் குறளாசிரியர் மொழிபெயர்த்துக் தமிழாக்கித் தந்திருக்கிறார்” என்று க.நா. சுப்ரமண்யம் “மொழிபெயர்ப்பு விமரிசனக்கலை” என்ற கட்டுரையில் குறிப்பிடுகிறார். சிறுசிறு குறிப்புகளாக இடம்பெற்ற தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் ஐந்தாம் நூற்றாண்டின் பின்னர், ஒரளவு வளர்ச்சியடைந்தாலும், அவை மொழிபெயர்ப்புகளாக அன்றி தமிழ்வல்களாகவே காணப்பட்டன.

“கம்பராமாயணத்தை மொழி பெயர்ப்பு நூல் என்று சொல்ல முடியாது” என கநாச குறிப்பிடுவது அவதானிக்கத் தக்கது. ஐரோப்பியர் வருகையின் பின்னரே தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு முயற் சிகள் பரவல்லை தூதங்கியது. ஆங்கில மொழி கற்கை இதற்கு வித்திட்டது. ஆங்கில மொழி வழியாக தமிழுக்கு வந்து குவிந்த மொழிபெயர்ப்புக்களால் தமிழ் இலக்கியம் புத்துயிர் பெற்றது. இதனை கருத்திற்கொண்டே பாரதி,

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள் தமிழ் மொழியில் பெயர்த் தல் வேண்டும்” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

தமிழ் இலக்கியத் தில் முதல் மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியமாக மலர்ந்தது “பெருங்கதை” ஆகும். “பிருகத்தகா” என்ற வடமொழி உதயணன் கதையின் தமிழாக்கமே கொங்குவேளின் “பெருங்கதை” ஆகும். உலக மயமாக கலும், தகவல் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியும், பிறமொழி நூல்களை கற்கும் ஆர்வமும் தேவையும் தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகளை அதிகரிக்கச்செய்துள்ளது.

தமிழில் மொழிபெயர்ப்புகளை மேற்கொள்கின்ற பொழுது, அவை “தமிழ்பெயர்ப்பு”களாக மாறிவிடும் அபாயம் நிகழ்ந்துவிடக்கூடாது. மொழி பெயர்ப்புகளாக மட்டுமே இருத்தல் வேண்டும்.

A book of verse

A flask of wine

என்ற உமர் கையாம் (Omar Khayyam) இன் ஆங்கில பெயர்ப்பின் கவிவரிகளை கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை

பின் வருமாறு “தமிழ் பெயர்ப்பு” செய்துள்ளார்.

கையில் கம்பன் கவியுண்டு

கலசம் நிறைய மது உண்டு

க.நா.சுப்ரமணியத்தின் பின் வரும் அவதானிப்பு அவதானத்துக்குரியது. “தமிழாக்கி என்று சொல்வதிலே ஒரு விஷயம் அடங்கியிருக்கிறது. தமிழிலே வெளிவருகிற மொழிபெயர்ப்புகள் தமிழாகத்தான் இருக்கவேண்டுமா என்று என்னை யாராவது கேட்டால், வேண்டாம் இருக்கக்கூடாது என்றே நான் பதில் சொல்லுவேன். எந்த மொழிபெயர்ப்புமே முதல் நூல் போலாகிவிடக்கூடாது - முழுதும் தமிழாகிவிடக்கூடாது. மொழி பெயர்ப் பாசிரியன் முதல் நூலில் ஏதோ சில தனிக் குணாதிசயங்கள் இலக்கிய பூர்வமாக நாம் இலக்கியத்தைப் பற்றி மட்டும்தான் இங்கு பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம், விஞ்ஞானத்தையோ, சரித் திரத்தையோ பற்றியல்ல - இருப்பதைக் கண்டு அந்த நூலை மொழிபெயர்க்க முற்படுகிறான். துமிழில் அந்தக் குணாதிசயங்கள் தோன்றினால் தமிழ் இலக்கியம் வளம் பெறும் என்று என்னுகிறான். மொழிபெயர்ப்பைத் தமிழாக்கி விட்டால் . அந்தத் தனிக் குணாதிசயங்கள் என்ன ஆவது? முதல்தர ஆசிரியனைப் பின்பற்றி யேதான் என்றாலும் மொழி பெயர்ப் பாசிரியன் தமிழாக்கித் தருகிறபோது இலக்கியபூர்வமாகத் தமிழுக்கு லாபம் இல்லாது போய்விடும்.

ஆகவேதான் மொழிபெயர்ப்பு நூல், மொழிபெயர்ப்பாகவேதான் இருக்க வேண்டும் என்கிறேன் நான். ஜெர்மன்

மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்ததாக அது தமிழிலும் இருக்கவேண்டும். ஜெர்மன் மொழியில் வசனத்தின் நெளிவு - சுளிவுகள், சில வார்த்தைச் சேர்க்கைகள், சில வாக்கிய சந்தங்கள், சில பதப்பிரயோகங்கள் எல்லாம் தமிழுக்கு வரவேண்டும். அப்போது தான் அம்மொழி பெயர்ப்பால் தமிழ் இலக்கியத்துக்கு லாபம் இருக்கும். தமிழ் வசன வளம் ஜெர்மன் வசனச் சேர்க்கையால் விரிவடையவேண்டும். இதே போலத் தான் ஸ் வீடி ஷ், நார்வேஜிய, ஆங்கில மொழிகளி னின்றும் வருகிற மொழிபெயர்ப்புகள் தமிழுக்கு வளம் கொணர்ந்து தருபவையாக இருக்க வேண்டும்.

**பேராசிரியர் நுஃமான்,
மொழி பெயர்ப்பாளர்களின்
தவறான பெயர்ப்புகள் யற்றி பல
ஆய்வுக்கட்டுரைகளில்
சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.**

இலக்கியபூர்வமாகக் கவனித்தால் உலக இலக்கியம் என்கிற பரப்பை ஓராயிரம் நூல்களில் அடக்கிவிடலாம். இந்த ஆயிரம் நூல் கஞ்சமாவது அடிப்படையான அவசியமாக, முறையாகத் தமிழில் வரவேண்டியது அவசியம்

என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. மேலும் வரலாம். ஆனால் அடிப்படை ஓராயிரம் - கிரேக்க லத்தீன் ஐரோப்பிய அமெரிக்க சீன ஜப்பான் மற்றும் ஆசிய இலக்கியங்கள் பூராவையும் இதிலே அடக்கிவிடலாம். ஆங்கிலத்திலே இலக்கிய வளமே மொழி பெயர்ப்பு களினால்தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்வதில் தவறில்லை. மற்ற வளர்ந்த மொழிகளில்கூட ஆங்கிலத்தில் போல அத்தனை வில்தாரமாக மொழி பெயர்ப்பு நடைபெறுவதில்லை என்பது நிச்சயம். இதெல்லாம் காரணமாகத் தான் ஆங்கிலம் உலக மொழிகளிலே சிறந்ததாக இருக்கிறது.”

ஜே.சி.கேட்.ஃபோர் டு மொழி பெயர்ப்புக்கு வகுத்துள்ள மொழியியல் கொள்கைகளை செ.சத்யா மிகத் தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். ஜே.சி.கேட்.ஃபோர் டு மொழிபெயர்ப்புச் செய்முறை பற்றிய விளக்கத்தையும் கூறுகின்றார். மொழியியலானது பொதுவாக மொழிசார் கலைகளுக்கும் குறிப்பாக மொழிபெயர்ப்பவர்க்கும் பயன் படும். பொதுவாக மொழி பெயர் ப் பாளர் மொழிபெற் றிய நுட்பங்களைத் தெரிந்து இருந்தால் அவை உணர்த்தும் பொருண்மைகளை நன்கு உணர முடியும். அதேபோன்று மூலமொழிநுட்பங்களுக்கு இணையான இலக்கு மொழியின் நுட்பங்களை இணைத்துப் பார்த்து அவ்விரு மொழி சமுதாயத்தின் பண்பாடு கருத்தாக்கங்களுக்கு ஏற்பவும் மொழிபெயர்க்க முடியும். எனவே மொழிபெயர்ப்பாளர் மொழியியல் கோட்பாடுகளை அறிந்துகொண்டும் மொழிகளின் தன்மைகளைப் புரிந்துகொண்டும் மொழிபெயர்ப்பை மேற்கொண்டால் அம் மொழிபெயர்ப்பு போற்றுதற்

குரியதாக அமையும். இத்தகைய ஆனுமை கொண்டவராக பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு.:மான் இருப்பதால் தான் அவரது மொழிபெயர்ப்புகள் தனித் துவம் கொண்டவையாக அமைந்து விடுகின்றன.

மொழிகளுக்கிடையேயான நுட்பமான வேறுபாடுகள் மொழிபெயர்ப்புச் சிக்கலை விளைவிக்கும். ஒரே மொழிக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழிகளுக்கு இடையே மொழிபெயர்க்கும் போது ஏற்படும் சிக்கல்களைவிட இருவேறு மொழிக்குடும்பத்தைச் சேர்ந்த மொழி களுக்கிடையே மொழிபெயர்க்கும் போது அதிகமாக சிக்கல்கள் ஏற்படும். எனவே, மொழியிலின் அடிப்படைப் பகுதிகளான ஒலியியல், உருபனியல், சொல்லியல், தொடரியல், பொருண்மை யியல் ஆகியவை பற்றிய தெள்ளிய அறிவு ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு அவசியம் ஆகின்றது. ஒரு மொழியியல் அறிஞராகவும், தமிழ் பேராசிரியராகவும் இருப்பதால் எம்.ஏ.நு.:மான் அவர்களுக்கு இத்தகைய தெள்ளிய அறிதல் இருக்கின்றது.

மொழிபெயர்ப்பாளர்களுக்குச் சில தகுதிகள் தேவைப்படுகின்றன. ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளராய் இருக்கத் திறனாய்வுத் தகுதி தேவை மூலமொழிக் கருத்தை இலக்கு மொழியில் நடைமுறைச் சூழலுக்கேற்ப (Practical) கூறும் இருமொழித்தகுதியும் தேவை. ஏனெனில் மொழிபெயர்ப்பால் மிகுந்த பயனும் உதவியும் வாசகர்கள் பெற வேண்டும். மொழிபெயர்ப்பாளருக்கு இருமொழி அறிவோடு, பொது அறிவும், துறையறிவும் கட்டாயம் தேவை. நு.:மான் அவர்கள் மிகச் சிறந்த விமர்சகர் (திறனாய்வாளர்), தமிழ்,

ஆங் கிலம், சிங் களம் ஆகிய மொழிகளில் புலமை கொண்டவர், எழுத்தாளர், கவிஞர் இத்தகைய தகுதிவாதங்கள் அவரை ஒரு சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளராக அடையாளப் படுத்துகின்றது. நு.:மான் அவர்களது மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய கருத்து பின் வருமாறு அமைந்து, அவரது மொழிபெயர்ப்புப் பிரதிகளும் அதற்கு ஒப்பவே அமைந்துள்ளன. “மொழி பெயர்ப்பானது இலக்கு மொழியில் சுயமாகப்படைக்கப்பட்டது போலத் தற்புதுமையுடன் தோற்ற மளிக்க வேண்டும்.”

மொழிபெயர்ப்பாளர் எம்.ஏ.நு.:மான் தன் னுடைய மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் பற்றி நேர்காணலொன்றில் (வல்லினம் 2011) பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “மொழி பெயர்ப்புத் துறையில் எனது ஈடுபாடு பிறமொழிக் கவிதைகளை ஆங்கிலத்தின் ஊடாகப் புரிந்துகொள்ளும் முயற்சியின் ஒரு உபவிளைவாகவே தொடங்கியது. ஒரு கவிதையை ஆங்கிலத்தில் படிப் பதைவிட அதனைத் தமிழாக்கிப் படிப்பது அதனுடன் அதிக நெருக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாக உணர்ந்தேன். அவ்வகையிலேயே 1970களின் தொடக்கத்திலிருந்து சில கவிதைகளை மொழிபெயர்க்க முனைந்தேன். அதன் மூலம் மொழி பெயர்ப்பின் தேவையையும் அதிகம் உணர முடிந்தது. மொழிபெயர்ப்பு என்பது ஒரு பண்பாட்டுப் பாலம்தான். இரண்டு பண் பாடுகளுக்கிடையே மொழி பெயர்ப்பு ஒரு பாலமாக அமைகின்றது. குறிப் பாக இலங்கை போன்ற இனமுரண்பாடு தீவிரமடைந்த ஒரு பண்மொழிச் சமூகத்தில் இது மிகுந்த

முக்கியத் துவம் பெறுகின்றது. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மொழி பெயர்ப்பை ஒரு கற்கை நெறியாகப் பயிலவும் பயிற்றுவிக்கவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்ட போது அதுபற்றி கோட்டாட்டு ரீதியாகப் புரிந்து கொள்ளவும் முடிந்தது. மொழி பெயர்ப்பை ஓர் இலக்கியப் பணியாக மட்டுமின்றி ஒரு சமூக, அரசியல் பணியாகவும் நான் கருதுகின்றேன். எனது மொழிபெயர்ப்புகள் அத்தகையானதான். எனது மொழி பெயர்ப்புகள் பெரும்பாலும் மூன்றாம் உலகப் படைப்புகள் தொடர்பானவைதான். நான் மொழி பெயர்த்த பலஸ்தீன் கவிதைகள் பலஸ்தீன் மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்துக்கு எனது ஆதரவை தெரிவிப்பதாக மட்டுமின்றி எல்லா நாடுகளிலும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் போராட்ட உணர்வின் வெளிப்பாடாகவும் உள்ளன. அவ் வகையில் ஒரு மொழி பெயர்ப்பாளன் என்ற அடையாளம் எனக்குத் திருப்தி தருவதுதான்.” அவரது மொழிபெயர்ப்பு படைப்புக் களை பின் வருமாறு தொகுத்துக்காட்ட முடியும்.

காற்றில் மிதக்கும் சொற்கள், மலேசியக் கவிஞர் லதீஃப் மொஹிதீனின் கவிதைகள், அடையாளம்: தமிழ்நாடு, இந்தியா, 2012.

இரவின் குரல், இந்தோனேசியக் கவிஞர் சௌரில் அன் வரின் கவிதைகள், அடையாளம்: தமிழ்நாடு, இந்தியா, 2012.

மஹ் முத் தர் வீஷ் கவிதைகள், அடையாளம்: தமிழ்நாடு, இந்தியா, 2008

பலஸ்தீனக் கவிதைகள், (விரிவாகக் கப்பட்ட பதிப்பு) அடையாளம்: தமிழ்நாடு, இந்தியா, 2008.

கட்டுப்பாடு அல்லது சுயாதீனம், (மூஸ்லிம் சட்டத்திற்கு உட்பட்டு வாழும் பெண்களின் அடையாளம் மற்றும் அனுபவங்கள்), :பர்தா ஷஹீத், மூஸ்லிம் பெண்கள் ஆய்வு மற்றும் செயல் முன்னணி: கொழும்பு, 2004.

இன முரண்பாடும் வரலாற்றியலும், ஆர்.ஏ.எல். எச். குணவர்தன், சமூக விஞ்ஞானச் சங்கம்: கொழும்பு, 2000. பலஸ்தீனக் கவிதைகள், மூன்றாவது மனிதன்: கொழும்பு, 2000.

மூஸ்லிம் பெண் கரும் அரசியல் தலைமைத் துவமும், :பாத் திமா மெர்னிஸ்ஸி, மூஸ்லிம் பெண்கள் ஆய்வு மற்றும் செயல் முன்னணி: கொழும்பு, 1999.

ரெஜி சிரிவர்தன ஆங்கிலத்தில் எழுதிய “சோவியத் யூனியனின் உடைவு” நாலின் இணை மொழிபெயர்ப்பாளர்.

“இலங்கை- இந்திய தமிழ் மூஸ்லிம் சமூகங்களில் பெண்ணுடைய சமூக, அரசியல் தலைமைத் துவம் குறித்த எதிர்மறையான கருத்தியல் நிலவிவரும் சூழலில், இவர் மொழிபெயர்த்த பாத்திமா மெர்னிஸ்ஸியின் “மூஸ்லிம் பெண் தலைமைத் துவம்” பற்றிய நூல் மூஸ்லிம் பெண்ணின் ஆளுமையைக் கூர்மழுங்கச் செய்யும் பிற்போக்கு வாதத்தை நோக்கிக் கேள்வியெழுப் பக்கூடிய வகையில் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்ச் சூழலில்

இப்படியான நூல்களின் மொழி பெயர்ப்புக்கான தேவை அதிகம் உள்ள நிலையில், இப்பணி மிகுந்த போற்றுதலுக்கு உரியது என்பதில் ஜயமில்லை.

மேலும், சிங்கள தமிழ் மொழிகளுக்கு இடையிலான காத்திரமான இலக்கிய உறவைக் கட்டி யெழுப்புவதில் மொழிமாற்ற இலக்கியங்கள் பங்காற்ற முடியும் என்ற சிந்தனையோடு அதற்கான முயற்சிகளில் இறங்கிய வர்களில் அவரும் ஒருவர். அந்த வகையில், சமகாலச் சிங்கள - தமிழ்ச் சிறுக்கை களைப் பரஸ்பரம் மொழி பெயர்க்கச் செய்து நூல்களாய்ப் பதிப்பிக்கும் பணியில் கலாநிதி காமன் விக்கிரம கமகேயுடன் இணைந்து செயற் பட்டார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் மும்மொழித் துறைகளும் ஒருங் கிணைந்து நடாத்திய மொழிபெயர்ப்பு டிப்ளோமா, பட்டப் பின் டிப்ளோமா பாடநெறிகளில் மிகப் பிரதானவளவாளர்களும் ஒருவராகவும் அவர் பணியாற்றிவந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இலங்கையின் அரசு மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களைச் சேர்ந்த, பலதுறைசார்ந்த, பலவின மொழிபெயர்ப்பாளர்களும் இப்பாட நெறியினால் பெரிதும் பயன்பெற்றனர் என்பது பன்மைத்துவ இலங்கைக் குழுவில் மிக முக்கியமான ஒரு விடயமாகும்” என்று சப்ரகமுவ பல்கலைக்கழக மொழித் துறை முதுநிலை விரிவுரையாளர் லற்னா அப்துல் ஹக் (மணற்கேணி 2017) எழுதியுள்ளார்.

“மொழியும் இலக்கியமும்”(2007) என்ற அவரது நூலில் மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய

இரண் டு ஆய் வுக் கட் டுரைகள் இருக்கின்றன. அவையாவன, “ஆக்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள்”, “தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் சிங்கள இலக்கியம்” என்பனவாகும். “ஆக்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்புகள்” என்ற கட்டுரை மொழிபெயர்ப்புத் தொடர்பான சில முக்கிய பிரச்சினைகளை தொட்டுக் காட்டுகின்றது. மொழியியல் அடிப்படையில் ஆக்க இலக்கிய மொழிபெயர்ப்பு பிரச்சினைகளை இக்கட்டுரையில் அலசியுள்ளார்.

“தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் சிங்கள இலக்கியம்” என்ற கட்டுரையும் மொழிபெயர்ப்பு பொருள் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றது. இலங்கையில் சிங்கள, தமிழ் மொழி உறவின் வரலாற்றுப் பின்னணியில் சிங்கள, தமிழ் மொழிபெயர்ப்புகள் பற்றிக் கணக்கெடுப்பதும், அவற்றின் தரம்பற்றி மதிப்பிடுவதும் இக்கட்டுரையின் நோக் கமாகும் என்று அவரே குறித் துள் எார். மொழியியல் அடிப்படையில் இக்கட்டுரை வரையப் பட்டிருப்பது அவதானத்திற்குரியியது. எடுத்துக்காட்டாக கட்டுரையிலிருந்து ஒரு சிறு பகுதி:

“மொழியியல் ரீதியான வடிகட்டல் அல்லது மொழி பெயர்க்க முடியாமை சில இலக்கண வகைமைகள் அல்லது இலக்கணக் கூறுகள் காரணமாகவே நிகழ்கின்றது. இலக்கு மொழியில் ஒரு குறிப்பிட்ட இலக்கண கூறு இல்லா விட்டால், அந்த மொழியின் ஒரு குறிப்பிட்ட பிரதியை மொழி பெயர்க்கும்போது மூலத்துக்கு விசுவாசமாக இருப்பது மிகவும் சிரமமானதாகும்” (Roman Jakobson 1987:432). தமிழும் சிங்களமும் இலக்கணத் திலும்

பண்பாட்டுக் கூறுகளிலும் பெருமளவு ஒற்றுமை கொண்டிருப்பினும் சில முக்கியமான வேறுபாடுகளும் உள்ளன. இவ்விரு மொழிகளிலும் உள்ள மூலிடப் பெயர் அமைப்பு இதற்கு உதாரணமாகும்.

தமிழ் மொழியில் இரண்டு முன்னிலை இடப்பெயர்களே உள்ளன. ஆனால், சிங்கள மொழியில் இருபது வேறுபட்ட வடிவங்கள் உள்ளன. இவை வெவ்வேறு அளவில் மரியாதைக் குறிப்பினையும், என், பால், வேறுபாடுகளையும் காட்டுகின்றன (ரோஅயி, 1994). இந்த இடப்பெயர்கள் தம்முள் கொண்டிருக்கும் சமூக உளவியல் பொருண்மையை ஆங்கிலத்திலோ அல்லது தமிழிலோ மொழிபெயர்ப்பது மிகவும் சிரமமாகும். உதாரணமாக, பின்வரும் சிங்கள வாக்கியங்கள் “ஓயா கன்ன”, “தமுசே கன்ன”, உம்ப காப்பங்”, “தோ காப்பிய” தம்முள் பொருள் வேறுபாடு உடையன. இது அம்மொழியில் காணப்படும் சமூக மொழியியல் தழுவின் விளை வாகும். இதை ஒத்த நிலைமை ஆங்கிலத்திலோ அல்லது தமிழிலோ கூட இல்லை. ஆங்கிலத்தில் மேற் காட்டிய நான்கு வாக்கியங்களுக்கும் சமனாக You eat என்ற வாக்கியம் மட்டுமே உண்டு. ஆனால், நான்கு வேறுபட்ட சிங்கள வாக்கியங்களும் உணர்த்தும் நான்கு வேறுபட்ட மரியாதைக் குறிப்புகளை இந்த ஆங்கில வாக்கியம் வெளிக்காட்டாது. மேலுள்ள நான்கு வேறுபட்ட சிங்கள வாக்கியங்களுக்கும் சமனாகத் தமிழில் இரண்டு வாக்கியங்களே உண்டு. “நீங்கள் சாப்பிடுங்கள்” என்பது “ஓயா கன்ன” என்பதற்குச் சமனியாகும். ஏனைய மூன்று வாக்கியங்களுக்கும் “நீ சாப்பிடு”

என்பது மட்டுமே சமனியாகும். நீங்கள் என்பது தமிழில் முன்னிலைப் பன்மைக்கும் மரியாதை ஒருமைக்கும் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. நீ என்பது அல் மரியாதை ஒருமை வடிவமாகும். தமிழ்மொழி மரியாதை, அல் மரியாதை என்ற இரண்டு மரியாதை நிலைகளையே வெளிக்காட்டுகின்றது. ஆனால், சிங்களம் குறைந்தது நான்கு மரியாதை நிலைகளை வெளிக்காட்டுகின்றது. இத்தகைய இலக்கணப்பிரச்சினைகளைக் கடந்து செல்வது மொழிபெயர்ப்பில் எப்போதும் சிரமமாகும் (2007:190, 191). எம்.ஏ.நு:மான் அவர்களது மொழி பெயர் ப்பு படைப்புகளும், மொழி பெயர்ப்பு சம்பந்தமான ஆய்வுகளும் நேர்த்தி யாகவும் கணதியாகவும் அமையக் காரணம் அவர் மொழியியல் நுட்பங்களை பிரக்ஞஞப்பூர்வமாய் அறிந்திருப்பதே என்பது வெள்ளிடையலை.

பேராசிரியர் நு:மான் மொழி பெயர்ப்பாளர்களின் தவறான பெயர்ப்புகள் பற்றி பல ஆய்வுக்கட்டுரைகளில் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். கேசவனின் “இலக்கிய விமர்சனம் ஒரு மார்க்கியப் பார்வை” (1984) என்ற நூலில் இருக்கின்ற தவறான பெயர்ப்புகள் பற்றி, “மார்க்சியமும் இலக்கியத் தீற்றனாய்வும் இன்னும் சில குறிப்புகள்” என்ற ஆய்வில் எடுத்துவிளக்கியுள்ளார். அதிலிருந்து ஒரு சிறுபகுதி அவதானிக்கப்படுகின்றது. “இவருடைய (கேசவனுடைய) பொழிப்புரையும் வியாக்கியான மும் திகைப்பூட்டுவதாக உள்ளது. இவருடைய இந்தப் பிழையான விளக்கத்துக்கு இவருடைய பிழையான மொழிபெயர் ப்பும்

ஒருவகையில் காரணமாகும். 'This has now been done. that you are through with and need not repeat in this form agin' என்ற மூலவாக்கியத்தை கேசவன் "அதுதான் இப்போது நடந்துள்ளது. இக்கட்டத்தை நீங்கள் ஏற்கனவே கடந்து விட்டீர்கள். இந்த வகையில் மீண்டும் கையாளத் தேவையில்லை" என்று மொழிபெயர்த் திருக்கிறார். இந்தப் பிழையான மொழி பெயர்ப்பின் அடிப்படையிலேயே முன்னரே கருத்துக்களை வெளிப் படையாகக் காட்டிக் கொண்ட கலைஞர்கள் எதிர்காலத் தீர்வைத் தட்டில் வைத்து வழங்கத் தேவையில்லை என்று ஏங்கலஸ் கூறுவதாகச் சொல்கிறார் (மார்க்சியமும் இலக்கியத் திறனாய்வும்" 1987: 70).

"பாரதியின் நந்தலாலா மூன்று பாட பேதங் கஞம் மூன் று மொழி பெயர்ப்புகளும்" என்ற கட்டுரையில், பாரதியின் "நந்தலாலா" பாடலின் ஆங்கில பெயர்ப்புகள் மூன்றினை எடுத்துக்காட்டி, மொழிபெயர்ப்பில் இருக்கின்ற தவறுகளை விளக்கி யுள்ளார். சுபஷிறி கிருஷ்ணஸ்வாமியின் ஆங்கில பெயர்ப்பை எடுத்துக்காட்டி, அதிலுள்ள பிழையை பின்வருமாறு சுட்டுகின்றார் : "இந்த மொழி பெயர்ப்பில் கவிதையின் சாரம் வந்திருக்கின்றதே தவிர அதன் சத்துவளம் வரவில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். ஒருவகையில் இதைச் சுருக்கிய நேர் மொழிபெயர்ப்பு எனலாம். கவிதையின் சந்த லயத்தை மொழிபெயர்ப்பில் கொண்டுவருவது சிரமம் எனினும் மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அதற்கு முயற்சி எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இக்கவிதையின் உயிர்போன்ற கடைசிக் கண்ணி மொழிபெயர்ப்பில் உயிர்பெறவில்லை.

இரண்டாவது மொழிபெயர்ப்பு பி.ஆர். ராமச்சந்தருடையது. மூலக்கவிதையில் திரும்பத் திரும்ப விழிக்கப்படும் நந்தலாலாவை மொழிபெயர்ப்பாளர் நயசடைபெ டழியன் ஆக்கிவிட்டார். அதன் மூலம் கிருஷ் னுடைய அடையாளமே இம்மொழிபெயர்ப்பில் இழக்கப்படுவதோடு, வைஷ்ணவ பக்திமரபின் சுவடும் இழக்கப்பட்டு விட்டது எனலாம்.

மூன்றாவது மொழிபெயர்ப்பு ஏ.கே. ராமானுஜனுடையது. மூலத்துக்கு நெருங்கிய மொழிபெயர்ப்பாக இதைக் காணலாம். எனினும், இதில் உள்ள மிக முக்கியமான பிரச்சினை பாடல் படர்க்கை இடத்தில் மொழிபெயர்க்கப் படதிருப்பதாகும். மூலத்தில் தன்மை இடப்பெயர் இல்லை எனினும் தமிழ் வாசகர் யாரும் இதைப் படர்க்கை இடத்தில் புரிந்துகொள்ள மாட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். முதல் இரண்டு மொழிபெயர்ப்புகளில் மட்டுமன்றி, நான் பார்த்த ஏனைய பல மொழிபெயர்ப்புகளிலும் இப்பாடல் தன்மையிலேயே மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளது. அதுதான் இயல்பானதும் கூட ... இம்மொழிபெயர்ப்பில் அவர் பயன்படுத்தியுள்ள one sees, one hears, one feels என்பவற்றை முறையே | see> | hear, | feel என்று மாற்றிக் கொள் வதோடு, when என்ற கால இணைப் பிடைச் சொல்லுக்கு பதிலா கை என்ற நிபந்தனை இணைப்பை மாற்றிக் கொண்டால் இம்மொழி பெயர்ப்பு மூலத்துக்கு மிகக் கிட்டிய மொழிபெயர்ப்பாக இன் னும் செழுமையும் முழுமையும் பெறும் என்பது என் கருத்து (பார்க்க, ஞானம் ஜனவரி 2022 பக். 16-19).

மொழிபெயர்ப்பு பற்றிய ஆய்வுகளில் மட்டுமன்றி, மொழி பெயர்ப்பு நூல்களிலும் மொழிபெயர்த்தவின் போது ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களை விரிவாக விளக்கியுள்ளார். “மஹ்முத் தர்வீஷ் கவிதைகள்” (2008) நூலின் முன் னுரையில் பின் வருமாறு எழுதுகின்றார்: “நான் அறிந்தவரை தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தர்வீஷின் கவிதைகள் எவையுமே அரபு மூலத்திலிருந்து நேரடியாக மொழி பெயர்க்கப்பட்டவை அல்ல. பிற மொழிகளிலிருந்து தமிழுக்கு வந்த பெரும்பாலான மொழிபெயர்ப்புகள் போல ஆங்கில மொழி பெயர்ப்புகள் போல ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு வழியாகவே தர்வீஸும் தமிழுக்கு அறிமுகமாகி இருக்கிறார். அவ் வகையில் நமது மொழிபெயர்ப்புகள் மொழிபெயர்ப்பின் மொழிபெயர்ப்பு கள்தான். மொழிபெயர்ப்பு என்பது, குறிப்பாக கவிதை மொழிபெயர்ப்பு, ஒரு வகையில் வடிகட்டல் தான். மூலக்கவிதையின் பல அமசங்கள் மொழிபெயர்ப்பில் இழக்கப்பட்டு விடுகின்றன. மொழிபெயர்ப்பின் மொழிபெயர்ப்பு பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை.

ஒரு மொழிபெயர்ப்பில் விடுபாடுகள் அனுமதிக்கத்தக்கன அல்ல என்பதே என் நிலைப்பாடு. சில காரணங்களுக்காக அவ்வாறு செய்ய நேர்ந்தால் மொழிபெயர்ப்பாளர் அதைப்பற்றிக் குறிப் பிட வேண்டும். இது மொழிபெயர்ப்பின் அடிப்படை ஒழுக்க விதிகளுள் ஒன்று என்பது என் கருத்து. ஒரு மொழிபெயர்ப்பை நல் மொழிபெயர்ப்பு அல்லது மோசமான மொழிபெயர்ப்பு என்று கூறலாமே தவிர பரிபூரணமான மொழிபெயர்ப்பு என்று

ஒன்று இல்லை. மூலப்படைப்பின் உணர்வகளுக்குக் கிட்டியதாகவும் அதேவேளை மொழிபெயர்ப்பு என்ற நெருடல் இல்லாமலும் அமையுமானால் ஒரு மொழிபெயர்ப்பை நல் வொழிபெயர்ப்பு என்று கூறலாம் என நினைக்கிறேன். அதேவேளை ஒரு படைப்பைப் போல் ஒரு மொழி பெயர்ப்பும் தொடர்ந்து செப்பனிடப் படக் கூடியதுதான் என் பதும் கருத்தில்கொள்ளப்பட வேண்டும்” (பக். 13, 15).

இந்தோனேசியக் கவிஞர் செரில் அன்வர் (1922-1949) இன் கவிதைகளை தமிழில் பெயர்த்து, “இரவின் குரல்” (2012) எனும் மகுடத்தில் தொகுப்பாக்கியுள்ளார். இந்நாலில் விரிவான ஒரு முன் னுரையை எழுதியுள்ளதுடன், இந்தோனேசிய இலக்கியத்தில் ஆழ்ந்த நிபுணத்துவம் உடைய ஜேம்ஸ் எஸ். ஹோம்ஸ் செரில் அன்வரின் தேர்ந்த கவிதைகள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புக்கு எழுதிய விரிவான அறிமுகத்தையும் மொழிபெயர்த்துச் சேர்த்திருக்கிறார்.

நு.:மான் அவர்கள் எழுதியுள்ள முன்னுரையிலிருந்து மொழிபெயர்ப்பு சம்பந்தமான ஒரு சிறுபகுதி இங்கு தரப்படுகின்றது.

“கிழக்கு, தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் இலக்கியம் பற்றி தமிழ் வாசகர்கள் அறிந்தது மிகவும் குறைவு. சீன, ஜப்பானிய இலக்கியம் பற்றி நாம் ஒரளவு அறிந்திருக்கிறோம். சில கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள் இந்த மொழிகளிலிருந்து தமிழில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. ஜப்பானிய ஹெங்கு தமிழில் சற்றுப் பிரபலமாகியும் உள்ளது. எனினும்,

ஆ பிரிக் க, வத் தீன் அமெரிக் கநாடுகளிலிருந்து நமக்கு அறிமுகமான இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் சீன, ஜப்பானிய இலக்கியங்கள் பற்றி நாம் அறிந்தவை மிகவும் குறைவுதான்.

அதேவேளை, மலேசியா, இந்தோனேசியா, பிலிப்பைன்ஸ் முதலிய தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் இலக்கியங்கள் பற்றி நமக்கு எதுவும் தெரியாது என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். இதுவரை இந்தோனேசிய இலக்கியம் எதுவும் தமிழில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. நான் அறிந்தவரை சைறில் அன்வரின் கவிதை களைக் கொண்ட இத் தொகுப்புத்தான் இந்தோனேசிய இலக்கியத்தின் முதல் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு என்று நினைக்கிறேன்.

ஓரு கவிதையின் மூன்று மொழி பெயர்ப்புகளைப் பார்த்தால் மூன்றிலும் பல வேறுபாடுகளைக் காண முடிகின்றது. சில வேறுபாடுகள் பாரதாரமானவையாகவும் காணப்படுகின்றன. ஒருவரே இருமுறை மொழி பெயர் க்கும் போதும் இந் த வேறுபாடுகள் தோன்றிவிடுகின்றன.

பேர்டன் றஃப் பெலின் முதல் மொழிபெயர்ப்புக்கும் திருத்திய அவரது இரண்டாவது மொழிபெயர்ப்பக்கும் இடையில் இத்தகைய சில வேறுபாடுகள் உள்ளன.

அவற்றுள் சில முக்கியமானவை. சைறில் அன்வரின் மிகப் பிரபலமான “நான்” என்ற கவிதையின் மூன்று மொழி பெயர்ப்புகள் எனக்கு கிடைத்தன. அதன் இந்தோனேசிய மூலத்தையும் மொழி பெயர்ப்புகளையும் இங்கு தருகிறேன்.

Aku

Kalau sampai waktuku
'Ku mau tak seorang'kan merayu
Tidak juga kau

Tak perlu sedu sedan itu

Aku ini binatang jalang
Dari kumpulannya terbuang
Biar peluru menembus kulitku
Aku tetap meradang menerjang

Luka dan bisa kubawa berlari
Berlari
Hingga hilang pedih peri

Dan aku akan lebih tidak perduli

Aku mau hidup seribu tahun lagi

Me

When my time comes
I want to hear no one's cry
Nor yours either

Away with all who cry!
Here I am. a wild beast.
Cut off from his companions

சிங்கள தமிழ் மொழிகளுக்கு
கிடையிலான காத்திரமான லெக்கிய
உறவைக் கட்டியெழுப்புவதில்,
மொழிமாற்ற லெக்கியங்கள்
யங்காற்ற முடியும் என்ற
சிந்தனையோடு அதற்கான
முயற்சிகளில் இறங்கியவர்களில்
வெரும் ஒருவர்.

Bullets may pierce my skin
But I'll keep on.

Carrying forward my wounds and my pain
Attacking
Attacking>
Until suffering disappears

And I won't care anymore
I want to live a thousand years

***First translation of Burton Raffel

Me

When my time comes
No one's going to cry for me>
And you won't>either

The hell with all those tears!

I'm a wild beast
Driven out of herd

Bullets may pierce my skin
But I'll keep coming>

Carrying forward my wounds and pain
Attacking
Attacking>
Until suffering disappears

And I won't give a damn

I want to live another thousand years

***2nd translation of Burton Raffel

I

If my time should come
I'd like no one to entice me
Not even you

No need for those sobs and cries

I am but a wild animal
Cut from its kind

Though bullets should pierce my skin
I shall still strike and march forth

Wounds and poison shall I take a flee
A flee
Till the pain and pang should disappear

And I should care even less
I want to live for another thousand years
***translation of Urip Hudiono

இம்மொழிபெயர்ப்புகளில் தலைகீழான மாற்றங்கள் இல்லை எனினும் முக்கியமான சில வேறுபாடுகளை நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது. மூல மொழி தெரியாத நிலையில் இவற்றுள் எது மூலத்துக்கு மிகக் கிட்டியது, மிகப் பொருத்தமானது என்று நம்மால் சொல்ல முடியாது. கிடைக்கக் கூடிய மொழிபெயர்ப்புகளை ஒப்புநோக்கி பொருத்தமான ஒரு மொழி பெயர்ப்பைச் செய்வதைத் தவிர நமக்கு வேறு வழி இல்லை. இக்கவிதைக்கான எனது மொழிபெயர்ப்பைக் கீழே தருகிறேன். அது பேர்டன் றஃப்பலின்

முதலாவது மொழிபெயர்ப்புக்குக் கிட்டியது.

நான்

என் காலம் வரும்போது
யாரும் எனக்காக அழுவேண்டாம்
நீயும்தான்

அழுவோர் எல்லாரும் அகல்க

இதோ நான் இங்கிருக்கிறேன்
தன் சகாக்களிடமிருந்து தொடர்பறந்த
ஒரு காட்டு விலங்கு

சுன்னாக்கள் என் சருமத்தைத்

துகளைக்கலாம்

நான் தொடர்ந்து செல்வேன்

என் காயங்களுடனும் வலியுடனும்

தாக்கியவாறு

தாக்கியவாறு

முன்னேறுவேன்

துயரம் மறையும்வரை

இனி எனக்கு எதுவும் ஒரு பொருட்டல்ல
நான் இன்னும் ஓர் ஆயிரம் ஒண்டுகள்
வாழுவேண்டும்.

இதுவரை தமிழில் வெளிவந்துள்ள
மிகப் பெரும்பாலான பிறமொழிப்
படைப்புகள் ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு
களிலிருந்தே மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. அவ்வகையில் இவை
மொழிபெயர்ப்பின் மொழி பெயர்ப்பு
களாகவே உள்ளன. எனது இந்த மொழி
பெயர்ப்பும் அத்தகையதே.

இந்தொனேசிய (மலாய்) மொழி யிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்கு மொழி பெயர்க்கப்பட்டதை நான் ஆங்கிலத் திலிருந்து தமிழுக்கு மொழிபெயர்த் திருக் கிறேன். ஒரு படைப்பை மூலமொழியிலிருந்து இரண்டாம் மொழிக்குப் பெயர்க்கும் போது சில

அம்சங்கள் இழகப்படுகின்றன, சில அம்சங்கள் புதிதாகச் சேர்கின்றன. எந்த மொழிபெயர்ப்பிலும் இது தவிர்க்க முடியாதது. இரண்டாம் மொழி யிலிருந்து மூன்றாம் மொழிக்குப் பெயர்க்கும் போது இந்த இழப்பு இன்னும் அதிகம் இருக்கும் என்பது புரிந்துகொள்ளக் கூடிய உண்மைதான். நேரடியாக மூலமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்க முடியாத நிலையில் நமக்கு வேறு வழியில்லை. சைறில் அன் வரின் கவிதைகளின் இந்த மொழிபெயர்ப்பைப் பொறுத்தவரை ஆங்கிலமே இதன் மூலம் முடிந்தவரை மூலத்துக்கு விசுவாசமாக இருக்க முயன்றுள்ளேன். மொழி பெயர்க்கப் படும் கவிதை மூலத்துக்கு விசுவாசமாக இருப்பதுடன் தமிழில் கவிதையாகவும் இருக்கவேண்டும். எல்லா மொழி பெயர்ப்பாளர்களும் எதிர்கொள்ளும் சவால்தான் இது. முடிந்த அளவு திருப்தியாக இந்தச் சவாலை நான் நிறைவுசெய்திருக்கிறேன் என்று நம்புகின்றேன்.”

பலஸ் தீன் கவிதைகளை மொழி பெயர்த்து தொகுப்பாக்கிய போது, ஈழத்தவர் களால் அக்கவிதைகள் கொண்டாடப்பட்டன. பல கவிஞர்களுக்கு அந்நால் பாடப்புத்தகமாகியது. இது பற்றி பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி “�ழத்து இலக்கியத் தடம்” நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இளம் போராளிகள் மீது கவிதை ஏற்படுத்திய தாக்கம் மிகப்பெரியது என்றே கருதுகின்றேன். நு:மான் மொழிபெயர்த்த “பலஸ் தீன்க் கவிதைகள்” தொகுதி முக்கிய செல்வாக்கு ஊற்றுக்களில் ஒன்றாகும்” (2000: 48). “பேராசிரியர் எம்.ஏ.நு:மான் அவர்களின் பலஸ் தீன் மொழி பெயர்ப்புக் கவிதைகள் தமிழ் பேசும் நல்லுலகில் மிகுந்த கவன ஈர்ப்பை பெற்றுள்ளன” என்கிறார் லீனா அப்துல் ஹக் (“பொருள் வெளி” 2012: 183). பலஸ்தீன் கவிதைகளை “கவிஞர்” நு:மான் “கவிதைகளாகவே” மொழி பெயர்த் தமையே இதற்கு மூல காரணமாகும். மாதிரிக்கு ஒரு கவிதை:

எதிர்ப்பு

நீ என்னைச் சுற்றிக் கட்டலாம்
வாசிப்பதற்கும் புகைப்பதற்கும்
நீ தடைவிதிக்கலாம்
எனது வாயில் நீ மண் ஓட்டு நிறப்பலாம்
ஆயினும் என்ன?

கவிதை

என் துடிக்கும் ஈயத்தின் குஞி
என் பூராட்டியின் உப்பு
கண்ணின் திரவம்
நகங்களால்
கண் இமைகளால்கத்தி முனையால்
நான் அதைப் பாடுவேன்.

சுவுக்கழியிலும்

சாங்கிலிப் பிளையாப்பிலும்
கைவிலாங்கின் வேதகண இடையிலும்
நான் அதைப் பாடுவேன்.
போரிடும் எனது பாடலைப்பாட
என்னுள் ஓர் கோடு
வானம்பாடுகள் உள்ளன.

“மஹ்முத் தரவீஷ் கவிதைகள்” 2008: 40 எம்.ஏ.நு:மான் அவர்களது கலாநிதிப் பட்ட ஆய் வு “தமிழ், சிங்கள மொழிகளின் பெயர்த்தொடர் அமைப்பு ஒரு முரண்திலை ஆய்வு” (A Contrastive Study of the Structure of the Noun Phrase in Tamil and Sinhala) என்பதாகும். எனவேதான் சிங்கள இலக்கியப் பிரதிகளை மிக நேர்த்தியாக தமிழில் அவர் பெயர் த் திருக் கிறார். எம்.ஏ.நு:மான், காமன் விக்ரமகமகே ஆகியோர் தொகுத்த “நம் அயலவர்” (2006) என்ற தமிழில் மொழிபெயர்ப்பு செய்யப்பட்ட சிறுகதை நூலில், பேராசிரியர் நு:மான் மார்ட்டின் விக்கிரமசின்ஹு, குணதாச அமரசேகர, கருணா பெரேரா ஆகியோரின் சிறுகதைகளை கலைநயத் தோடு மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். பல சிங்கள கவிதைகளையும் தமிழில் பெயர்த் திருக்கிறார். உதாரணத்திற்கு “அக்னி” (1975 செப்படம்பர்) இதழில் சிங்களக் கவிஞர் சனில் குணவர்தனவின் “மஹ மக தறுவகுட” என்ற கவிதையை குறிப் பிடலாம். இந்த கவிதை மொழிபெயர்ப்பு பற்றி “மொழியும் இலக்கியமும்” நூலில் பின்வருமாறு எழுதுகின்றார்.” “மஹ மக தறுவகுட” (maha maga daruvakuta) என்ற கவிதையின் மூன்று மொழி பெயர்ப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. உதாரணத்துக்கு சனில் குணவர்தன வின் கவிதையின் முதல் நான்கு வரிகளுக்கு கும் உரிய மொழி பெயர்ப்புகளை இங்கு தரலாம்.

அய் பொடி லமயோ

அய் பொடி லமயோ

கந்துலு சலாலா ஹண்டா வெட்னே
மஹ மக அத்தற மவ உகுளே ஹிந்த
இவ்வரிகளை பைஸ்தீன் ("மல்லிகை"
ஜூலை 1975) பின்வருமாறு மொழி
பெயர்த்திருக்கிறார்.

சின்னாஞ் சிறுவனே!

சின்னாஞ் சிறுவனே!

நெடுவழியிடையே தாய்மாயமர்ந்தே
கண்ணீர் சிந்திக் கதறியழுவதுஞ்?

செந்தீரனின் மொழிபெயர்ப்பு ("அக்னி"
ஒகஸ்ட் 1975) பின் வருமாறு
அமைகின்றது:

சின்னாஞ் சிறுவனே

சின்னாஞ் சிறுவனே

தெருவோரத்தில்

தாயின் மழியில்

முடங்கியிருந்தும்

நீ ஏன்

கண்ணீர் சிந்திக் கதறியழுகிறாய்?

எனது மொழிபெயர்ப்பு ("அக்னி"
செப்படம்பர் 1975) பின்வருமாறு
அமைந்துள்ளது:

ஏன் சிறு குழந்தாய்

ஏன் சிறு குழந்தாய்

பெருதெரு ஆருகில்

தாயின் மழியில் இருந்துகொண்டு

கண்ணீர் பெருக்கி ஒழுது வடிக்கிறாய்?"

(2007: 27, 28).

பேராசிரியர் எம்.ஏ.நுஃமான் மொழி
பெயர்த்த மலேசியக் கவிஞர் லத்தீப்
முகையதீன் ("காற்றில் மிதக்கும்

சொற் கள்" 2012) இன் கவிதை
ஒன் ரூடன் இதனை நிறைவு
செய்கின்றேன்.

யார்தான் நம்புவார்கள்

ஒச்சத்தினால் தீவு கிழிக்கப்பட்ட பிறகு
விழவு வரப்போகிறது என்பதை
யார்தான் நம்புவார்

சந்தேக நெருப்பினால்

உலகம் ஏரிந்து சாம்பலான பின்னர்
பூக்கள் மலரப்போகிறது என்பதை
யார்தான் நம்புவார்

துரோகத்தினால்

இதயம் மூழ்கிழக்கப்பட்ட பின்னர்
காதல் மலரப் போகிறது என்பதை
யார்தான் நம்புவார்.

ஆக்கவி

ahmnawas@gmail.com

சம்மாந்துறை கன்ன ஆலீம் எழும் அரபுக் கவிஞர்

சம்மாந்துறை எனப்படுவது ஒரு புராதன முஸ்லீம் கிரகிராமம் ஆகும். 1632ஆம் ஆண்டில் மேல் மாகாண முஸ்லிம்கள் போர்த்துக்கேயாரால் துரத்தியடிக்கப்பட்ட போது, கண்டிய மன்னனாக இருந்த செனரத் அம்மக்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்து, தனது ஆளுகைக்கு உட்பட்டிருந்த மட்டக்களப்பில் குடியேற்றினான் என்பது வரலாறு. கி.பி. 1628 ஆம் ஆண்டுவரை அப்போது மட்டக்களப்பு என்பது இப்போதைய சம்மாந்துறையையே குறித்து நின்றது. (Nadarasa FXC 1962) and (1921-Monograph of Batticaloa- S.O. Kanagaratnam). அத்தகைய பாரம்பரிய கிராமத்தில் 1911 ஒக்டோபர் 28 ஆம் திகதி மகுமுது வெவ்வை ஆலீம் மஹம்மது இஸ்மாயில் ஹாஜி, கோசுப்போடி பாத்திமா எனும் பெற்றோர்களுக்கு ஏக மகவாக அப்துல் காதிர் பிறந்தார்.

அவரின் தந்தை வழி தலைமுறை ஓழுங்கை அப்துல் காதிர் தனது கலந்தர் சிக்கந்தர் வலியுல்லாஹ் எனும் அரபு மொழிக் காவியத்தில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். (Hand written document Mowleed on Kalandar Sikkandar Volyullah- in Arabic -1964) அப்துல் காதிர் அலீம் காஹிரி, பின் ஹாஜி அவர்மது வெவ்வை ஆலீம் பின் முறாது அலி பிள்ளை ஆலீம் அல்காஹிரி எனக்குறிப்பிடுகின்றார். இத்தகவலை அவரின் பாட்டனாராகிய கதீப் மஹம்மது வெவ்வை ஆலீம் பின் அப்துல் காதர் ஆலீம் என்பவரின் எழுத்துமூலக் குறிப்பில் இருந்து பெற்றுக் கொண்டதாக பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் அவரின் வாய் வழித் தகவல் மூலம், தான் தென் இந்திய காயல்பட்டினத்தில் இருந்து குடியேறியோரின் எட்டாவது தலைமுறை எனக்குறிப்பிடுள்ளார். அதன் ஒரு கிளைத் தலைமுறையானது காத்தான்குடியில் இருந்து ஆரம்பிப்பதாகவும்

அங் கு அடங் கப் பட் டு ஸ் ள வலியுல்லாஹ் குழந்தயும்மா அவர்கள் தனது தந்தை வழி உறவுக்காரர் என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் தனது தாயார் பாத்திமாவின் தந்தை கோசுப் போடியாரின் எட்டாவது தலைமுறை வெல்லஸ்ஸ எனப்படும் பிபில பிராந் தியத்தின் கொஸ்கொட, கொட்டபோவ என்ற ஊர்களில் இருந்து தொடங் குவதாக தான் அறிந்துள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அப்துல் காதிர் தன்னுடைய ஆரம்பக் கல்வியை தற்போது சம்மாந்துறை மத்திய கல்லூரி என அழைக்கப்படும் ஆண் கள் பாடசாலையில் எழாம் வகுப்பு முடியும்வரை கற்றுள்ளார். பாடசாலைக் காலத்தே மிகச்சிறந்த மாணவனாகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட போதும் 08 ஆம் வகுப்பிற்குப் பிரவேசிக் கும்போதே தங்களின் பாரம்பரியமான மார்க்க கல்வியைப் பயில இவரை இந்தியாவுக்கு அனுப்ப இவரின் தந்தையார் முடிவு செய்துள்ளார். தன் னுடைய ஒரேயொரு மகவாக அப்துல் காதிர் இருந்திட்டபோதிலும் தங்களின் மார்க்கக் கல்வி மரபுத் தொடர்ச் சங்கிலி அறுபடக்கூடாது என் பதில் அவரின் தந்தையார் இஸ்மாயில் முனைப்பாக இருந்து, வரை இந்தியாவுக்கு அனுப்ப தாயார் பாத்திமாவையும் சம்மதிக்க வைத்துள்ளார். தங்களின் உறவுமுறையான சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த ஆதம் வெவ்வை ஆலிம் (கருத்த ஆலிம்) அவர்களின் துணையுடன் இந்தியா வுக்கு அப்துல் காதிர் அனுப்பிவைக்கப் பட்டுள்ளார். தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த வேலூர், மஞ்சக்கொல்லை எனும்

கிராமத்திலுள்ள மத்ரஸாவில் அப்துல் காதிர் சேர்க்கப்பட்டு சில மாதங்கள் கல்வியை அங்கேயே தொடர்ந்துள்ளார். எனினும் இவரின் கல்வித் தாகத்துக்கு அப்போதைய அந்த அக்கல்லூரி ஈடுகொடுக்காமையால் அவராகவே தென்னிந்தியா எங்கனும் அப்போது புகழ் பெற்றிருந்த காயல் பட்டினம் சென்று எவ்வித மற்றாற்றுல் காதிரிய்யா எனும் பிரசித்திபெற்ற அரபுக் கல்லூரி யில் நீண்ட நேரமுகப் பரிட்சையின் பின்னர் எவ்வித பரிந்துரைகளும் இன்றி அனுமதியைப் பெற்றுள்ளார். அங்கு சென்று அனுமதியைப் பெற்றுக் கொண்ட பின்னர்தான் தனது தந்தை யாருக்கு இந்த விடயத்தை தெரியப் படுத்தியுள்ளார்.

அவரின் தந்தையாரோ நான் உணவுக்கும் விடுதி வசதிக்கும் மாதாந்தம் பணம் இடைவிடாது அனுப்பிக்கொண்டிருக்க ஏற்பாடு செய்திருந்தும், நீங் கள் இலவச உணவுக்காக ஊரார் வீடுகளுக்குச் செல்லவைக்கப்பட்டு சாப்பிடவைக்கும் வழக்கமுள்ள மத்ரஸாவுக்கு என் சென்றிர்கள் எனக் கடிந்து கொண்டுள்ளார். அந்த மத்ரஸாவில் மாணவர்கள் தங் கள் அன்றாட உணவுக்காக அவ்வழிலுள்ள ஒவ்வொரு வீடுகளிலும் பொறுப்பாக்கப்படும் நடைமுறை அப்போது இருந்து வந்தது. இதனை பாரம்பரியமாக நிலபுல வசதியோடு வாழ்ந்த முஹம்மது இஸ்மாயில் விரும்பவில்லை என்பதே அவர் கூறிய வெளிப்படையான காரணமாகும். அதற்கு அப்துல் காதிர் “நான் கிடைப்பதைச் சாப்பிட்டு அறிவைத் தேடவே அங்கு சென்றேன். தவிர

விருந்து சாப்பிட காயல்பட்டினம் வரவில்லை” என்று கல்வியின்பால் கொண்ட தாகத்தினால் தந்தைக்குப் பதில் அனுப்பியுள்ளார்.

காயல்பட்டினம் கல்லூரியில் அரபி இலக்கணம், இலக்கியம், இஸ்லாமிய தத்துவங்களும், குருஞன், தப்ஸீர், ஹதீஸ் கலை, ஷரிது எனும் இஸ்லாமிய சட்டம், மந்திக், மஆனி, முதலிய கலைகளை தேறக் கற்றுள்ளார். அத்துடன் தமிழ், மலையாளம் முதலிய தென்னிந்திய மொழிகளிலும் அவர் ஓரளவு புலமை பெற்றிருந்தார். பெரும்பாலும் அவராகவே அல்குரானை அங்கேயே மனனம் செய்தமையால் அவர் பட்டம் பெறாத ஒர் ஹாபிழ் எனவும் திகழ்ந்துள்ளார்.

அரபு இலக்கணத்தில் தென்னிந்தியா முழுவதும் பிரபல்யம் பெற்றிருந்த ஆத்மஞானி நல்வியப்பா என்று அழைக்கப்பட்ட அறிஞரிடம் கல்வி கற்றமையை தன்னுடைய வாழ்வின் பெரும் பேறாகவும் பெருமையாகவும் அப்துல் காதிர் கருதினார். தான் இலங்கை மீண்டு சில ஆண்டுகளின் பின்னர் நல்வி அப்பா அவர்கள் காலமான செய்தியைக் கேள்வியுற்று சிலகாலம் மிகவும் தொடர்ச்சியான வேதனையை அடைந்துள்ளார். அந்த வேதனையை ஈடு செய்யுமுகமாக நல்வி அப்பா அவர்களின் நினைவு நூலொன்றை எழுதி சம்மாந்துறையில் வெளியிட்டு பின்னர் பல பிரதிகளை தனது மத்ரஸா இருக்கும் காயல் பட்டினத்துக்கும் அனுப்பிவைத்துள்ளார். இதற்கு மட்டக்களப்பு நகரில் வியாபாரம் செய்துகொண்டிருந்த சொழுக்கார், சின்ன முத்துவாப்பா, பெரிய முத்து வாப்பா ஆகியோர் ஆக்கங்களை அளித்து மிகவும் ஒத்துழைப்பாக இருந்துள்ளனர். அந்த நினைவு நூலில் பின்வரும் இரங்கல் பாவை அப்துல் காதிர் எழுதியிருந்ததாக அவரின் மூத்த மகள் சபியா உம்மா தெரிவித்தார்.

“இல்வற்கு வில்லாவறி ஆதிக்கெல்லாப் புகழும்
குல் ஆலம் அடாங்கலையும் குறையின்றிக் கோர்கவ செய்தோன்
உலகு பதினாலும் ஓர் ஆறிலேயமைத்த
நலவான நாயகனை நாள்தோறும் நான் புகழ்வேன்
மக்கா மத்தீனா முதல் மலபார் செரந்தீவும்
திக்கா பெரும் நகரில் தீனோர்க்கு அறிவுட்டும்
பக்கா உலமாக்கள் பணிந்தேற்ற பத்வாக்கள்
சர்க்கார்க் குணர்ந்து விதி சார்ந்தீர் எம் சந்குருவே
அர்வும் குர்சும் அழகான லெளாவூறு கலம்
பர்சும் கடல் மலையும் படைத்தோகன
ஹம்து செய்யும்
நபிக்கு சிறிய பிதா நல்ல வற்சா என்பவரை
கவிக்கட்டாய் நான் புகழ்வேன் காவலுலையோன் அருளால்
படையில் புலிவீரர் பறந்து வெட்டும் ஜெளபறையும்
சொல்லால் புகழ்ச்சி செய்தேன் துய்யோன் அஞ்சாலே
வீட்டார் அழக மக்கள் விரைந்தமுக ஞேசினாம்

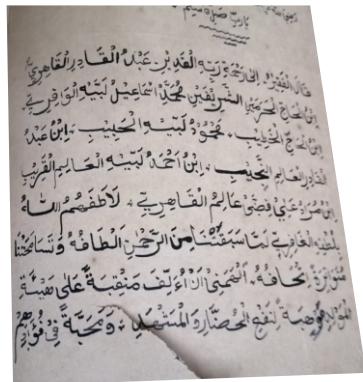

மன்சூர் ஏ. காதிர்

நாட்டார் அழக மற்றும் நகர் அழக, மத்தியிலே பாட்டால் அழகும் முறை பாடகர்க்குள் அடங்காதே தேட்டால் நவ்வி இறை திருவள்ளத்தை எய்தினனரே உடல்போன்ற புஹாரி சபைக் குயிர்போன்ற நாயகமே கடல்போன்ற கூட்டத்தினர் கரைந்து அழுமாம் மீன் கூட மடலேந்தி துசீ இரக்கும் மகிழமை பெற்ற மாதவமே கெடல் வேண்டா நவ்வி இறை கிருபை என்றே போன்றே நன் மார்க்கத் தூய்கை அற துதி மார்க்கக் கம் பெற்றிருந்தீர் வின் மார்க்கம் நவ்வி செல வினாவதினி எக்கதியோ தங்களது மகனவில் மக்கள் தம்பிமார் அனைவருக்கும் உங்களது தாபமதை இயம்புகின்றோம் நம் கவலை தங்கு மனச் சஞ்சலத்தை தடுப்பவரார், நினைக்கில் உளம் பொங்குமலை நீரதுபோல் பொறுக்கார் பொறுக்காரே ஒதியவர் போலொழுகி உணர்ந்திரக்கு வறஜி/ம் செய்து ஆதியருள் சேர் நபிமார் அனந்திரத்தைப் பெறும் பொருட்டால் நீதிநிறை நவ்வி தங்கள் நிமலர் பாவம் பொறுத்தனது சோதி மயமாம் லிகாவில் சகிக்க அருள்வாய், யாரவீரே.

அப்துல் காதிருக்கு மாணவப் பருவத்திலேயே தமிழிலும் அரபு மொழியிலும் கவிதை எழுதும் ஆற்றல் கைவரப் பெற்றுள்ளது. இதனால் அவரின் மாணவப்பருவத்திலேயே கல்லூரியிலும் வெளியிலும் உள்ள அறிஞர்களின் நல்லபிப்பிராயத்தை தேடிக்கொண்டார்.

இவர் சிலகாலம் வரைக் கற்றுக்கொண்டிருந்த நீநீர் மஞ்சக்கொல்லை மத்ரஸாவில் நின்றும் இடைவிலகி கல்வியைத் தொடர காயல்பட்டினத்தை தேர்ந்தெடுத்தமை அவரின் தந்தையாருக்கு மேலேகுறிப்பிட்டவாறு மகிழ்ச்சியைத் தரவில்லை. ஆனால், அது ஏன் என்ற நியாயமான காரணத்தை அவரின் தந்தையார் கூறவும் இல்லை. அதேபோல் அவரும் அதனை மேற்கொண்டு வினவவுமில்லை. தனது கல்வியை நிறைவு செய்துகொண்டு ஊர் திரும்பிய பின்னர்தான் அவரின் தந்தையார் அதற்கான காரணத்தைக் கூறியுள்ளார். அதாவது, அங்கே தங்கள் பாட்டன், பூட்டன், முப்பாட்டன் முதலியோர் கொண்டாடிய உறவு முறையானவர்கள் உள்ளனர் எனவும், இவருக்கு தினசரி உணவுக்குப் பொறுப்பாக்கப்பட்டுள்ள வீடுகள் சிலவேளை அவற்றுக்குள் அமைந்திருப்பின், அந்த உறவு முறையினர் தங்களின் உறவுக்கொடியை அடையாளம் காணின், தாய் தந்தை இரத்த உறவில் சிலவேளை இடைவிலகல் நிகழ்ந்துவிடலாம் என்றும் முஹம்மது இஸ்மாயில் அச்சப்பட்டுள்ளார். ஆனால் தனது திருமணம் தொடல்பில் ஓர் உறுதுயான நிலைப்பாடு அப்துல் காதிருக்கு இருந்ததாக அவரின் மனைவி கதீஜா உம்மா தன்னுடைய பிற்காலங்களில் கூறியதாக அவர்களின் மகன்களில் ஒருவர் தெரிவித்துள்ளார்.

அரபுக் காவியத்தின்
முன்னுரையின் நிழற்படம்

தான் காயல்பட்டினத்தில் தனது அல் ஆலீம் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த பின்னர் மிஸ்ர் எனப்படும் எகிப்தி ஹள்ள அல் அஸ்ஹர் பல்கலைக்கழகம் சென்று அரபு இலக்கண இலக்கியத்தில் உயர்கல்வி பெறுவதையே தன் வாழ வின் இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தார். எனினும் விதி வேறுவிதமாக அமைந்துவிட்டது. தனக்கு இன்னொரு தாயாக இருந்த தனது தந்தையின் சகோதரி ஒரு பிரசவ நிலையின்போது மரணமான செய்தியே அது. தனது மாமாவான கோகப்போடி ஆதம்பாவா வேறு திருமணம் செய்தால் மாமியின் பிள்ளைகள் நிர்க்கதியாக்கப்படும் சூழல் ஏற்பட்டு விடும் என்பதை பற்றி அச்சப் பட்ட அப்துல் காதிர் தன்னுடைய உயர் கல்விக் கனவை சிறிது தாமதப்படுத்தி ஊர்வந்து சேர்ந்தார். தனது சகோதரியின் பிள்ளைகள் ஆதரவற்றுப் போகும் நிலைமையை அவதானித்த முஹம்மது இஸ்மாயில் அவர்கள் தன் சகோதரியின் அழிய மூத்த மகள் கத்ஜா உம்மாவை அவர்கள் விரும்பியிருந்தவாரே அப்துல் காதிருக்கு திருமணம் செய்துவைத்தார். இதனால் தனது மாமியின் பிள்ளை களுக்கு புகவிடமாக அப்துல் காதிர் திகழ்ந்தார்.

தான் ஊர்வந்தது சில ஆண்டுகளின் பின்னர் அரசாங்க பாடசாலைகளில் (தருமப்பள்ளிக்கூடம்) அரபு மொழி யையும் இஸ்லாத்தையும் கற் பிப் பதற்காக மௌலவி ஆசிரியர் கள் நியமனம் நடை பெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அந்த நியமனத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு ஊரிலேயே உத்தியோகம் பார்க்கும் வாய்ப்பும் அவரை நாடி வந்தது. கைநிழையச் சம்பளமும் சமூக

மற்றும் அதிகாரமட்ட செல்வாக்கும் அந்த நியமனத்தின் பக்கவிளைவுகளாக இருந்ததன்.

ஆனால், அதனை விரும்பாது தங்களின் பாரம்பரிய குடும்பங்களின் பிதுரார் ஜிதமாகக் கிடைத்த சுமார் நாற்பது ஏக்கர் நெற்காணி, மற்றும் மாட்டுப் பண்ணை, ஆட்டுப்பண்ணை முதலிய வற்றைப் பராமரித்துக் கொள்வதோடு, சன்மார்க்க மறுமலர்ச்சி வேலைகளில் தன்னை முழுமையாக அப்துல் காதிர் ஈடுபடுத்தினார். குறிப்பாக மார்க்கத்தின் பெயரால் கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த சமூக அவலங்களையும் “பித் அத்” களையும் துடைத்தெறிவதில் இவர் முன்னின்று உழைத்தார். இதனால் இளைஞர் களிடம் இவர் செல்வாக்கு அதிகரித்த அதே வேளை அதிகாரத் தரப்பிலும் மேட்டுக் குடியினரிடத்திலும் இவர் பிடிடுங் கி எறியப் படவேண் டிய சக்தியாகவே தோற் றமளித் தார். எனினும் அச்சப்படாமல் தனது இலக்கை நோக்கிய பயணத்தில் இருந்து அவர் ஒரு பொழுதும் பின்வாங்க வில்லை.

அகில இலங்கை ஜம் இய்யத்துல் உலமா கொழும் பில் ஸ் தாபிக் கப் பட்ட சமகாலத்திலேயே சம்மாந்துறையிலும் (1950 களின் நடுப்பகுதியில்) ஜம் இய்யதுல் உலமாவை தனது இன்னொரு மாமாவான அப்துல் ஹமீது எனப்படும் ஹாஜியார் ஆலீம் (பதுளை ஜாம்மா பள் ஸிவாசல் கதீபாக இருந்து மரணித்தவர்) அவர்களுடன் சேர்ந்து உருவாக்கினார். ஹாஜியார் ஆலீம் அவர்கள் ஸ்தாபக தலைவராகவும்

அப்துல் காதிர் ஆவிம் ஸ்தாபக செயலாளராகவும் இயங்கிய இவ் வமைப்பில் ஒ.எம். பாஸி ஆவிம், எம்.ஆர். முஹம்மத் அவி மெளலவி, ஹஸன் மெளலவி, கண்ணாடி ஆவிம் என அழைக்கப்பட்ட முஹம்மது அவி மெளலவி முதலியோர் ஸ்தாபக உறுப்பினர்களாக செயல்பட்டனர். ஹாஜியார் ஆவிம் தொழிலின் நிமிர்த்தமாக வெளியூர்களில் சீவிய பரியந்தம் வாழுவேண்டி ஏற்பட்டதால் ஜம் இய்யவின் உயிர்த்துடிப்பான பணிகளின் பொருட்டு அப்துல் காதிர் ஆவிம் அவர்கள் தலைமைப் பொறுப்பை 1960ஆம் ஆண்டுமுதல் ஏற்றுக்கொண்டார். அவர் இறையடி சேர்ந்த 1980ஆம் ஆண்டு டிசெம்பர் மாதம் வரை அதன் தலைமைப் பொறுப்பில் அவரே இருந்தார்.

இக்கால கட்டத்தில் இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலும் காலத்துக்குக் காலம் ஏற்படுகின்ற மார்க்கப் பிரச்சினைகளையும் பத்வா சார்ந்த கருத்து முரண்பாடுகளையும் தீர்த்துவைக்கும் பாரிய பணியும் அங்கீகாரமும் அப்துல் காதிர் ஆவிம் அவர்களை நாடி வந்தது. கொழும்பு, புத்தளம், காலி, மத்திய மற்றும் வடமத்திய மாகாணங்களில் உள்ள ஊர்கள், யாழ்ப்பாணம், முதூர், மட்டக்களப்பு, காத்தான்குடி முதலிய எல்லா ஊர்களில் இருந்தும் மார்க்க அறிஞர்கள் அப்துல் காதிர் ஆவிம் அவர்களை நாடி வந்து மார்க்க சம்மந்தமான முரண்பாடுகளுக்கான அபிப்பிராயங்களையும் விளக்கங்களையும் பெற்றுச் சென்றுள்ளனர். இத் தகைய அங் கீகாரத் துக்கும் பிரபல்யத்துக்கும் அப்துல் காதிர்

அவர்களின் நுண்ணறிவும் அவர் தேடிக்கொண்ட காயல்பட்டின அறிவுப் பாரம்பரியமும் அதன் காரணமாய் அமைந்துள்ளன.

அவர் சம்மாந்துறை ஜெம் இய்யதுல் உலமாவின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்த காலத்தில் ஒரு பாரிய மார்க்கப் பிரச்சினை ஏற்பட்டது. குறிப்பாக கிழக்கிலங்கையின் நாலாபுறமும் உள்ள முஸ்லிம் ஊர்களிலும் ஏழை எளிய மக்களின் பண்ததைச் சுரண்டி அள்ளி எடுக்கும் நோக்குடன் சினிமாக் கொட்டகைகள் உருவாக்கப்பட்டன. அரசியல் தலைமைகளின் ஆதரவுடன் அவ்வெவ் வூர்களின் மேட்டுக்குடியினர் இதில் முதலீடு செய்தனர். இதில் காணப்படும் கலை இரசனையைவிட, உடல் கவர்ச்சியை மூலதனமாக்கும் ஆபத்தை இவர் நன்கு உணர்ந்தார். பொதுவாழ்வில் ஏற்படும் கலாசார சீரழிவும் பொருளாதாரச் சுரண்டலும் தியேட்டர்களைச் சூழவள்ள பகுதிலில் அறிமுகமான பஞ்ச மாபாதகங்களும் குடி, சூது முதலிய துர்க்குணங்களும் கிராமங்களை சீரழிக்க ஆரம்பித்தமை கண்டு பொங்கி எழுந்தார். இந்தப் போக்கை கிராமம் கிராமமாக கண்டிக்கும் கூட்டங்களை சம்மாந்துறை ஜெம் இய்யதுல் உலமா தீவிரமாக நடாத்தியது. மேட்டுக் குடியினரும் அரசியல் வாதிகளும் சம்மாந்துறை ஜெம் இய்யதுல் உலமாவின் தீவிரப் போக்கை எதிர்த்து, எதிர்க்கிளர்ச்சி களை ஏற்பாடு செய்தனர். இறுதியில் இதற்கான பத்வா எனும் மார்க்கத் தீர் ப்பை தந் தால் தாம் இந்த முயற்சியைக் கைவிடுவதாக கூறினர்.

இதனால் அப்துல் காதிர் அவர்களின் தலைமையிலான சம்மாந்துறை ஜெம் இய்யதுல் உலமா பத்வா ஒன்றை எழுதி வெளியிடும் பணியில் சுறுசுறுப்பாக இயங்கியது. காயல்பட்டின அறிவுப் பாரம்பரியம் அவருள் ஏற்படுத்திய புலமைத்துவ முதிர்ச்சியும் தருக்கவியல் எனும் பாடப்பரப்பு தந்த துணிச்சலும் அந்த பத்வா முயற்சியில் அவரை சம்பூரணமாக மூழ்க்கசெய்து கரை காணவைத்தது. அதன் பயனாக அறிவும் தருக்கமும் பிறப்பித்த குழந்தையாக சினிமா தொடபான பாத்வா எழுதி முடிக்கப்பட்டது. அது தலைப்பு “காத்திஉஸ் சினிமா லி ஜெம் இய்யதில் உலமா” என்ற கவித் துவமான தலைப்புடன் வெளிவந்ததாகும். இதில் அப்துல் காதிர் ஆலிம், ஓ.எம். பாஸி ஆலிம், கண்ணாடி ஆலிம் என்று அழைக்கப்பட்ட முஹம்மத் அவி மெளவிலி, றாஹல்லா மெளவிலி முதலி யோரின் பங்களிப்பு முக்கியமான தாகும். எனினும் அப்துல் காதிர் தனக்கு இருந்த காயல்பட்டின அறிஞர்களின் ஆதரவை இந்த தோள்களை அழுத்தும் பத்வா முயற்சிக்குப் பூரணமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டார். இந்தத் தொடர்பாலுக்கும் மட்டக்களப்பில் தொழில் செய்துகொண்டிருந்த சொழுக் கார் கம்பெனியினரின் பூரணமான ஆதரவும் இருந்துள்ளது. பல்வேறு பிராந்தியங்களிலும் உள்ள கலாசார சீரழிவால் கவலையற்ற ஆலிம்களும் மற்றோரும் இந்த பாத்வா வெளியீட்டினால் உற்சாகப்பட்டனர். அதனை தத்தம் ஊர்களில் பிரபல்யப்படுத்தினர். பல்வேறு பிரதேசங்களுக்கும் இது தொடர்பான சொற் பொழிவுகளை நிகழ்த்த அப்துல் காதிரும் அவரின்

சினேகிதர்களும் கொழும்பு உட்பட பல்வேறு இடங்களுக்கும் அழைக்கப் பட்டனர். இந்த வெளியீட்டின் துணிச்சல் நாடு கடந்து தமிழ்நாடு வரை இவர் காஞ்சியான பிரபல் யத் தை ஏற்படுத்திற்று.

ஆரம்ப காலங்களில் சம்மாந்துறை ஜாம்மா பள்ளிவாசல்களில் நியமிக்கப் பட்ட கதீப்மார் களால் ஜாம்மா ஒத்தப்பட்டும் முறைமையே வழக்கில் இருந்தது. ஜெம் இய்யதுல் உலமா தோற்றுவிக்கப்பட்டதன் பின்னர் தன் உறுப்பினர்கள் வாரத்துக்கு ஒருவர் ஜாம்மா ஒதும் முறை அறிமுகப் படுத்தப்பட்டது. இது வழக்கம்போல் இல்லாமல் செம்மைப் படுத்தப்பட்ட ஒரு புலமைத்துவம்சார் முறையாக மாற்றி அழைக்கப்பட்டது. இந்த புது தெழுச் சிக்கு அச்சாணியாக இயங்கியிடில் அதன் தலைவருக்கு முக்கிய பங்கு உள்ளது.

தமிழிலும் அரபு இலக் கண இலக்கியத்திலும் அவர் கொண்டிருந்த வித்துவத்தின் உதவியினால் பல இலக்கியங்களை அவர் படைத்துள்ளார். திருமணம் முடித்து இரண்டு, மூன்று ஆண்டுகளாக அவர் பிள்ளைச் செல்வம் இல்லாத துயரப் பட்டுள்ளார். சிலகாலம் சென்ற பின்னர் அவருக்கு ஆண்மகவு ஒன்று கிடைத்துள்ளது. அதற்கு தனது முதாதயரினதும் இமாம் புஹாரியினதும் பெயர்களை இணைத்து மல்லுது புஹாரி என்று பெயர் தூட்டி மகிழ்ந்துள்ளார். அந்தக் குழந்தை பிற்காலங்களில் ஏ.ஸ்.ஏ.எம். புஹாரி என்று அறிவுலகில் பிரகாசித்தமை கண்டு அகம் மகிழ்ந்த பின்னரேயே

அ�் துவ் காதிரின் மரணம் நிகழ்ந்துள்ளது.

தனது மகனின் பிறப்பை சிறப்பித்து மிகப் பெறுமதியான ஒர் அரபுக் கவிதையை அவர் இயற்றியுள்ளார். இது அரபு இலக்கியத்தில் சிறந்து விளங்கிய பலராலும் பாராட்டப்பட்டுள்ளது. இதைப் போன்று பல சந்தர்ப்பங்களிலும் அழகிய பல கவிதைகளை அரபு மொழியில் அவர் யாத்துள்ளார். மட்டுமன்றி, தமிழ் மொழியிலும் சலவாத்து மாலை முதலிய பல பைத்துக்களை அவர் இயற்றியுள்ளார்.

மெளவவி எம்.ஏ.எம். றாஹல்லாஹ் கொழும்பு பல்கைக்கழகத்தின் உள் வாரி மாணவனாகப் பிரவேசித்து சமூக விஞ்ஞானமாணி எனும் பட்டதாரியாக வெளியேறியமையை அப் போது சம்மாந்துறை ஊரே கொண்டாடிற்று. அந்தப் பாராட்டுவிழாவில் அப்துல் காதிர் ஆலிம் ஒர் அரபு மொழி வாழ்த்து இதழைப் பாடி அறிஞர் பெருமக்களின் அமோக பாராட்டைப் பெற்றுள்ளார். அந்துடன் முஸ்லிம் பாடசாலைகளுக்கான அரபு மொழியிலான பாடசாலைக் கீதங்களை இயற்றுவதிலும் தன் பாரிய பங்களிப்புக்களைச் செய்துள்ளார்.

எல்லாவற்றுக்கும் சிகரம் வைத்தாற் போல் சம் மந்துறையின் தென் கோடியில் அடங்கப்பெற்றுள்ள மல்கம் பிட்டி என்ற புராதன கலந்தார் சிக்கந்தர் வொலியுல் லாஹ் தொடர் பான வரலாற்றுச் சிறப்புக்களை உள்வாங்கி ஒரு குறும் காவியத்தை அரபு மொழியில் அதன் மரபுகளுக்கு இசைவாக கோர்வை செய்துள்ளார்.

அவரால் கூறப்பட்டுள்ள தகவல்கள் ஆராய்ச்சிக்கு பெரிதும் துணை நிற்கும் முதன்மைத் தரவுகளாகக் காணப் படுகின்றன. அதன் முன்னுரையில் மேற்படி இறை நேசர்கள் பேர்சியா எனப் படும் ஈரான் நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று கூறியிருப்பது ஆராய்ச்சியாளர்களால் விதந்துரைக் கப்படும் தகவலாகும்.

சமூகப் பணியிலும் தலைமைத் துவத்திலும் அப்துல் காதிர் அவர்களின் பங்களிப்பு அளப்பரியதாகும். ஜெம் இய்யதுல் உலமாவுக்கு மட்டுமல்லாது அதற்கும் மேலேபோய் சம்மாந்துறை யிலுள்ள பள்ளிவாசல்களின் தலைமைத் துவத்திலும் அவரின் பணி அளப்பரியதாகும். சம்மாந்துறையில் இப்போது அறுபதுக்கு மேற்பட்ட பள்ளிவாசல்கள் உள்ளன. ஆனால், ஒரேயாரு நம்பிக்கையாளர் சபை மட்டுமே அத்தனை பள்ளிகளையும் பரிபாலனம் செய்கின்றது. இந்த அமைப்புமுறை இலங்கையின் வேறு எப்பாகத்திலும் காணப்படாத ஒரு பரிபாலன அமைப்பு முறையாகும். இது தலைவர் எம்.ஏ.எம். அஷ்ரப் அவர்களின் தாய் வழிப்பாட்டனார் சுலைமா லெவ்வை ஆலிமால் சம்மாந்துறையில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்ட பள்ளிவாசல் களின் பரிபாலன முறையாகும். அப்துல் காதிர் ஆலிம் அவர்கள் 1962- 1978 வரை பதினேழு ஆண்டு காலமாக இச்சபையில் முக்கிய பதவிகளை வகித்துள்ளார்.

அரசு பணியில் அவர் இணையவில்லை என்றாலும் இரண்டு அரசு துறைகளில் அவர் பணியாற்றியுள்ளார். ஒன்று,

கிராமத்தலைவர் பணி. இது கிராமத் தலைவராக இருந்த ஒருவர் அவருக்கான பலமான குற்றச்சாட்டு அரசு மேலிடத் துக்கு சமர்ப்பிக்கப் பட்டதனால் அவருக்கான விசாரணை முடிந்து, அரசு தீர்மானம் ஒன்றை எடுக்கும் வரை தற்காலிக சேவை நிறுத்தம் செய்யப் பட்டிருந்தார். அந்த இடைக்காலத்தில் அப்துல் காதிர் ஆலிம் தற்காலிக கிராமத் தலைவராக அரசால் நியமிக்கப்பட்ட டிருந்தார். அப்போது கிராமத் தலைவராகவுக்கான கல்வித்தகைமை ஜே.எஸ்.சி. எனப்படும் எட்டாம் வகுப் பாகும். இந்த நியமனமானது 1950 களின் நடுப்பகுதில் நடந்துள்ளது.

மற்றது, மூல்லிம் விவாகப்பதிவாளர் எனும் கௌரவ அரசு பதவி. இது 1958 முதல் 1980 வரை வகித்துள்ள பதவியாகும். இது சம்மாந்துறைப் பற்று மற்றும் வேவகம் பற்று ஆகிய நிர்வாகப் பிராந்தியங்கள் அடங்கலாக அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட பதவியாகும். இந்தப் பதவியின் மூலம் ஏழைக் குமரகள் சமூகத்திலுள்ள அயோக்கியர்களால் ஏமாற்றப்படுவதை அப்துல் காதிர் ஆலிம் தடைபோட்டு நிறுத்தினார். மார்க்கச் சட்டத்துக்கும் இலங்கையின் பொதுச் சட்டத்துக்கும் பொருந்திவராத திருமணங்களுக்கு சட்ட அந்தஸ்து வழங்கப்படும் சமூக விரோதமான செயற் பாடு இவரால் தீவிரமாக தடைத்து ஒழிக்கப்பட்டது.

மேலும், சம்மாந்துறை விவசாயக் குழுக்களின் மேல்சபை தலைவராகவும் இவர் நீண்ட காலங்கள் பணியாற்றியுள்ளார். அதன் மூலம் விவசாய, நீர்

பய்ச்சல் தொடர்பான பிரச்சனைகளை சமூகமாகத் தீர்த்துவைத்துள்ளார். மேலும் கூலி விவசாயிகள், மற்றும் விவசாயக் கூலிகள், போடிமார் ஆகி யோருக்கிடயிலான பிணக்குகளை தீர்த்து வைப்பதிலும் இவர் முன்னின்று உழைத்துள்ளார்.

அத்தோடு அவரின் தாய் வழிக் குடியான மலையாளத்து வெவ்வை குடியின் குடி மரைக்காராகவும் தனது ஆயுட்காலம் வரை பணியாற்றியுள்ளார். அதனால் தனது குடிக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும் உருவான திருமணம்சார் பிரச்சினைகளை சமூகமாகத் தீர்த்துவைக்கும் பணியிலும் முன்னின்று பாடுபட்டுள்ளார். அது மட்டுமன்றி, சம்மந்துறையின் முதலாவது அரபு மத்ரசாவான மத்ரசுதர் ரஹ்மானியாவின் ஆளுநர் குழுவிலும் போஷனைக் குழுவிலும் இவர் பணியாற்றியுள்ளார்.

விவசாயக்குழுவின் தலைவராக இவர் இருந்து ஆற்றிய பணிகள் சம்மாந்துறை மக்களின் பொருளாதார மேம் பாட்டுக்கு மிகவும் உற்ற துணையாக இருந்த சேவைகளாகும். கல் ஓயா அபிவிருத்தித்திட்டம் ஆற்றுப் பள்ளத் தாக்கு அபிவிருத்திச் சபை ஊடாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது. அதன் தலைமைப் பொறுப்பில் சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த இஸ்மாயில் துரை என்ற சிறப்புப் பெயரால் அழைக்கப்பட்ட பொறியியலாளர் ஏ.எம். இஸ்மாயில் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார். சம்மாந்துறை நெற்காணி அபிவிருத்திக்கும் பயிற் செய்கை மூலமான பொருளாதார அபிவிரித்திக்கும் பாரிய பணியை அவர் ஆற்றிக் கொண்டிருந்த

போது பொதுமக்களிடம் இருந்து கிடைக்க வேண்டிய ஆதரவு கல்வியறிவு குறைந்த மக்களிடம் இருந்து எதிர் பார்க்கப்பட்ட அளவுக்குக் கிடைக்க வில்லை. இந்தக் குறைபாட்டை உணர்ந்த அப்துல் காதிர் ஆலிம் தன்னுடைய மாமனார் கோசுப்போடி ஆதம்பாவா மற்றும் நீர்பாய்ச்சல் சேவையில் இருந்த தனது மைத்துனர் ஆதம்பாவா யூசுப் எனப்படும் யூசுப் வட்டானை ஆகியோரின் பங்களிப் புடன் இஸ் மாயில் துரையின் சம்மாந்துறை போடிமாரின் விவசாய நிலங்களுக்கான நீர்ப்பாசன புனரமை ப்புச் செயலனையில் தன்னுடைய சக்திக்கும் மீறிய பங்களிப்புக்களைச் செய்துள்ளார்.

சுதந்திரத்தை அண்மித்த காலங்களில் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் மேலதிக அரசாங்க அதிபர் பிரிவாக சில காலங்கள் கல்முனை இயங்கிற்று. அதன் மேலதிக அரசாங்க அதிபராக இப்பிராந்திய மக்களால் அலீஸ்துரை என்று கண்ணியமாக அழைக்கப்பட்ட அறிஞர் ஏ.எம்.ஏ. அலீஸ் நியமிக்கப் பட்டிருந்தார். இவரின் கடமைகளில் மிக முக்கியமாக மக்களுக்கான பங்கீட்டு மானியத்தை உரிய பிரமாணங்களின் அடிப்படையில் பாரம மக்களுக்குக் கிடைக்கச் செய்தலும் நெற்காணி மற்றும் குடியிருப்புக்காணி உட்பட மேட்டுநிலம் என்பவற்றுக்கான அபிவிருத்தியும் உரித்துடைமை தொடர்பான சட்ட ரீதியான உரிமம் கிடைக்கச் செய்தலுமாகும். இப்பணியில் சம்மாந்துறை மக்களுக்கு ஏற்பட்ட முட்டுப்பாடுகளை அலீஸ் துரையுடன் தனக் கிருந்த நல்லபிப்பிரயத்தின்

துணையுடன் தீர்க்கும் பணியிலும் அப்துல் காதிர் ஆலிம் உச்சமான பங்களிப்பை செய்துள்ளார். இதற்கு அப்போது சட்டசபை உறுப்பினராக இருந்த எம்.எஸ். காரியப்பரின் அனுசரணையைப் பெற்றுக் கொள்வதிலும் இவர் முனைப்பைக் காட்டியுள்ளார். இதன்பொருட்டு அவரின் மாமனார் கோசுப்போடி ஆதம் பாவாவின் ஆற்றலும் பிரபல்யமும் அப்துல் காதிர் ஆலிமுக்கு பெரிதும் உதவிற்று.

கூட்டுறவுத் துறை இலங்கையில் ஆரம் பிக் கப்பட்ட காலங்களில் சம்மாந்துறையில் குறிச்சி ரீதியாக அது ஸ்தாபிக்கப்பட முன்னின்று உழைத் தவர்களில் அப்துல் காதிர் ஆலிம் அவர்களுக்கும் பாரிய பங்குண்டு. தனது குறுச்சியில் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட விவசாய விளைபொருள் உற்பத்திப் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கத்தின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தது மாத்திரமன்றி கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் சமாச்ததிலும் முக்கிய பதவிகளை இவர் அலங்கரித்துள்ளார்.

இவரின் குடும்ப வாழ்வில் மரித்துப் பிறந்த ஒரு பிள்ளையுடன் இறைவன் மொத்தமாக ஏழ பிள்ளைகளைப் பரிசுளித் துள்ளான். அவர் கள் பின்வருமாறு:

கலாபூஷனம் மெளவலி புஹாரி என் பவர் தலைமகன். இவர் ஆசிரியராகவும், முஸ்லிம் சமய கலாசார தினைக்களத்தில் ஆய்வநிலை அதிகாரி எனும் பதவி உட்பட பல்வேறு பதவி நிலைகளையும், மற்றும் புனர்வாழ்வு புனர்நிர்மாண அமைச்சின்

இனைப்பாளராகவும் தொழிற்பட்டார். அப்துல் காதரின் தலைமகனும் தன் னுடைய தந்தையாரைப் போல உள் ஞார் தலைமத் துவப் பணிகளிலும் ஈடுபட்டவராவார். மேலும் இலங்கை வானோலி முஸ்லிம் சேவையில் பலவேறு நிகழ்ச்சிகளையும் இவர் வழங்கினார். பிரதானமாக இன்று தமிழ் கூறும் நல்லுலகு எங்கனும் சிலாகித்துப் பேசப்படும் வரலாற்றில் ஒர் எடு என்ற நிகழ்ச்சியை ஸ்தாபித்து பல ஆண்டுகள் தினசரி வழங்கி தமிழ் கூறும் நல்லுலகெங்கும் புகழ்பெற்றவர். சிறந்த மேடைப் பேச்சாளராகவும் எழுத்தாளராகவும் பன்னாலாசிரியராகவும் இவர் மதிக்கப்படுகின்றார். ஸ்ரீ வங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ் என்ற அரசியல் கட்சியை தோற்றுவிப்பதில் தலைவர் அஷ்ரபுடன் சேர்ந்து அரும்பணியாற்றியவர். இலங்கையின் இனப்பிரச்சினை முஸ்லிம்களுக்கு எதிராகத் திசைத்திரும் பியபோது முஸ்லிம்களின் புவியியல் இருப்பின் மீதான காத்திரமான பங்களிப்புக் களையும் சமூக நல்லினைக்கத்துக்கான அர்ப்பணிப்புடன் கூடிய பணிகளையும் செய்துள்ளவராவார்.

அவருக்கு அடுத்ததாக சபிய்யா உம்மா, தஹிரா உம்மா (மர்ஹுமம்), சித்தீகா உம்மா என்று மூன்று பெண்மக்கள் பிறந்தனர். இவர்கள் சமூக மட்டத்தில் உயர் அந்தஸ்ததுகளில் இருந்த தங்கள் கணவன் மார்களுடன் சமூக உயர்ச்சிக் காக பாடுபட்டனர்.

அவர்களுக்கு அடுத்ததாக முஹம்மது மன்சூர் பிறந்தார். இவர் யாழ்ப்பாணம், கொழும்பு, அவுஸ்திரேலியா முதலிய

பல்கலைக் கழகங்களில் பயின்றவர். இறுதியாக பல்கலைக் கழகங்களின் பதிவாளர் தரத்திலான பல பதவிகளை வகித்தவர். உயர்கல்வி தலைமைத் துவம்சார் ஆய்வுகளுக்காக உலகின் தலைசிறந்த பல்கலைக் கழகங்களை தரிசித்துள்ளார். மேலும் ஆய்வாளராக வும் இலக்கிய விமர்சகராகவும் கவிஞராகவும் இவர் மதிக்கப்பட்டு வருகின்றார்.

மரித்துப் பிறந்த ஆண்மகவுக்கு அடுத்தவர் முத்து வாப்பா எனப்படும் முஹம்மது இஸ்மாயில். இவர் ஆசிரியர் சேவையிலும் அதிபர் சேவையிலும் அர்ப்பணிப்புடன் பணியாற்றினார். சம்மாநத்துறை தேசிய பாடசாலையான மத்திய கல்லூரியில் அதிபராகப் பணியாற்றிய பின் னர் ஓய் வு பெற்றுள்ளார். பிரபல சமூக சேவை இயக்கங்களில் இப்போதும் இயங்கு நிலை சேவையாளராக பணியாற்றும் இவர் கவிதை துறை யிலும் பிரகாசிக்கின்றார். அப்துல் காதிர் ஆலிம் அவர்களின் பேரர்களிலும் பலர் பல்வேறு திரைகளிலும் பிராசிக் கின்றனர். அவரின் முத்த புதல்வி சபியாவின் புதலவர் ஜெளஹர் கடல் கடந்த நாடுகளுக்கான இராஜதந்திர சேவையில் பணியாற்றுகிறார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

அரபு, தமிழ் ஆகிய இரண் டு மொழிகளிலும் கவிதை பாடும் ஆற்றல் கொண்ட அப்துல் காதிர் ஆலிம் 1980 டிசம்பர் 18 இல் இறையடி எய்தினார். அவர்களை எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் பொருந்திக்கொள்வானாக.

ஜீன் அரசநாயகம் கவிதைகளில் உள்ளம் மகிழ்ந்து

கெக்கிறாவ ஸ்ரைலஹா

கிருபதாம் நூற்றாண்டு அகதிகளின் நூற்றாண்டு ஆயிற்று. இனக்குழுக்களுக்கு இடையில் அகப்பட்ட மாந்தர் இனத்துவேசம் பற்றி மட்டுமே பேசினர். போரிட்டனர். இலங்கையும் ஒன்றும் விதிவிலக்கல்ல. வீடுகளும், உறவுகளும், அடையாளங்களும் தொலைந்து போன ஒரு நிலத்திலிருந்து குறையாது நிலவிய இந்த இனத்துவேஷங்கள் பற்றிய அத்தனை கதைகளையும் பதிவில் வைத்த பெண்களில் ஒருவராக இலங்கையில் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய ஜீன் அரசநாயகம் அவர்களின் நீண்ட இலக்கியப் பயணத்தை நான் பார்க்கிறேன்.

ஜீன் அரசநாயகம் பர்கர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர். உள்நாட்டு பெண்களை மணமுடித்த ஒல்லாந்தர் பரம்பரையில் வந்தவர்கள். 1931 இல் பிறந்தவர். இந்துவான அரசநாயகம் அவர்களை மணந்து திருமணத்தின் பின் தமிழராக தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார். பேராதனை ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியின் முன்னாள் விரிவுரையாளர். இந்தியாவின் ஜெயதேவா மற்றும் விஜயாபத்தி நாட்டு போன்றோரின் சாயலை பின்பற்றி கவிதைகள் எழுதினார். “பரம்பரையாக சரித்திரங்களில் நிலைத்துக் கொண்டவர்களின் மார்பகக் காம்புகளில் பால் அருந்தியவள்” என்று தன்னை அவர் அறிமுகம் செய்வார் ஒரு கவிதையிலே.

இவரது கவிதைகள் கதைகள் என்பன ஜேர்மனிய, பிரான்ஸிய, ஐப்பானிய, சூவீடன் மொழிகளில் எல் லாம் மாற்றப்பட்டன. சிறந்த ஓவியராகவும் ஒளிரிந்தவர் ஜீன். கண்டி பெண்கள் உயர் தரப் பாடசாலையிலும், பேராதனை பல்கலைக்கழகத்திலும் கற்றவர். ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்களின் இதயம் கவர்ந்த ஆசிரியை. 2019 ஜூலையில் இவ்வலகு நோத் தவர். இறக்கையில் அவருக்கு வயது 88.

ஜீன் தன் கவிதைகள் ஊடாக இலங்கையில் வெகு காலமாக நிலவிவரும் இனப்பிரச்சினையையும் சமூக அரசியல் முரண் பாடுகளையும் சாடுகிறார். அவரது 'Apocalypse 83' - "பேரழிவு 83" கவிதைத் தொகுப்பு மிகவும் பேசப்பட்டது. கூர்மை மிக்க குரல் கொண்டு ஒலித்தன அவர் கவிதைகள். நுச்சக்கப்பட்டவர்களின் மானுட வரலாறை செழிப்பான மொழியின் வழியில் சொல் வின, அவர் கவிதைகள். எதிர்ப்பின் பெரும் குரல் என்றும் அவற்றைச் சொல்லலாம்.

அவரது "சிதைந்த கோபுரம்" கவிதை என் உயர்தர ஆங்கில பாடத்திட்டத்தில் நான் கற்றுக்கொண்ட கவிதையாகும்.

தொலைந்து போனதாயிருக்கிறது நிலப்பிரதேசம். வென்மனைல் பரப்பு எங்கிலும் அசாதாரண கறுப்பு வெற்றிப் பகன மரம் அங்கே நிற்கிறது. சிதை ஏரிந்த வண்ணமிருக்கிறது அந்தப் பொழுதெல்லாம். உடைந்த சுவர் பக்கத்திலிருந்து

சிதைந்த கோபுரத்தின் மேல் அந்தியினது வெளிச்சம் குறைந்த இருட்டு குகை வழி பரவுகிறது. பச்சைநீல வண்ணத்தில் காலைச் சூரியனின் ஒளியை இழந்து மங்கித் தவித்திருக்கிறது கடல். தூய நீரூற்றின் பொறுப்பாளன் அறியவறப்பாத கடவுள் பாதுகாப்பு ஊழியம் புரிவோன் மௌனித்து இருக்கிறான்.

பிரகாசமான மந்திரங்கள் எவ்ரோ தூக்கிரார்கள் உயர்குலத்தோர் பூஜை நடத்துகிறார்கள். கற்கதவு வழியே சாம்பிராணி புகை பரவி அந்தியின் ஒளியோடு கலக்கிறது. கரையில் சிதைந்த கோபுரத்தின் கலசமனி ஒலிக்கிறது. அடர் சாம்பலாய் அனைத்தும் இருந்து சிதைகிறது. துக்கம் கொண்டாடாமல் விடப்பட்டதோர் கோயில் மனி எங்கிலுமில்லை.

தேவசுந்தரி, பார்வதி என்று இரண்டு மகள்மார்கள் ஜீன் மற்றும் தியாகராஜா அரசநாயகம் தம்பதியருக்கு. கண்டி தொழில் நுட்பக் கல்லூரியில் என் ஆங்கில உயர் டிப்ளோமா கற்கை நிமித்தம் போயிருந்தபோதுகளில், தேவசுந்தரி அவர்களிடம் கொஞ்ச காலம் ஆங்கில இலக்கியம் கற்றிருக்கிறேன். அவரது அழகு இன்னும் கண்களுள் நின்று நிலவுகிறது. 2015 இல் நான் என் "வானம்பாடியும், ரோஜாவும்" மொழிபெயர்ப்பு சிறுகதைத் தொகுப்பு நூலுக் கான அரச விருது பெறச் சென்றிருந்தபோது, சாகித்திய ரத்னா விருது பெற அதே மேடையில் நின்ற

ஜீன் அரசநாயகம் அவர்களைச் சந்தித்திருக்கிறேன். அதன்பிறகு 2021 அரசு விருது மேடையில் சாகித்திய ரத்னா விருது பெற வந்திருந்த தியாக ராஜா அரசநாயகம் அவர்களையும் அவரை அழைத்து வந்திருந்த மகள் பார்வதியையும் சந்தித்து உரையாடி வேண். அழகான தருணங்கள் அவை மகள்களுள் ஒருவர் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்தபோது, அது குறித்த துயரங்களையும் தன் கவிதைகளுக்குள் கொண்டு வந்தார் ஜீன்.

ஆரம்பத்தில் மென்நடையில் வடிக்கப் பட்ட அவரது கவிதைகள், தன் திசைகளை கொஞ்சம் மாற்றிக் கொண்டன. சொந்த வாழ்வில் சந்தித்த யுத்த நிலை, அதன் உடனடி அனுபவங்கள் பற்றிப் பேசின அவருடைய பின்நாளில் ஆக்கப்பட்ட கவிதைகள்.

1983 கலவரத்தில் ஒரு அகதி முகாமில் ஜீவிக்க நேர்ந்தபோது அவர் ஒரு கவிதை எழுதினார். “அகதிகள்” என்பது அதன் தலைப்பு தவிர்க்க முடியாத பல சவால்களை எதிர்கொண்டு அவருடைய கவிதைகள் வேறு திசையை நோக்கி பயணிக்க ஆரம்பித்த காலகட்டம் அது.

நீங்கே உட்கார ஆகணமிட்டாயோ
அங்கே அவர்கள் உட்காருகிறார்கள்.
கவர்களில் சாய்ந்து உட்கார்ந்த மாதிரியே
அவர்கள் உறங்குகிறார்கள்.
அவர்கள் பாயில் சுருண்டு உறங்குகிறார்கள்.
சிலர் முழுமூழுத்தபடி, சிலர் சாபம் இட்டபடி
சிலரோ மென்னத்தில் உறைந்து போய்..!

பிறப்புக்கண்டு நான்கு நாட்களோயான ஒரு கைக்குழந்தை

தாயோரு ஓட்டிப் பருக்கிறது. தற்கை..?

யார் அறிவார்?

இறந்திருக்கக்கூடும்.

அல்லது தொலைந்திருக்கக்கூடும்.

யாருக்கு அதுபற்றி கவலை?

யாருக்கு அது குறித்து கரிசனை?

தாய் பிரசுவத்தின் பின்னான வலியில் உழல்கிறாள்.

சின்னங்கிறு பாலகன் ஒருவன்

தகரை மீதில் காய்ச்சலில் வதங்குகிறான்.

வாகனங்கள் வருகின்றன.

அதை கட்டுக்கட்டாய் மனிதர்களை ஏற்றி வந்து

இங்கே கொட்டிவிட்டுப் போகின்றன.

வயதான ஆண்களும் பெண்களும் பிள்ளைகளும்

வரிதச வரிதசயாக தட்டுக்களோடு படிகளில் காத்திருக்கிறார்கள்

சோற்றுக்கும் சாம்பார்க்கும்..

இரத்தம் வழிந்தோடும் தன் தலையில் காயத்திற்கு

பிலாஸ்தரை போட்டு மூடிய மனிதன்

உறக்கமின்றி இரவிரவாக தூடிக்கிறான்.

ஜனக்கட்டம் நிரம்பி வழியும் வாசலிலே

முடிவின்றி இங்கும் அங்கும் அவன் நடக்கிறான்.

மத்தியிலே கிழிந்துபோன வெள்ளை சாரியோடு பெண்ணொருத்தி நிற்கிறாள்.

தோடுகளற்ற வெற்றுக் காதுகள்.

அதைகள் இல்லை அவளிடத்தில்

தாவியில்கல அவள் கழுத்தில்.

அவளைச் சுற்றி யாரெல்லாம் இருக்கிறார்கள்,

தெரியாது

அவள் அறியும் நிலையில் இல்லை.

மௌன மேகங்கள் நகருகின்றன.

சுருளும் பாம்புகள்

தன் நச்சப்பைகளை காலி செய்தபடியிருக்கின்றன.

நாம் ஒருவரையொருவர் எதிர்நோக்கி இருக்கிறோம்

“சாப்பிட்டாயிற்றா?” நான் கேட்கிறேன்.

அவளிடமிருந்து பதிலில்கல்.

ஒரு இளம்பெண் வந்து அவனை கூட்டிச் செல்கிறான்.

எந்த நிகையில் கெல்ல வேண்டும்.

அவனுக்குத் தெரியாது.

எந்தத் நிகையில் சென்றால்

அவன் நன் பாதுகாப்புக்கு உத்திரவாதம்.

அவனுக்குத் தெரியவே தெரியாது.

வெளியே நகரம் பற்றி ஏற்று கொண்டிருக்கிறது.

கொள்ளைக்காரர்களால் வீதிகள் நிரப்பப்பட்டுக் கிடக்கின்றன.

புதிய நெருப்பு மூட்டப்பட்டாயிற்று

பழைய நெருப்பு அனையும் முன்னே..

அவரது “அரசியல் கைதி” கவிதை எனக்கு ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. நான் இப்படித்தான் அதனை மொழி பெயர்த் திருக்கிறேன் என் “பட்டுப்பூச்சியின் பின்னுகைபோலும்...” நூலில்.

ஒரு சிறிய கூட்டுக்குள் அவன் இறந்து கிடக்கிறான்

அது எப்போது நடந்திருக்கும்

நாம் தாக்கத்தில் இருந்தபோதா ?

வைகறை வேலையில் நடந்திருக்க வேண்டும்.

அவனது மௌன கதற்கலையோ ஏரிச்சலுாட்டும் முனக்கலையோ

நாம் கேட்கவில்கல்.

அவன் தனியே தன்னாந்தனியே இறந்து போயிருக்கிறான்.

யார் துக்கம் கொண்டாடியது

தனியொரு மனிதனா, இல்லை ஒரு தேசமா?

ஒருஷிகரை கூட்டுக்குள் அவன் இறந்து கிடக்கிறான்.

அவனது மூச்ச சிறைக் கம்பிகள் ஊடாக

சுழன்று வட்டமடித்திருக்கக் கூடும்.

மக்கள் நீரள் வெளியே இருந்த போதிலும்

அவன் அருகே ஒருவர் கூட இல்லை.

மறுநாள் காலை தினசரி அவனது இறப்புச் செய்திகய சமந்து வருகிறது.

சிலவேளை அவன் இருக்ககயில் அவனை கடந்து நீ போயிருக்கக்கூடும்.

கைரையும் நான்கு சுவர்களுமான பூட்டப்பட்ட சிறைக்கூடத்தினுள்

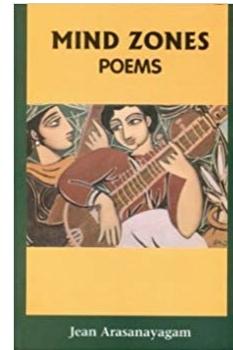
தனியே தன்னாந்தனியே அவன் இறந்திருக்கக்கூடும்.

சிலவேளை நீயும் அங்கிருந்து இருக்கலாம்.

நீ கெட்டிக்காரன் எதையும் தெரியாத மாதிரி நீ முகமுடி அணிந்துள்ளாய்.

பாதுகாப்பு கருதி உன் சிந்தனை எதையும் வாய் திறந்து சொல்லாமல் இருக்கிறாய்.

ஊன் விலா எலும்புகளுக்கு ஊடாகப் பாய்ந்து நுரையீரலைச் சுழற்றி வீசுகின்ற

துப்பாக்கி ரகவகள் குறித்து
அச்சம் கொண்டுள்ளாய்.
விட, மற்றவர்தம் குருதியை சிந்த்டும்.
அவர்தம் உடலெங்கும்
ரணங்கள் விளையாட்டும்.
உன் உடுக்களை உண்மை வெளிப்படா வண்ணம்
இறுக மூடிக்கொள்.
துப்பாக்கிகளும் குண்டுகளும்
சுழன்று செயற்பட்டும்.
காட்டுக்குள்ளிருந்து வீதிக்கு
நீ காலடி எடுத்து கவுத்தால்
குருதியின் தடாகத்தில் நீ விழுந்து கிடப்பாய்.
பார் தூக்கிலிடுவோன்
சுருக்குக் கயிறு இறங்குவதை
மெதுவாக உன் கழுத்தை சுர்றி அது இறுகுவதை.
நெருங்கி வந்து ஆடுவதைக் கவனி
அந்த முகம் அடையாளம் தெரிகிறதா ?
அடையாளம் தெரிந்து உணர முடிகிறதா
அவன் உன்னில் ஒருவன்.
அவன் நண்பனும் நீ பகைவனுமா?

இப்படி முடிப்பார் அவர் அந்தக்
கவிதையை.
“திருமணம் என் அடையாளங்களை
நான் அறிய வாய்ப்பாயிற்று. ஒரு
எழுத்தாளனாக நான் என் பொறுப்பை
உணர்ந்து செயல்படுமாறு நான் என்
கவிதைகளை வேறு திசைக் கு
மாற்றிக்கொண்டேன்” என்பார் ஜீன்.
மட்டுமன்றி, திருமணம் நிறைய எழுத
வாய்ப்புத் தந்தது All is burning, A nice
Burger Girl, Trial and Terror போன்றவை
அவரின் சில படைப்புகள் ஆகும்.
யாழிப்பாணத்தில் கணவரின் அனுபவம்
பற்றி ஒரு கவிதை எழுதினார். “ஒரு
பட்டத்தின் அழுகை” 'The Cry of the kite'

என்பது அதன் தலைப்பு. மனிதம்
தொலைந்த தெருக்களில் நின்று அவர்
அழுது வடிந்தவை கவிதைகளாயிற்று.
“நல் ஓர் 82” யாழிக் குடாவில்
அமைந்துள்ள இந்துக்களின் இதயம்
என அமைந்த புனித கோயில், இனத்
துவேஷிகளால் தீயில் கருதியபோது,
காற்றிலெல்லாம் வீசிய மரணத்தின்
வாடையைப் பற்றி பேசிய அவரது
கவிதையாகும்.

“நாங்கள் கத்தினோம் கதறினோம்.
எங்கள் பிரார்த்தனைகளுக்கு பதிலில்லை.
கடவுள் குருடனாய் செவிடனாய் ஆகினான்.
மகழியாய் குண்டுகள் பொழிந்தவன்னமிருந்தன.
ஆறுமுகம் கொண்ட எங்கள் கடவுளின்
பன்னிரண்டு கண்களும்
இருட்டில் இறுக மூடிக்கொண்டன
நிலம் வெறுமையாய் விரிந்து கிடற்றது.” என்கிறார்
அந்தக் கவிதையிலே.

பக்தர்களுக்கு கோயிலுக்குச் சாமி
கும்பிடச் செல்ல முடியாதிருந்தது.
கொலை யாளிகள் ஆலயங்களை நாடி
நார்கள் அவர்களைத் தாக்குவதற்காக.
அவரது “அச்சம்” கவிதை அது பற்றிப்
பேசிற்று. ஏரியூட்டப்பட்ட உடலங்
களின் சாம்பலில் மூடப்பட்டிருந்தன,
அவர் நேசித்த கோயில்கள்.

“அச்சமே நிலவிற்று கண்களில்
ஒவ்வொரு கணமும் அச்சத்தில் ஆரம்பமாயிற்று.
அவர்கள் நம்மைக் கொல்லத் துரத்தியபோது
பயந்தோடிய போக்கில் அச்சமே எங்கிலும் இருந்தது.
தூக்கத்திலும், கனவிலும் அச்சமே நிலவிற்று” என்கிறார்.
1958 - 71... 77... 81... 83 என்னொரு

கவிதை எழுதினார் அவர். திரும்பத் திரும்ப நடைபெற்ற இனக்கலவரங்கள் பற்றி ஒட்டுமொத்தமாகப் பேசிற்று அது. அதில் இடத்து வரியெயான் று இப்படியடையும்.

ஜோலை மாதம் அவர்கள் விரட்டுகிறார்கள் அவனை. பறந்தோடி அவன் ஒரு மரக்கிளையில் ஏறுகிறான். அவன் கீழிறங்கும் விதத்தில் அவனை நோக்கி கர்க்களை வீசுகிறார்கள் அவர்கள். மெல்லப் பிடி நமுவிரத்தத்தோடு விழுகிறான். மரணத்தின் கொடுவாயில் அவர்களே அவனை இறுதியாயத் தள்ளி விடுகிறார்கள்.

இறுதியாக வரலாறு என்பதற்கு ஓர் அர்த்தம் உண்டு. பாதிக்கப்பட்டவனாய், தோற்றுவனாய் ஆகும்போது பாலங்கள் குண்டுகளால் தகர்க்கப்பட்டு விடும், நீ அல்லிடத்தைக் கடந்துபோகவே முடியாதபடி

அப்படி அப்படி ஒரு இனத்துக் கெதிரான அத்தனைத் தடங்களையும் பதித்து வைத்த ஜீன் அரசநாயகத்தின் பல கவிதைகளை இன்னும் இங்கே படிக்கலாம். நேர ஒதுக்கீடு கருதி முடிக்கிறேன் மிக்க நன்றி வாய்ப்பு தந்தமைக்கு.

நூற்றாண்டு மூப்பான
மரமொன்றின் வரலாறு பற்றி
படித்தறிந்து கொள்ள
மூச்சிரைக்க வந்த காற்று
கிளைகளில் கலைப்பாறுகிறது
பின்னர் ஒவ்வொரு இலையாக
புரட்டிப் புரட்டிப் பார்க்கிறது
அதில் எழுதி கவுகப்பட்டிருக்கும்
உபரியான குறிப்புகளை
மீள மீள வாசித்த போதும்
அதனால் எதனையுமே
சரியாக புரிய முடியவில்லை
உடன் மரத்தை விட்டு கலைந்து
வேறொரு மரத்தை நாடிச் செல்கிறது

இவ்வாறு காலம் முழுவதுமாக ஒவ்வொரு மரமாக கூடுவதும் கலைவதுமாக அலைந்து திரிகிறது சிறு பராயத்திலிருந்து பறகவைகளை மரங்கள் வளர்த்து வருவதனால் இலையின் இரண்டு பக்கங்களிலும் பறகவைகளின் குறிப்புகளை தவிர வேறொதுவுமே எழுதப்பட்டிருக்க சாத்தியமில்லையென்ற விடயம் இன்னும் காற்றுக்கு தெரியவில்லை

மரத்தை வாசிக்கும்

காற்று

ஜமீல்

கண்ணுக்குத் தெரியாத

ஒரு மனிதன்

வரலாற்று நெடுகிலும்

எல்லா-

அட்டேழியாங்களுக்கு

அநியாங்களுக்கு

எதிரான போராட்டகாரனாக

கண்ணுக்குத் தெரியாத

ஒரு மனிதன்

வரலாற்று நெடுகிலும்

வலிந்து காணாமலாக்கப்பட்டவனாக

இனாந்தெரியாவர்களால்

கடத்தப்பட்டவனாக

சுட்டுகொல்லப்பட்டவனாக

கண்ணுக்குத் தெரியாத

ஒரு மனிதன்

வரலாற்று நெடுகிலும்

பிறப்பு சான்றிதழிழற்றவனாக

அடையாள அட்டையற்றவனாக

கடவுச்சீட்டு அற்றவனாக ஏன்

மரணச்சான்றிதழிழற்றவனாக

கண்ணுக்குத் தெரியாத

ஒரு மனிதன்

வரலாற்று நெடுகிலும்

அவன்

“நானை வருவான் ஒரு மனிதன்”

கண்ணுக்குத் தெரியாத மனிதன்

மேமண்கவி

03062022

தட்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் வீட்டின் முன்புறமிருந்து பார்த்தால் சுற்றுப்புறம் கொள்ளள் அழகு. முதலாம் மாடிக்கு ஏறிப் பார்த்தால் அதை விடவும் அழகு.

அது கொழும்பிலிருந்து கண்டிக்குச் செல்லும் வழியில் மலைநாட்டின் தொட்டிலென அழைக்கப்படும் பிரதேசம். வீடு அமைந்துள்ள இடத்திலிருந்து கண்டி வீதிக்கு ஒரு கிலோமீற்றர் இருக்கும்.

அத்தனகல பகுதியிலிருந்து கண்டிப் பக்கம் போகும் வாகனங்கள் “டிராபிக் புலோக்” கைத் தவிர்ப்பதற்காக, பஸ்யால் வழியாகப் போகாமல் அல்கம ஊடாகப் போவதும் இந்த “ஞட்டு”பில்தான். நேரே போனால் ஹொரகஸ்மங்கட சந்தியில் விழும்.

இயற்கை அழகை ரசித்துப் பருகிக் கொண்டிருந்தான். கவிதைப் பிரியனான அவனுள்ளத்தில் கவிதையடிகள் பிறந்தன.

“இயற்கையின் விருந்து
கவலைகளுக்கு மருந்து
அதைந்
அனுபவித்து அருந்து.....”

இயற்கைக் காட்சிகளில் தன்னை மறந்திருந்தவன் ஹெட்பாஸின் குரல் கேட்டுத் திரும்பினான்.

“தவம் சிமெந்தி அவில்ல நெத்த மஹத்தயா?”

“ஏக நேன்னம் பலன்னகோ கருமய.....”

நேரம் பத்து மணியாகிறது. எட்டு மணிக்கு மேசன்மார் வந்தும் சீமெந்து இல்லாததால் அவர்களால் வேலையைத் தொடங்க முடியவில்லை. நேற்று எவ்வளவோ முயற்சித்தும் இன்றைய வேலைக்கு ஐந்து பேக்குகளாவது கிடைக்கவில்லை.

அவன் ஒர் ஆசிரியன். இங்கிருந்து எழுபது கிலோமீற்றருக்கு அப்பால், தனது சொந்த மாவட்டத்திலுள்ள ஸ்கூலொன்றில் பணி புரிகின்றான். ஒன்றரை இலட்சம் ரூபாவுக்கு மேல் செலவழித்ததால் ஒருமாதிரி தன்னீர் வசதி சரி. தேர்ந்தெடுத்த பகுதிகளை “கபராறு” பண்ணிக்கொண்டு கதவு ஜன்னல் போட்டு கரண்டையும்

- கஸ்ஸாலி அண்ணும்ஸ்

கிளோந்து

எடுத்து விட்டால் ஒருமாதிரி நோன்புக்கு முன்பதாக குடி புகுந்து விடலாமென்பதே அவனது திட்டம்.

மனைவியின் நகைகளை விற்றும் சீட்டு போட்ட காசைக் கொண் டும் வாங்கப்பட்டதே காணி. அப்போது அது காடு போலத்தான் காணப்பட்டது. அவனது திட்டமிடலும் விடாமுயற் சியுமே இன்று அது பூஞ்சோலையாக இருப்பதற்கு மூல காரணம்.

வீட்டுச் சுவர், கணு வேலைகள் தொடங்கும் போது வாப்பாவுக்கு பென்சன் “அரியர்ஸ்” கிடைத்தது. “சிலப்” போடுவதற்கு சொல்லி வைத்தாற்போல் அவரது “பென்சன் பண்ட்” கிடைத்தது. இதனாலேயே இந்த ஒரு வருடத்துக்குள் இவ்வளவு வேலைகளைச் செய்து கொள் ள முடிந்தது.

இந்த முறை வீட்டு வேலை தொடங்கி ஆறு நாட்கள். இடைக்கிடை சீமேந்து வாங் கியதும் கூடிய விலை கொடுத்துத்தான். இப்போதோ எந்த விலை கொடுத்து வாங் கவும் எங்குமில்லை.

அருகிலுள்ள ஹாட்வெயா கடையில் சில தினங்களுக்கு முன்னர் ஜந்து பேக் வாங் கியதும் ஆயிரத்து எழுநாற் றற்பது ரூபாய் வீதம். கட்டுப்பாட்டு விலை ஆயிரத்து முந் நூற்று எழுபத்தைந்து ரூபாய் என்றாலும் இன்றைய நாட்களில் வியாபாரி நிர்ணயிப்பதே விலை. “நான் முந்தி நீ முந்தி” என அதற்கும் பலர் போட்டி.

சீமேந்து கண்டெயினர் வந்து ஏதோ நாறை இறக்கினால் பத்து நிமிடங்களில் பறந்துவிடும்.

தங்ஷவிட, மீரிகம், அல்கம் போன்ற இடங்களுக்கு அலைந்தும் கடந்த நாட்களில் கிடைத்துதென்னவோ ஜந்து விரல் கருக்குள் தான். அதைக் கொண்டுவரக் கூவி வேறு. நான்கு கிலோமீற் றருக்கு அப்பாலுள்ள வரகாபொல டவுணில் அமைந்திருக்கும் ஊர்க் கடைக்கு சீமேந்து வந்திருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டுச் சென்றும்” ஒத்தரோத்தர் வந்து அஞ்சி நாலெண்டு கொண்டு பெய்த்த” என்ற பதில்தான் கிடைத்தது.

ஒரு மாதத்திற்கு முன்பு ஊர்ஊராகத் திரிந்து ஆயிரத்து எழுநாறு, ஆயிரத்து எண்ணாறு என விலை கொடுத்து வாங் கியதுதான் நேற்று வரை கைகொடுத்தது.

“சிலப்” போடும்போதும் இப்படித்தான். டொலர் இல் வையென் பதால் கப்பலிலிருந்து சீமேந்தை இறக்க முடியாத நிலையாம். நூற்றைற்பது பேக் தேவைப்பட்டது.” கெட்டின பெற்ற எப்பிடி சரி அடிச்சோணுமே. பாத்து பாத்திருந்து சரிவாரில்லயெல்ன்” நாள் கடந்தால் நாட்டு நிலைமை இன்னும் சிரியஸாகி பெரும் சிக்கலாகி விடுமென்பதனால் சீமேந்துக்காக அவன் பட்ட பாடு அல்லாஹ் வக்கும் அவனுக்குமே தெரியும். வேலையை இடைநடுவில் நிறுத்தினால் பிறகு “பாஸ்” தேடி அலையைபும் முடியாது. கறுப்புச் சந்தையில் நெருப்பு விலை கொடுத்தே வாங்க வேண்டிய வந்தது. சீமேந்து தேடுவதற்காக ஸ்கலுக்கு வீல் போட வேண்டியும் வந்தது.

வீட்டுக்கு முன் பாகவுள்ள பெரிய கருங்கல்லில் அமர்ந்தவாறு, பால்மா தேடி மக்கள் படும்பாடு. கேஸ் சிலிண்டருக்காக மக்கள் ஓடும் ஓட்டம்.

வாழ்க்கைச் செலவின் சடுதியான ஏற்றத் தினால் ஏழைகள் படும் அவஸ்தை. நூனசார தேரின் “ஓரே நாடு ஓரே சட்டம் ”செயலணி ... அன்றாடம் இடம் பெற்றுவரும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் அனைத்தும் படம் போல மனத்திரையில் விரிந்தன. இப்படி ஆயிரம் இருப்பினும் சீமேந்து பற்றிய சிந்தனையே மனதை அரித்துக் கொண்டிருந்தது. “நாங்க வாழ்ந்த நாடோ இது? எல்லாமே பொட்ட பொக்கம்.” என சலித்துக் கொண்டான்.

வீட்டு வேலைக் காக கையில் வைத்திருக்கும் காச கூட வங்கியில் “லோன்” எடுத்துத்தான். இதற்கு முன்னர் மனைவியின் பெயரிலும் எடுக்கப்பட்டது. மாதாமாதம் ஐம்பதினாயிரம் அளவில் லோனுக்காக வெட்டப்பட்டால் கையில் கிடைப்பது குறைவுதான். என்றாலும் நாலைந்து வருடங்களுக்கு பல்லைக் கடித்துக் கொண்டிருந்தால் வீட்டு வேலைகளை ஓரளவுக்கேற்றும் முடித்து விடலா மென்பதனால் அனைத்தையும் சுகித்துக் கொண்டு வாழப் பழகிவிட்டான்.

“கபராது” வேலையைத் தொடர்ந்து “பொட்டி” அடிக்க வேண்டும், மீது வயரிங்கை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும். பாத்ரும் கிசனோடு ஒரு ரூமையும் முடித்து விட்டால்தான் எதிர்பார்ப்பது போல் நோன்புக்கு முன்பதாக குடிபுக முடியும். எல்லாவற் றுக்கு மே தேவைப்படுவது சீமேந்து. மழைசீஸன் தொடங்கி விட்டால் வேலை செய்யவும் முடியாது.

இந்த வேலைகளை முடித்து விட்டால் ஆறுதலாக மற்றைய வேலைகளைச் செய்து கொள்ளலாம், பிள்ளைகளுக்காக இயன்றளவு செய்துவிட்டுப்

போகவேண்டும் என்பது அவனது எண்ணம்.

ஹூட்பாஸ் மீண்டும் அருகில் வந்தான். இதற்கிடையில் தெரிந்த பல இடங்களுக்கு போன் பண்ணியும் பார்த்தான். வழைமயாகக் கட்டிடப் பொருட்கள் வாங்கும் கடை முதலாளியுடன் கதைத்தும் பலனளிக்க வில்லை.

“பாஸன்னே தவம நேனே. டிரை கரகென்ய இன்னே தவடிக்க பலமு ...”

எரிச்சல், மன உளைவு எல்லாம் சேர்ந்து அவனை வாட்டியெடுத்தன. காலையில் சீமேந்து தேடிப் போனபோது டவுணில் வாங்கிய பேப்பரை விரித்துப் படித்தான்.

“சீமேந்துக்கு கட்டுப்பாட்டு விலை... பாவனை அதிகரித்ததனாலேயே தட்டுப்பாடு. கூடிய விலைக்கு விற்கும் வியாபாரிகள் மீது கடும் நடவடிக்கை.” - வர்த்தக அமைச்சர் என வெளியிடப் பட்டிருந்த செய்தியை வாசித்ததும் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டான்.

போன மாதம் மனல் அகழ்வதற்கான பேர்மிட் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதனால் மனலுக்குப் பட்டபாடு..... இப்போது சீமேந்துக்கு படும் பாடு..... எரிச்சல் எரிச்சலாக வந்தது அவனுக்கு.

தனது நிலையை என்னிப் பார்க்கிறான். தற்போதைய இருப்பிடம் அடைக்கப்பட்டது போன்ற ஒர் அறையில் மனைவியின் உம்மும்மா வீட்டில். மனைவி, மூன்று வயது மகளோடு அடுத்த மாதம் மனைவிக்கு இரண்டாவது பிள்ளையும் கிடைக்க இருக்கிறது. போதாக்குறைக்கு சாக்சி குடும்பம், தாத்தா குடும்பம், பாட்டி என கூட்டுக் குடும்பம். சுதந்திரமாக

எதனையும் அனுபவிக்க முடியாதசூழ்நிலை.

கட்டப்படும் வீடு
மேட்டுப்பாங்கான
இடத்தில்தான் அமைந்துள்ளது.
கொஞ்சம் கீழே இறங்கி ரோட்டு
பக்கம் வந்தான்.

தூரத்தில் சீமேந்து கண்டெயினர்
வருவது தெரிந்தது. சந்தியிலுள்ள
ஹாடாவெயாருக்கு குறைந்தது
நூறு பேக்குகளாவது
இறக்கப்படும். மோட்டார்
சைக்கிளில் ஏறி சந்தியை
நோக்கிப் பறந்தான்.

ஹாடவெயாருக்கு முன்னால்
சீமேந்துக்காக நிறையபேர்.
ஜந்து பத்து... என
இவ்வொருவரும் முதலாளியிடம்
கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
அவனும் நேற்றே சொல்லி
வைத்ததுதான்.

கண்டெயினரிலிருந்து சீமேந்து
இறக்கப்படுகின்றது.

“இன்னும் முப்பது பேக் மட்டு
தேவபடிய அஞ்சி சரி
கெடச்சுமோ.... கெடச்சாமலே
இருச்சுமோ.... இன்னொரு
கடக்கு ஒட வேண்டி வருமோ.
வேலய அதற்கூட நிப்பட்ட
வேண்டி வருமோ.....”

பலத்த சிந்தனையுடன்
ஆட்களை விலக்கிக் கொண்டு
முதலாளியின் அருகில்
செல்கிறான்.

கவிஞர் சே கார்கவி (இந்தியா)

கவியதுகள்

1. இருள்பற்று

தீது வீட்டுப்பிள்ளைகளின்
கூட்சல் சத்துத்தீலீ

தெருவே விழிந்திக்கொள்ள

எரவானத்தீலீ

இருவரும்

வைக்கப்போர்க்களில்

இருவரும்

என அனைவரும் மறந்தாழவிட

முளைக்காத சிறு

இரு கிளைகள்

இருவர் கண்களைப்

பொத்திக் கொண்டு

கைத்தீடு மலிக்கின்றன

பனியோடு கருமையைப்

போத்திக் கொறந்திருக்கும்

அந்தநாளின் முழு இருளை

தனது நிழலில் பிழ்த் சந்தோசத்தீல்

2. எந்த இயலாச்செல்வம்

காலம் கட்டுதலிட்டது

வந்தவர் போனவரெல்லாம்,

வயதில் பெரியாரெல்லாம்

இங்கிம் அறியாத

யதார்த்தமெனும் முட்டாள்களெல்லாம்

கேள்விக்கனதாககளை

சிரிப்பிலே குத்திவட்டு செல்கின்றனர்

என்ன தவறைந்று புரியவில்லை

யாரிடம் வினாவது என்றும்

தெரியவில்லை

கானும் இடமெல்லாம்

கையில் ஏந்தி நகரும் துப்பியினரை பார்க்கும்

பொழுதெலாம்

ஒரு நிமிடம் தாய்கையுடும்

தகப்பன்றத்தையும்

இப்பாற்றிக் கொள்கிறது

இளம் துப்பியிகளின் மனது...

இன்றுவரை....

அப்பொழுது நான் பொரளை மின் சார ஊர் தி நிறுத் தப் படும் நிலையத் திலிருந் து ஒரு மைல் தொலைவுக்கும் அண்மைய தூரத்தில் அமைந்து காணப்பட்ட ஒரு வசதியான வாடகை வீட்டில் குடியிருந்தேன். தினமும் காலையில் மின்சார ஊர்தி நிலையம் வரையிலும், அந்தியிலோ அல்லது இரவிலோ எனது கடமை முடிந்து வீடு திரும்பும் போது அவ்விடத்திலிருந்து நான் தங்கியிருக்கும் வீடு வரையிலும் நடந்தே செல்வது எனது வழக்கமாக இருந்தது. நான் ரிக்ஷோவில் செல்லும் நாட்கள் மிகக் குறைவு. மழைக்காலங்களில் அல்லது இரவாகி வீடு செல்வதாய் இருந்தால் மாத்திரமே ரிக்ஷாவில் செல்வதை நடைமுறையில் வைத் திருந்தேன். இருந்தோர் சமையம் இவ்வாறு சென்று வந்தாலும் கூட பொரளை சந்தியில் இருக்கும் ரிக்ஷோ வண்டி ஒட்டிகளில் ஒருவர் என்னுடன் நற்புப் பாராட்டினார்.

ரிக்ஷோவில் செல்வதனால் வாடகையை நிச்சயம் செய்து கெள்ளாமல் எந்தக் காரணம் கொண்டும் அந்த ரிக்ஷோவில் பயணம் செய்ய மாட்டேன். காரணம் சிலர் வாடகை போதாது என வம்புக்கு வருவார்கள். அல்லது ஒன்றும் சொல்லாமல் கொடுக்கும் வாடகையைப் பெற்றுக் கொள்ளும்போது முகம் சுழித்து தமது வெறுப்பைக் காட்டுவதுதான் இத்தகைய பழக்கம் ரிக்ஷோ காரர்கள் மத்தியில் இருந்து வந்ததை இல்லை என்று கூறிவிட முடியாது.

இயன் றவரை வாடகையைத் தீர்மானித்துக் கொண்டு சென்றாலும் பயண முடிவில் ஜந்து அல்லது பத்து

சிங்கள மூலம்
மாட்டின் வீக்கரமங்கிக

உள்ளியல்கள்

சதங்களை மேலதிகமாக ரிக்ஷோக் காரர் கருக்கு கொடுக்கும் நிலை ஏற்படுவது உண்டு. மேற்குறிப்பிட்ட ரிக்ஷாகாரர்களுடன் நான் பயணித்தது வாட்டை கயை உறுதி செய்து கொண்டுதான். அன்று மழை நாளாக இருந்ததால் நான் பேசிய கட்டணத்தை விட பத்து சதத்தை மேலதிகமாகச் செலுத்தினேன். அன்று முதல் பயணிக்கும் நாட்களில் கட்டணம் குறைவாக இருந்தாலும் மறுப்புத் தெரிவிக்காமல் நான் கொடுப்பதை வாங்கிக் கொள்ளும் பழக்கம் அவரிடம் காணப்பட்டது.

அவரது இந்தப் பழக்கம் ஏனையவர் கருக்கு சாதகமாக அமைந்தாலும் என்னைப் பொறுத்தவ வரையில் எனக்கு அது நஷ்டத்தையே ஏற்படுத்தியது. நான் தரும் பணத்தை மறுக்காமல் எடுத்துக் கொள்ளும் எவருக்கும் ஐந்து சதத்தையேனும் மேலதிகமாகச் செலுத்தாவிட்டால் எனது மனதுக்குள் ஒரு குறையினை ஏற்படுத்திவிடும். அதனால் அவரது ரிக்ஷாவில் பயணிக்கும் ஒவ்வொரு வேளையிலும் ஐந்து அல்லது பத்து சதங்களை மேலதிக கட்டணமாக செலுத்த வேண்டியிருந்தது.

ஆரம்பத்தில் அவர் எனது குணநலங்களை அறிந்து கொண்டு நான் கொடுக்கும் கட்டணத்தை எதுவும் சொல்லாமல் பெற்றுக் கொண்டது என்னிடமிருந்து கூடுதலான பணத்தைப் பெற முடியும் என நினைத்திருப்பார் எனச் சொல்ல முடியாது. எனினும் அவர் எனது

குணநலன்களை நன்றாக ஆய்வு செய்து கொண்ட ஒருவர் என்பதை அறிய முடிந்தது.

இந்த ரிக்ஷாக் காரரை அறிமுகம் செய்து கொள்ளக் கிடைத்தது மேலதிக செலவுக் கான காரணமாகவோ, சௌகரியத்துக்கு ஒரு தடையாகவோ அமைந்தது. நாள் முழுவதும் வேலை செய்யும் எனக்கு வீட்டிலிருந்து மின்சார வாகனம் நிறுத்தும் இடத்துக்கும் பின்னர் வீட்டுக்கும் நடப்பது ஒரு பயிற்சியாக அமைந்தது. அந்தியில் மின்சார வாகனத்தில் வந்து இறங்கும் போது அவர் ரிக்ஷோவைக் கொண்டு வந்து என்ன எதிரில் நிறுத்துவார். அவரது எதிர்பார்ப்பை ஏமாற்றத்துக்குள்ளாக்கி விட்டு நடந்து சென்று விடுவேன் என்ற எண்ணத்தில் அவர் ரிக்ஷாவைக் கொண்டு வந்து என் எதிரில் நிறுத்தும் ஒவ்வொரு வேலையும் நான் ரிக்ஷோவில் ஏறுவேன்.

முறையாக நானும் அவரும் நண்பர்களான பிறகு ஒரு நாள் நான் அவரது ரிக்ஷோவில் பயணிக்கும் போது அவரைப் பற்றிய தகவல்களை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என என்மனம் நாடியது.

“நங்கள் திருமணம் முடித்து இருக்கிறீர்களா?”

திருமணம் என்றதும் தான் தாமதம் அவர் வேகமாக வண்டியை ஓட்டத் தொடங்கினார்.

“ஆமாம் நான் அப்படிக் கேட்டது உங்களுக்கு பிள்ளைகளுடிகள் இருக்கிறார்களா? என்று தெரிந்து கொள்ளத்தான்” என்றேன்.

“எனக்கு விளங்குகிறது ஸார்ரூ நான் சொல்ல வந்ததும் அதைத்தான்” என்றவாறு வண்டியின் வேகத்தைக் குறைத்தார்.

“எனது முதல் மனைவி வேறு ஒருவனுடன் சென்று விட்டாள். பின்னர் நான் வேறு ஒருத்தியை மனைவியாக்கிக் கொண்டு விட்டேன். அவர்கள் இல்லாமல் முடியாது ஸார்”

“உங்களுக்கு பிள்ளைகள் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள்?” அவரது விவாக வாழ்க்கை குப்பை களைக் கிளர விரும்பாமல் நான் கேட்டேன்.

“பிள்ளைகள் நால் வர்கிடைத்தார்கள். நால்வரும் உயிருடன் இருக்கிறார்கள்” மிகவும் தந்திரமாகவும் தமாஷாகவும் அவர் பதிலளித்தார்.

“உமது வயது?”

“எனக்கு வயது அறுபது. ஆமாம் ஸார், வேண்டிய இளைஞருடன் வேண்டிய பாரமான வேலை யைச் செய்வேன்” எனச் சொல்லிவிட்டு மீண்டும் வண்டியை வேகமாகச் செலுத்தினார்.

அன்று என்னை வீட்டில் கொண்டு சென்று இறக்கிய ரிக்ஷா காரர் நான் கொடுத்த கட்டணத்தை வாங்குவதில் பின் நின்றார். எனக்கு காரணம் புரியவில்லை.

“நாளைக்கு எனக்கு ரிக்ஷா வக்கு வைலைன் எடுக்க வேண்டும் ஸார்,

என்னிடம் பணம் இல்லை, எனக்கு இரண்டு ரூபாய் தாருங்கள் நான் அதனை நான்கு முறைகளில் கழித்து விடுவேன் இன்று எனக்கு கூலியும் வேண்டாம் ஸார்”

“இல்லை இல்லை,” எனக் கூறியவாறே அவரிடம் இருபது சதங்களைக் கொடுத்தேன் ரிக்ஷா கட்டணமாக.

சிறிது நேரம் சிந்தித்துப் பார்த்து விட்டு வீட்டினுள் சென்று விட்டு மீண்டும் வராந்தாவுக்கு வந்தேன். நான் வீட்டினுள் சென்றது. அவருக்கு பணத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமா வேண்டாமா?” என்ற முடிவைத் தீர்மானிக்கத்தான். நான் வராந்தாவுக்கு வந்த போது அவர் மீண்டும் எனக்கு மரியாதைக்கான முறையில் வந்தனம் செய்தார்.

**தமிழில்
கலாபூஷணம்
மாவணல்லை எம்.எம். மன்ஸீர்**

“ஸார், நீங்கள் வீட்டுக்கு வரும் போது ஒவ்வொரு நாளும் கொண்டு

வந்து இறக்குகிறேன். அதற்கு எனக்கு கூலி தேவையில்லை, இன்றைக்கு எனக்கு இரண்டு ரூபாவைத் தாருங்கள்” என்று மறுபடி வேண்டி நின்றார்.

“இந்தாருங்கள் ரிக்ஷோவுக்கு வைச்சனை பெற்றக் கொள்ளுங்கள் எனக் கூறி இரண்டு ரூபாவை அவருக்குக் கொடுத்தேன். அவர் நன்றியுணர்வுடன் அதனைப் பெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டார்.

இது நாள் வரையிலும் தினமும் மின்சார வாகனத்தில் இருந்து இறங்கும் போது காணப்படும் அந்த ரிக்ஷோக்காரரை நான் இரண்டு ரூபாக்களைக் கொடுத்தது முதல் இரண்டு நாட்களாகக் காணவில்லை. மூன்றாவது நாளன்று நான் வாகனத்தில் இருந்து இறங்குவதைக் கண்டு ரிக்ஷோவை எனது முன்னால் கொண்டு வந்து நிறுத்தினார். எனினும் வழைமயாகக் காணப்படும் முகமலர்ச்சி அன்று அவரிடம் காணப்படவில்லை, விருப்புடன் வந்து நிறுத்தியதாக எனக்கு விளங்கவில்லை. நான்காம் நாளன்று மழை காரணமாக நான் அவரை அழைத்த தேன் பின்னர்தான் ரிக்ஷோவைக் கொண்டு வந்து என்முன் நிறுத்தினார். ஐந்தாம் நாளன்று நான் வாகனத்தில் வந்து இறங்குவதைக் கண்டார். எனினும் தூரத்தில் இருந்தவாறே கண்டும் காணாதவர் போல ரிக்ஷோவை இழுத்துக் கொண்டு வேறு பக்கம் போய் மறைந்தார். ஏழாம் நாளன்று அவர் ரிக்ஷோவை எடுத்துக் கொண்டு வேறு ஒரு ரிக்ஷோ நிறுத்தும் இடத்துக்கு சென்றுவிட்டதாக அங்கிருந்த வேறு ஒரு

ரிக்ஷோகாரரின் மூலமாக அறிந்து கொண்டேன்.

“சிங்கள் ரிக்ஷோகாரராக இருக்கலாம்” என நான் சொன்ன இந்த கதையைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தவர், “அவர் எனது பண்டிதக் கூட்டாளி” எனக் கூறினார்.

“அவர் எவராக இருந்தாலும் எனக்கு இரண்டு ரூபாய் கிடைக்காமல் போனது ஒரு நஷ்டம் அல்ல” என நான் அவருக்குக் கூறினேன்.

மனித நேயம் பற்றிய அறிவு எனக்கு இன்னும் கூடியது. அவரது மனதை நோவினை செய்யாமல் அவரது ரிக்ஷாவில் பயணம் செய்ததால் எனக்கு குறைந்தது மாதாந்தம் ஐந்து சிலின்கள் மட்டில் செலவாகியது. நடைப் பயிற்சியும் இன்றிப் போனது. அவர் இரண்டு ரூபாயுடன் அவ்விடத்தை விட்டுப் போனதானது மீண்டும் முன் போல் நடந்து வீடுசெல்ல வழி சமைத்தது. மாதாந்தம் செலவாகிய ஐந்து “சிலின்”களும் மீதமாகியது.

ஈராண்டு காலம்
கொரோனாவின் கோரப்பிடி
அத்தனை நவீனங்களும் முடங்கிவிட்டன

நாட்கள் செல்லச் செல்ல
நாளைடவில் அதுவும் பழகிவிட்டது
புதுப்புது வைரஸ் திரிபுகள்
பாரம்பரிய உணவு முறைகளை
மீண்டும் மீட்டெடுக்க

பழமை போற்றும் மனிதராக
சிறிது சிறிதாக நாம் மாற

வருடக்கணக்கில் முடங்கிக்கிடந்த இயற்கை
படிப்படியாய் துளிர்விட்டு புத்துணர்ச்சி பெற

தயங்கிக் கிடந்த காட்டுவிலங்குகள்
ஊர் முகைகளுக்குள்
மெல்ல மெல்ல எட்டிப் பார்க்க
வளியில் சேர்ந்துள்ள கலப்படம் எல்லாம்
படிப்படியாக குறைந்து விட
காலம் தப்பிய பஞ்ச மகை
நேரம் தவறாது பொழிந்து விட

காணாமல் போன மனித நேயம்
ஒற்றுமை ஜக்கியம் என ஓவ்வொன்றும்
தனித்தனி கிளாகளாய் தூளிர்விட்டு எழு
விட்டுக்குள் முடங்கி போன
நாம் பழைய நினைவுகளை மீட்டிப்பார்க்க

பாரம்பரிய உணவுகளும்
பல்லாங்குழி விளையாட்டுக்களும்
முற்றத்து பாரானுமன்றங்களும்
சுத்தமான சுகாதார பழக்கங்களும்
ஓவ்வொன்றாய் நம்மை செதுக்க

ஒர் வீட்டில் தனித்தனியாய்
வாழ்ந்த உறவுகள் எல்லாம் உணர்வுகளால்
ஒன்றாய் இகைந்துவிட

காலம் சில பாடங்களை
கண்முன்னே காட்டிச்சென்றுவிட்டது

எப்படித்தான் இருந்தாலும்
ஆயிரக்கணக்கான உபிர்களை
அனாவ கடந்து உண்டு விட்ட
கொரோனாவின் கொஞ்சத்தை
நினைத்து பார்த்தால் கண்கள்
சற்று கலங்கித்தான் நிற்கிறது

ந-ராண்டு காலம்

**நசருத்தீன் பாத்தமா நஸ்ரன்
கிள்ளனியா**

நாடகந் துறையில்
பங்களிப்புச் செய்து கலைஞர்
க்ரு. வி. வி. வி.
மர்ஹும் எஸ். ஏ. முத்தேஸ் அதிபர்

ஏ. எம். கஸ்புள்ளா

மர்ஹும் எஸ். ஏ முத்தவிப் அவர்கள் 1937/05/28 இல் பிறந்தார். ஆசிரியராக, அதிபராக இருந்து ஓய்வு பெற்றவர். 1960ஆம் ஆண்டு இவர் நாடக இலக்கியத்தில் கால் பதித்ததன் மூலம் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமானார். கிண்ணியாவின் நாடக இலக்கியம் இவரின் காலப் பகுதியிலிருந்தே ஆரம்பமாகின்றது எனக் கூறலாம்.

நாடகத் தயாரிப்பு, நாடகப் பிரதி எழுதுதல் போன்றவற்றில் இவர் மிகுந்த ஈடுபாடு உடையவராக இருந்தார். அதற்காக தான் கற்பித்த பாடசாலையை களமாகக் கொண்டு அங்கு மாணவர்களையும் ஆசிரியர்களையும் வளமாக பயன்படுத்தினார். அவர்களை அத்துறையில் சிறப்பாக தொழிற் பட பயிற்சி வழங்கினார்.

எஸ். ஏ. முத்தவிப் அதிபர் அவர்கள் 50 ற்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதி மேடையேற்றியுள்ளார்.

“மனுநீதிச் சோழன், கண் திறந்தது, தியாகி, காசியப்பன், நீதி, ஹமர்முர்ஸான்” போன்ற நாடகங்கள் இவருக்கு புகழினை ஈட்டிக்கொடுத்த நாடகங்களாகும்.

இவர் அதிகமான சிறுவர் நாடகப் பிரதிகள் எழுதியதாகவும் “சமுத்தில் சிறுவர் இலக்கியம்” எனும் ஆய்வுநால் அத்தகவலை சுட்டிக்காட்டுகிறது.

1964ஆம் ஆண்டு கிண்ணியாவில் முதன் முதலில் நடந்த இலங்கை இஸ்லாமிய கலை இலக்கிய விழாவில் இவரது “தியாகி” எனும் நாடகம் மேடை யேற்றப் பட்டு பலரது பாராட்டையும் பெற்றது. இந்த இலக்கிய விழாவை ஏற்பாடு செய்த முதூர் தொகுதி பாராளுமன்ற உறுப்பினரும் தகவல் ஒலிபரப்புத் துறை பிரதி அமைச்சருமான் மற்றும் ஏ.எல். அப்துல் மஜீத் அவர்களுக்கே வரலாற்றுப் புகழ் மங்காது ஒலிக்கும்.

இஸ்லாமிய கலாசார விழாக்கள், மீலாத் விழாக்கள் போன்றவற்றில் மர்றும் எஸ்.ஏ. முத்தவில் அதிபர் அவர்களது நாடகங்கள் மேடை யேற்றப் பட்டுள்ளன.

இரு நாடக கலைஞரான இவரது பங்களிப்பு இலக்கிய சிற்றிதழ்களிலும் காணக் கூடியதாக இருந்தது. 1958ல் “மலர் விழி” எனும் கையெழுத்துச் சஞ்சிகை, 1965ல் மாத இதழாக வெளிவந்த “தியாகி” இதழிலும் பிரதம ஆசிரியராக முத்தவில் இருந்துள்ளார். உதவி ஆசிரியராக எம்.ஐ.எம். தாஹிர் சேரும் இருந்தார். 1987இல் “குறுநகை” இதழில் பிரதம ஆசிரியராக முத்தவில் சேரும் உதவி ஆசிரியராக கவிஞர் ஏ.எம். ஏ. ரதூல் அவர்கள் இருந்தனர். பிற்காலத்தில் குறு நகையின் பிரதம ஆசிரியராக றசூல் சேர் பணி புரிந்தார்.

மர்றும் முத்தவில் சேர் கிண்ணி யாவில் மறைந்து போன கலாசார சுவடுகள் எனும் கட்டுரை நூலை 2013இலும், வேவியோரத்து வெள்ளை ரோஜா” கவிதை நூலை 2015 இலும்

வெளியீடு செய்தார். 2008 இல் “அரங்கவேந்நன்” என்ற பட்டமும் விருதும் கெளரவழும் கிண்ணியா பிரதேச கலை இலக்கிய விழாவில் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

மேலும் கிழக்கு மாகாண “இலக்கிய வித்தகர்” விருது அரசு கலாபூஷணம் விருது என்பன அவரது இலக்கிய பணிக்காக கிடைத்தது.

நாடகத் துறையில் இவரது காலம் “பொற்காலம்” எனலாம். ஏனென் நால் அக்கால பகுதியில் தான் மர்றும் எஸ்.எம். சரிப் ஓய்வு பெற்ற அதிபரும் நாடகத் தயாரிப்பு நெறிப் படுத்தல் விடயங்களில் பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். 1980இல் ஒரேயொரு நீதி நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டு பலரது பாராட்டை பெற்றது. மற்றும் ஒருவர் எம். ரீ.எம். ஐப்பார் சேர் அதிபர் சேவையில் இருந்து ஓய்வு பெற்றவர் “கர்பலா” சஞ்சிகையின் ஆசிரியர். எழுத தாளர் நாடக ஆசிரியராகவும் இருந்தவர்.

அதுபோல இன்னொரு கலைஞர் மர்றும் எஸ்.எம்.எல். முகம்மது மதார் எனும் நாடக ஆசிரியர் இவர் எழுதிய காசியப்பன் நாடகத்திற்காக 1960களில் மாவட்ட மட்டத்தில் முதல் பரிசை பெற்றார்.

எம்.எம். அப்துல் ரவுப் என்பவரும் 1970 தொடக்கம் 1980 வரையான காலப்பகுதியில் எழுதியவர்களாகும். எனவேதான் எஸ்.ஏ. முத்தவில் சேர் அவர்களது “இலக்கியப் பணிக் காலத்தை” கிண்ணியா மண்ணின் பொற்காலமாக கருதலாம்.

மறுபடியும்... மறுபடியுமாய்
எங்கோ கேட்ட
அதே சொற்கள்...

எதிலோ
பார்த்த
அதே வரிகள்..!

நயத்தல்
இவ்வளவு அலுப்பானதொன்றாய்
மாறியிருக்கக் கூடாதெனக்கு.

தசை நெகிழிந்து..
ஓளிரவு மங்கிப்போகுமொரு நாளில்..
பார்வை வில்லைகளின் குவியத்தூராங்களைச்
செப்பணிட்டபடி...
ஓளிருமோர் கவிதையில்
லயித்திருக்கலாமென்ற நீள்கணவுகளும்
ஈர்ப்பிழுந்து போயின
இன்றெனக்கு.

அறிந்தவைகளும் தெரிந்தவைகளும் மட்டுமே
பிரதிகளாய் மறுபிறப்பெடுக்கையில்..
முன்னே
அடுக்கெனக் குவியும்
நகல்களில் கொட்டாவிகள் மட்டுமே
பழந்திருக்குமோ..?

இவ்வெற்றுத் தாள்களைப்
புரட்டுவதை விடவும்,
துளிகளும்....
பளிப்பளிங்குகளும் திரண்டிருக்கும்
தூரத்துக் கார்முகில்களுக்குள் சிலிர்த்துக்
கறையும்
அப்பாவி மின்னல்களை ரசித்திருக்கலாம்.

எஸ். ஃபாயிஸா அவி

இல்லையேல்..
குழிவிழும் பிஞ்சக்கன்னங்கள்
விரிய விரிய..
அவன்
அதிர்ந்து கையசைத்துப்
பிடிக்கத் தாவும்
வண்ணத்துப்பூச்சிகள்
வந்தமர....
புற்கள் செதுக்கிப்
பூக்களாவது விதைத்திருக்கலாம்..
என்றெண்ணுகையிலும்...
கணப்பொழுதில் உபிரதிரக்
கனலுமோர்
அச்சிறுபொறிக்கான
தேடல் மட்டும்
தீர்வதாயில்லை.

Best Wishes to Padihal Magazine

WEKANDE CLINIC

Dispensary & Surgery

Estd 1990

⊕ Special Clinics

- Diabetic Clinic
- Skin Clinic
- Herbal Medicine
- Women Diseases Clinic
- Diet Advises

**⊕ Laboratory investigations
(Navaloka Metropolis)**

**No: 09, SAUNDER'S COURT,
COLOMBO : 02, SRI LANKA**

Tel: 011 2438801 Mobile: 077 966 40 63, 071 843 07 15
Fax : 011 2307762 Email: doctorthassim@gmail.com

With Best Wishes to Padihal

**Deshamanya
AL Haj ARM. Tharik JP**

LL NO 2158

ARM TRAVELS & TOURS

NOW EVERY ONE CAN FLY

வெளிநாட்டு வேலைவாய்மீபு நிறுவனம்
ஹஜ் உம்ரா இதைப்பாளர்

114/1A, Market Side, Anuradhapura, Sri Lanka

Tel: +94 25 22 37 933, +94 71 68 68 770, +94 77 30 41 689